

בת ציון וכל חילה אסר אסרה לענות
 בו סרה עד עלי עשן באפו חרונות
 נושאה במרר קולה בין בושחות שאגנות
 שאו שערים
 כי נכסוף נכספו ויהיו כאיש נדהם
 ובמחר נשקפו עד ערב התמהמהם
 והתנודות את עונות אבותם ואת מעלם
 יום כפורים הוא זה לסליחה ומחילה
 קורא לצור כל חוזה לך יי הגדלה
 וענות דל אל תבוה ואל נא תשקץ לגאלה
 שאו שערים
 ושרם יחשך שמש בבא חמה בכבודה
 ועם כפוף כמו חרמש תקוף בהוד ועורדה
 כי אתה אל ואתה מחיה את כלם
 נכבדות ניב ידובר אל ארץ הלכנו
 וחטאת מעש ודבר ארץ גזירה ישכנו
 ציון היתה כמדבר ולפני שמש יגון
 שאו שערים
 ותקרא משמך לשארית אמוניך
 לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך
 כי מארץ ערבות יבש בקראי חבי
 וידע אפה כי מצאתי חן בעיניך
 אל נא עושה גדולות לאין חקר ואין מספר
 ותקרא כי לדלות אתך בני אל תחפר
 לך אכול בשמחה ומשנאיך אשאו
 כך לבר חשקתי בנים לבניך
 שלום לך וראה לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך
 אל מלך

עב

קל מרומך תקרב וענגך
 קבלתי צומך עמי ותחנוניך
 בחשמלי הערבות הראה צור מלכי
 סלה נא פשעים וחובות ויהיה כתרך חבי
 לך אכול בשמחה
 צורי רצני כעולות ותחנוני במקום פר
 חטאתך תכפר וסר עניך
 מחלתי מחלתי פשעיך עם נכאה
 תוכה לשנים שחתי כישע כגשר יראה
 לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך
 אל מלך

עת

שער רצון להפתח
 אוצר זכור נא לי ביום הוכח
 ליל אחזה כפי לך שושן
 עוקד והנעקד והמוכח
 באחרית נוסה בסוף העשרה הבן אשר נולד לך משרה
 קום העלה לי לעולה ברה אל הר אשר כבוד לך וזרח
 עוקד והנעקד והמוכח

אמר לשרה כי חמוץ יצחק גדל ולא למד עבדת שחק אלה ואורחו אשר לו אל חק
אברהם לכה ארון אבל אל תרחק ענה יהי לך באל בושח עוקד והנעקד והמזבח
שחר השכים לעלות בבקר ושני נעריו ממתי השקר יום השלישי פגעו אל חקר
וירא דמות כסא כבוד והוד ויוקר עמד והתכונן להמשח עוקד והנעקד והמזבח
ידע נעריו כי קראם לאמר אור הראיתם צץ בראש הר המור ואמרו לא נחזה רק מהמור
ענה שבו פה עם משולים לחמור ואני והנער להשתמש עוקד
הלכו שניהם לעסק במלאכה ויענה יצחק לאביו ככה אבי הנה האש ועצי כערכה
איה אדוני שה אשר כהלכה זאת ביום זה דתך שוכח עוקד
ויענה אביו באל חי מחסה כי הוא אשר יראה לעולה השם דע כי אשר יחפץ אלדים יעשה
נבנה בני היום לפניו כסא או יאמר זבח והזבח עוקד
דפקו בשערי רחמים לפתוח הכן לזבח והאב לזבח קנים לאל ולרחמי לבטוח עוקד
וקווי יחליפו כח דרשו בנחלת אל להסתפח עוקד
הבין עצי עולה באון וחיל ויעקד יצחק כעקד איל והמון דמיו נחלים בחול עוקד
יהי מאור יומם כעצם ליל עין במר בוכה ולב שמח עוקד
שורו לאמי כי ששונה שנה הבן אשר ילדה לתשעים שנה היה לאש ולמאכלת בנה עוקד
אנא אבקש לה מנחם אנא צר לי לאם תבכה ותתופח עוקד
ממאכלת יהמה מדברי נא חרדה אבי ואת מאסר עוקד
קח מעמך הנשאר מעפרי ואמור לשרה זה ליצחק ריח עוקד
וידמו כל מלאכי מרכבה אופן ושרף שואלים בנדיבה עוקד
אנא תנה פדיון וכופר הבה אל נא יהי עולם בלא ירח עוקד
אמר לאברהם ארון שמם אל תשלח יד אל שלישי אפרים שוכו לשלום מלאכי מחנים עוקד
יום זה זכות לבני ירושלם בו חטא בני יעקב אני סורח עוקד
לבריתך שוכן וכול שבעה זכרה לעדה סוערה ונגועה שמעה תקיעה תוקעה ותדענה עוקד
ואמור לציון בא זמן הישועה ינון ואלה אני שולח עוקד והנעקד והמזבח
אל מלך

אביו

אשר בפיו לך שושן תרצה חטאתו היות סולח בזכות אבותיו בא ובך בושח
אורח אשר זרח כאור זרח
אחר בלות שרה ונס הליח ילדה לאברהם שתיל פורח נימול והעלה יום שמיני ריח
בושמו כרוקח מעשה רוקח צדקו עולם בוכה ומתאנה תזכור ואלי חסדך הוכח
אנא ואל אותו באף תוכח אורח אשר זרח כאור זרח
נגד ארונך עמך שוחח ודואג לחטאתו ומר צורח אך מימך צורי כך בורח
דמיו במימי ישעך דרח כי אתה לבר שומר אמת פוקח עורים וחסוגר והפוחת
שער פתח לעם כך בושח שער פתח לעם כך בושח אורח אשר זרח
נגש ילד אמה וכמפתח הליל והתפאר בשוא הפח גם בן שלש עשרה ביום קורח

נחניו בסוד אברתך וזכור לנו בריתך וכפר על עדתך טרם יבא שמש
סלח נא כנואמך ראנשי שלובך קרואי בשמך טרם נעילת שער
עון ופשע שא נא חבור נא וחוסה נא זכור פץ סלח נא טרם יבא שמש
בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה במצרים ועד הנה
ושם נאמר ויאמר יי סלחתי בדברך בעבור כבוד שםך המצא לנו מוחל וסולח
למענך סלח נא

פתח לנו שער ואל ישופנו שער רצנו כנער טרם נעילת שער
ציר כשר להסביר חסד להגביר פץ אני אעביר טרם יבא שמש
בכתוב בתורתך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את
אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ונאמר וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יי ושם נאמר ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד וא
אמת בעבור כבוד שםך המצא לנו רחום וחנון למענך רחם נא

קמנו בתחנון רחום וחנון הסבת לקול שינון טרם נעילת שער
ראה כי חרל מעשה מעיל בדעת עושה אנך לשעתינו הטה טרם יבא שמש
בכתוב בדברי קדש הטה אלרי אנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממונינו והעיר א
אשר נקרא שםך עליה כי לא על צדקותינו אנתנו מפלים תחנונינו לפניך כי על רחם
רחמך הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלרי כי שםך
נקרא על ערך ועל עמך בעבור כבוד שםך המצא לנו שומע תפלה למענך ש
שמע נא את תפילתינו

שערי רחמים פתח ממרומים וקבל תמימים טרם נעילת שער
תבא לפניך שועת רחומיך אומר מי אל כמוך טרם יבא שמש
בכתוב על יד נביאך מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק
לעד אפי כי חפץ חסד הוא

אשמינו תבלע במצולות שועל מי אל כמוך
גבורות רדמיך רץ קרב מי אל כמוך
הוצא צדקנו והמצא צדקותנו מי אל כמוך וזדונות עמך חנון סלחה מי אל כמוך
שומאנהקה יי מקדושיך מי אל כמוך כבוש לעונות לאומי לפניך מי אל כמוך
בכתוב על יד נביאך מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד
אפי כי חפץ חסד הוא ונאמר תשוב תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל ח
חטאתינו וכל חטאות עמך בית ישראל כמקום אשר לא זכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב מ
מעתה ועד עולם תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר

נשבעת לאבותינו מימי קדם כי אתה סירחן לישראל מן העולם ומחלן לשבטי יש
ישורון בכל דור ודור ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא א
אתה ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמי ישראל ומעביר אשמותינו

בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת ו ישראל ויום הכפרים
 יא אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העברה לרביך ביתך
 ואשי ישראל ותפלתם כדורה בארבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד ע
 עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך את
 אתה יא המחזיר ברחמי מדרה שכנתו לציון

רצה

אנחנו לך שאתה הוא יא אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בידך
 ועל נשבותינו והפקדות לך ועל ניסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תנו הסדך
 ומעולם קינו לך לא הכלמתנו יא אלדינו ולא עזבתנו ולא הסרת פניך מננו

מודים

רחמיך וכבוש את בעסק כלה דבר וחרב ורעב ושב וימשיח ונגפה וכל
 מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך על כולם יתברך ויתרומם שמך מ
 מלכנו תמיד כל החיים יורוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת
 לחים טובים כל בני בריתך ברוך אתה יא הטוב

זכור

וחתום

אלדינו

שמך ולך נאה להודות
 ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה
 עבדך האמורה לאהרון ולבניו כהנים עם קדושיך באמור יברכך יא
 וישמרך יאר יא פניו אליך ויחונך ישא יא פניו אליך וישם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
 אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יא אלדינו תורת ח
 חיים ארבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה
 בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך
 חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכרונותם

שים

בספר

וכתוב

חתמנו

לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום
 כי בי ירבי ימך ויוסיפו לך שנות חיים לחיים טובים
 אלדים חיים

בספר החיים ככתוב בתורתך ואתם הדבקים ביה אלדיכם חיים כלכם ה
 היום היום תאמננו היום תברכנו היום תגדלנו היום תדרשנו לט

היום תועדנו	היום תזכרנו ברחמיך
היום תחתמנו בספר חיים טובים	היום תמלחנו מכל רע
היום תישרנו לפניך	היום תשמחנו
היום תלכבנו	היום תצדקנו
היום תנקנו מעון	
היום תפקדנו לחיים ולברכה	
היום תרוממנו	

היום תשמע שועתינו היום תתמכנו כהיום הזה תביאנו ששים ושננים
בבנין שלם בכתוב על יד נביאך והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולותיהם
חבתיים לרצון על מזבחי כי ביתי תפלה יקרא לכל העמים וכתוב ויצונו יי אלהינו ל
לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותינו כהיום הזה
וצדקה וברכה חיים ושלום יהיה לנו

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

אבינו

מלכנו הטאנו לפניך	אמ	אין לנו מלך אלא אתה
עשה עמנו למען שמך	אמ	בטל מכנו גזרות קשות
חדש עלינו בשורות טובות	אמ	חדש עלינו שנה טובה
בטל מחשבות שונאנו	אמ	הפר עצת אויבנו
שלח רפואה שלמה לחולי עמך	אמ	עצור מגפה מחלתך
מלכנו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ובגפה מבני בריתך	אמ	זכור כי עפר אנחנו
זכור כי עפר אנחנו	אמ	מחוק שטר חובותינו
מחוק שטר חובותינו	אמ	מלכנו מחה והעבר פשעינו וחטאתינו כנגד עיניך
מלכנו מחה והעבר פשעינו וחטאתינו כנגד עיניך	אמ	החזירנו בתשובה שלמה לפניך
החזירנו בתשובה שלמה לפניך	אמ	זכרנו בזכרון טוב לפניך
זכרנו בזכרון טוב לפניך	אמ	חתמנו בספר זכיות
חתמנו בספר זכיות	אמ	חתמנו בספר פרנסה וכלכלה
חתמנו בספר פרנסה וכלכלה	אמ	הצנח לנו ישועה בקרוב
הצנח לנו ישועה בקרוב	אמ	וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו	אמ	מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא
מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא	אמ	מלכנו עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינו והושיענו
מלכנו עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינו והושיענו	אמ	

ונפליץ על פניהם ואומרים רחום וחנון ואחר כך אומר

למקדימים

בתפלה בל תסתם תפלה פן יקוננו מה העולה תפלה	קוראי במעמקים
יגיע בקול צעקה מחלי לצדקה עינינו לא יכלו מצעקה	ירצוך ברמעה
נאנחים ונאנקים נא אל ישובו נכלמים ורקים	משכימים בבקשות
נכאבים מוריד רמעה שוקד בשערי רמעה	זכור לצאן נפרשות
ומעריבים בלחישות פצם והצילם מכל גזרות קשות	חרבן בית התפלה
כנסיות ומדרשות להפריח כדשא עצמותינו היבשות	חשובי משוש וגילה
זרזול יופי כלולה קנא תקנא לפקוד על בני עולה	
זרזול בגולה קבץ להשים כצאן בצורה במכלה	

מח

ובסי במית ומחיה מסיק מן שאול לחי עלמא ברא בד חטי אבוח
לקייה אבוח חייס ומסי לכיבי עברא דמריר נפיל בקורר מריה תאיב
יתבר קוליה בך בוכרך אנן ומרודנן קמך דא בביתא ושביחא ודא במלקיותא במטו
מנך ברחמך דנפישין אסי לכיבין דתקוף עלן עד דלא ניהוי גמירא בשביתא

מה

נפתח ונימא קדמיה דמרנא באדין מילולא נרצי ברינא סגיא חובנא
עברו רישנא זכו לית בנא לאגנא עלנא חרוב בית חיינא ועדא כקד
בקרשנא גלן מארענא ומפתור אבנא תקפת עלנא יד בעלי דבבנא למבלע יתנא כד חי
חין בנא ומטפשות לבנא לא אמרינא דמסגי חובנא הות כל דא עלנא ומשנא לשנא ח
חובין מוספינא ותקוף דינא ומשוך קיצנא וכדו מטת זימנא דאתקין מרנא למפתח ספ
ספרנא כתב חושבנא ריתא קמיתנא ותבר לבנא מדויעינא דלית מששא בנא ואי בדינא
אתית בדינא חבל עלנא מה דוית לנא כחורא כלנא נשמע קלנא וממריר לבנא נצוח ל
למרנא וניכר קדמוהי במטו פורקנא חסנא ומרודנן ודתרעך הדרנא מלאכי מרופא ס
סמכו יתנא ואעילו צלוחנא לקדם ברינא אפשר דמתרצי לנא ושמע קלנא וקרע לנא ש
שטרי חובנא מוחץ ורופא ומלא רחמים יושב בסתר מרומים וצופה עד סוף
כל הדומים וחוקר נסתרות וידע כל נעלמים הביטה חסור אהבת שלשת קדומים וחוסה

והמלא על צאצאיו רחמים הנרחים והאובדים ופוזרים בין העמים ותפלה עורכים ומער
ומעריבים ומשכימים ומחכים לישועתך לילות וימים מתי תגלה קץ שלומים ואין נביא וחז
וחזה לבשר לעגומים קומה אתה ותשמיע קול ממרומים פתחו שערים ויבא גוי זרע תמ
תמימים העירה והקיצה וקומה לעזרת איומים כי כל תוכל ונורא אתה על כל העמים ח
חיליה לך הי העולמים לשכח לנצח ולזנח לעולמים הקם מהרה בית עולמים ושם תשקנו
כוס תנחומים כי אבדנו נגורנו עד לאין תקומים עד ישקוף וירא יל ממרומים הלא
אמרית לך כנשתא דישראל אם אנשינא לך אנשייה לימיני לא עילנא לי להיכלאי דב
דבשמיא עד דבנינא לך היכלאי דבארעא אי בעת למנדע דאית לי מעושקך אצית וש
ושמעית בכי דמקדשא בעידנא דשמעית כיוני דמנהמן לאו יוני ניהו אנא הוא דנהימנא
נהימנא על מקדשי צוחנא על הכלאי בכינא על בני דגליו מפתוראי

מחי ובסי במית ומחיה מסיק מן שאול לחי עלמא מדר עננו ופרנו מכל גזרות קשות ודו
וירושע ברחמך דרכים משיח צדקך ועמך מרו דבשמיא לך מתחננין כבר שביא ד
דמתחננין למריה כללון בני שביא בכספא מתפרקין ועמך בית ישראל ברחמי ובתחננוי הב
לן שאלתין ובעותין ולא נהדר ריקן מן קמך מרו דבשמיא לך מתחננין כעברא
דמתחטי למריה עשוקי אנו ובחשוכא שדינן מרינן נפשינן מעקתין דנפישין חילא לית בן
לרצייד מרו עביר בדיל קיימא דגזרת לאבהתין בת ציון עינה למרה תליה בכיא ולמרה
קריא אלדי ומרי דאדידא אתקרי דדוא סומכי וסוברי שכנתיה בי אשרי אסי לכולא בריוש
ושדי התבשרי התנערי התנערי אלהא על כל מליך ולעלמין הוא ממליך וכל מלכין הוא מ
ממליך ולית עימיה שותף מליך את ברחמך עלן מליך ובארחתך נהליך ותימר לציון הא מ
מלכך ייתי לך

אל עבד גבור וגל דכשכרן פרישותיה כגיאן ואתוהי רברבן יעול לקדמך שלבן דפען
בען ומילי שפותן ריקן לא יהדרן
בשרבי שמשא מרה לא אפקא אזל ואפקדה מרה בידא דבקרא אכוראה דכל יומס ולייל
בשטי רדי לה תורתא תחות שונא בכיא וכן קאמרה במשותא מרי אקיל לי משונאי עני
לה וכן קאמר לה מה אעביר לך רישא דקנינאי חובך גרמו לך נירך תקוף עליך קי
קיצא קייצי לך עד דמשי זמנד
מין דבשמיא בנפיש חשינן קדמך עברין על
מימך ולא עברין רעותך השתא בבסופא אתינו למקרי קמך אי נחא קמך מחול ושבות
לחובין
ולא עברין רעותך אצית ושמע לקל צלותהון דעמך עבד בריל שמך ולא ניבד בחובין

מתרצה

ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס בדור עני כי אין עו
עוור שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד יש
ישראל האומרים בכל יום שמע ישראל שומר ברית אבותינו שמור שאריתנו
ואל תאבד פרישתינו האומרת בכל יום שמע ישראל יא אלדינו שומר גוי אחד
שמור שארית עם אחד ואל יאבד אום מיוחד האומרים בכל יום שמע ישראל יא אלדינו
יא אחד שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד אום קדוש ה
האומרים בכל יום שילוש קדוש קדוש קדוש שומר גוי רבה שמור שארית עם רבה
ואל יאבד אום רבה העונים בכל יום אמן יהא שמיה רבא אבינו מלכנו חטאנו
לפניך אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו למענך רחם עלינו
אבינו מלכנו חננו וענינו כי אין בנו מעשים צדקה וחסד והושיענו למען שמך

ועומד עליה צבור ואומר ואנחנו לא נדע מה נעשה וקדוש גמור וכתפלת ערבית מתפללים כשאר ימי החל ואומר
אתה הברלת בחונן הדעת ואחר תפלת ערבית תקעין בשופר תשרת פעם אחת ואין מברכין עליו ישרי אין תקיעה
זו חובה אלא ככני אדם היוצאים זכאין מבית דין והם משמיעים את קולם בשמחה ותרועה להרים קול ועוד לפי ש
שהאומר הוא זכר לעקרה והוא סניגורן של ישראל בראש השנה כשהן נכנסין לדין ועכשיו סגור דיהם נחתם לזכות ביום
השפירים הרי הסניגור יוצא עמהם בשמחה והן מקלסין אותו לפי שלימד עליהם סניגוריא ויש אומרים שהוא לזכר י
יובל בעלמא והענין הנכון שהוא לזכר התקיעות שנעשו בימי משה כשקבל לוחות האחרונות בעלייתו בראש חודש א
אלול וכוונתו ביום השפירים ועל כן התחילו הדורות לתקוע בליל ראש חודש אלול תשרת פעם אחת וסוף וסוף לטעם
זה בפרק קר אלטור : ומכילין על הכוס כסדר מוצאי שבת על האור ועל הבשמים ואשילו אס חל באיניציה
השבוה יום שלאחר יום השפירים אין נוספין על פניהם ואם הוא יום חמישי אין אומרים ועתה אל הוריתנו ולא ו
וידוי ולא אבינו הרחמן ויש מקומות שחין אומרים וידוי ואבינו הרחמן ואין נוספין על פניהם כל עיקר בארבעה ימים
סבין יום השפירים לתהפוכות שהן ימי שמחה שבהם עשה שלמה חן שמוחת בית המקדש ה ישמחו בשמחות
זון ויברא בקרבנו לב חדש אין

סדר ענין חג הסוכות

בחימה עמר בתשרי חג הסוכות דכתיב ובחמשה עמר יום לחודש השבועי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא ת
תבאו וחגותם חג לה' שבועת ימים וצריך אדם לעשות לו סבה לשם החגואש היתה עשויה ועומדת שלא לשם החג ו
מחדש בה דבר בספק לשם החג ודיו ולא חדש בה שחית מוטעם וצריך אדם לעשות את סוכתו במקום הראוי לסוכה ו
ולשתולל ולעמוד בה ביום ובלילה

כלי תנאי היו יפה. ואם אינו רוצה ליתנה במתנה סתם. אלא על מנת שיחזירה לו הדין זה אומר לו הדין הוא לך במתנה
על מנת שתחזירה לו לאחר שתזכה בו וכימותי. ונותני לו ומכר עליו. ואחד כך מחזירו לידו ואם לא החזירו לו לא י
יבא. שהרי לא היתה המתנה אלא על מנת. ואם הגות נתנו במתנה לחבירו בעל מנת והמקבל נתנו לחבירו והבירו
לחבירו והאחרון החזיר לבעלים הראשונים כולם יבאו ידי חובתו. ואין ראוי לאדם ליתן לולב מתנה ביום טוב ד
ראשון לקטן לפי שיש יד לקטן לקנות לעצמו ואין לו יד להקנות לאחרים והמקבל אחרי כן מידו של קטן. ומכר עליו
נמצא שמכר בלולב שאינו שלו ואחין שקנו לולב ואחריו בתפוסת הבית. או בני בית הכנסת שאין להם אלא לולב וא
ואחריו אחד. וכן השותפין היו הן נותניו כל אחד ואחד חלקו לראשון וראשון נותנו לחבירו וחבירו לחבירו עד
שיבאו כלן ידי חובתו. ונותני לולב שיהא לח ושלם בעליו שלא יא משורבץ או קטומין. ושתיהם העומות שלהן ק
קיימות ושיהא ארבו ארבעה טפחים בשדרה לבד מן הענף וכל מה שחונק למטה ומקצו אין בכך כלום רק שיהא מעור
ארכו שלם. וכן ההדס נותניו בלח ושלם יהו ענביו מרובין ומעליו. ואם היו מרובין ומעטן כשר ואינו רשאי למעטן
ביום טוב. ועבות נקרא ההדס הנמצא בו שלשה עליו בקו אחד זה אצל זה ואם נשאו עליו ולא נשתיר בהן אלא שורה
אחת של עליו שלמין על ראשיהם כשר רק על כל אחד ואחד. ויש אומרים שצריך שישתיר בהן שלם שורות עליו א
אצל ראשיהן על כל אחד ואחד ומצותו שלא יהא ההדס קטום ואם אין לו אלא קטומין יוצא בהם. ומצות ההדס
בשלשה הדסין שלמין או קטומין אבל בשפות אפי' בשלמין אינו יוצא. ומצות ערבה שתהא לה ושלמה וסיוק לערבה
קנה שלה אדום עלה שלה משך ופיה חלק. ומצות אחריו שיהא לח ושלם ושיהא בו עוקצו ופוטמות ולא יהא חזיתו
על חוטמו כלל. ובשאר מקומות לא יהא בו חזיות בשנים ושלשה מקומות ולא יהא בו נקב אכילו אינו מושלם
ולא יהא מעדל בדפוס אחד שאינו כצורתו ושיעורו לכל הכחות בכבית ושיעור הדם וערבה שלם טפחים. וצריך ל
לאגור הלולב ההדס והערבה אגורה אחת בקשר של קינא אבל האחריו נטול בפני עצמו בלא אגודה. וארבעה מינין
שבולב מנבבין זה על זה בזמן שאינן מנויין כולן אצל אצל בזמן שהן מצוין אצל אפילו כך על כל אחד בפני עצמו
יצא וירא שמים יתבון לעשות מצוה כהלכתה בזריזות ולא בעצלה. ומצות לולב אחד ואחריו אחד שלשה הדסין וש
ושתי ערבות ואין להרבות בלולב. ואחריו אבל בערבה והדס נהגו להרבות בהן. ומצות נטילת לולב בימין ואחריו
בשמאל וצריך לטול אותן דרך גדילתן ושדרו של לולב צריך שיהא כנגד לבו של אדם. ובשעת כרסה מנענעין בו
ומצות נענוע מולק ומביא מעלה ומוריד שלשה פעמים מלבד זה עושין נענוע אחד. וברכת לולב

באי אבנה אקבו על נטילת לולב

ושהיינו ואין מברכין בו שהיינו אלא יום ראשון לנטילתו בלבד. והמכר על הלולב ראוי לברך קודם שיאחזנו בידו
אז עש נטילתו אם כן המולק לולב לבית הכנסת יולבטו שלא כדרך גדילתו או ישלחו ביד קטן. וטפחים של לולב
והדס וערבה באמה בת חמישה טפחים עשה אותן בן ששה זא מהן שלשה טפחים להדס וערבה והשאר ללולב. ונמצא ה
הלולב כשר בשלשה טפחים וחצי ואין מברכין על הלולב אלא ביום אבל בלילה אין מברכין עליו ואינן רשאין לנטלו
ואפילו ביום לאחר שברך על הלולב והחזירו למים אסור לנטלו. ומצות ארבעת מינין הללו בלחץ ואם אין להם
למים מה יעשו מוטב שיהיו מברכין על היבשין ולא תשתבח מהן תורת לולב שכן אמרו חכמים מעשה בבני כר כן שהיו
מורישין לולביהם לבניהם. וחוקא פסלות זה של יבשות דמחין אותו כדי לקיים את המצוה במקום שאין להם מנוין
שם שאין פסלות קשה אלא על שם לא המיתם והללו יה אבל פסלות הבא להם ממחית דבר אחר אין דמחין אותו לפיכך
צריך אדם להיות עינו טובה על המצות להוציא ממונו בעון יפה כדי לקיים את המצוה מן המובחר לבאותה ולהדרה: ש
שכן אמרו חכמים ולהדור מצוה עד שלש במצוה ועוד אמרו עד שלש משלנו מבאז ואילך משל הקדוש ברוך הוא ומותר
להחזיר את הלולב במים ביום טוב ולהסוף מים בכלי אם היו מים מועטין כדי שלא יתבטלו. ואף על פי שאפשר ש
מענבי הדס מתבטלין וגם עלי הדס גלגל משני לחות המים ורטיבתו והדין הוא קרוב להיות תלדת נטוע שהיא מל
מלאכת אסור מכל מקום מותר שאין זריעה ונטיעה בתלוש אלא במחובר לקרקע

סדר תפלות של חג הסוכות

בערב חג הסוכות מחרית אין נוסף על פניהם ואם הוא יום שני ומאזי אין אומר ועתה ולא הוידו ולא אבינו הרחוק ו
ובמנחה מתפללין כשאר הימים ואין נוסף על פניהם. ובתפלת ערבית אומרים ברכו אשר בדבריו ואם הוא שבת
אומר אשר כלה וכו' עד הפסוק סת שלם ואומר ושמוי ואלה מועדי. ואם חל להיות בשחר ימי החג אומר מערב
של חול אשר בדבריו וכו' ואלה מועדי ואומר קדים עד לעילא ואומר ויחד האל הקדוש ואחר כך אומר יד

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומעשים לשמחה וחגים ומזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים

אלהינו

ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע וראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחסד וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורח ורחום אתה

והשיאנו

יי אלהינו את ברכת מעריך לחיים ולשמחה ולשלוש כאשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משוכך שמחנו בישועתך ושהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו יי אלהינו באהבה ובברצון בשמחה ובששון שבתות ומעשי קדשך ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והמזמנים

ואומר רצה וימרים ושים שלום וכו' וקדים גמור ועלינו לשבח וקדים בלא תתקבל ואם חל בשבת ואומרים אחד שם שלום ויכלו וזמן אבות וחיותם מקדש השבת ואומר קדים גמור ועלינו לשבח וקדים בלא תתקבל ויגדל וכחל להיות יום טוב במצאנו שבת מתפלל תפלת ערבית כשאר ליל יום טוב של סוכות ואומר

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת

ותודיענו

משפט צדקך ותלמדנו לעשות חוקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורת אמת חוקים ומצוות טובים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ותנהילנו זמני ששון ומעדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך ותתן לנו

קדוש על הכוס לסבת שחל להיות בשבת

וכלו

השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום הש השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וחמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג
הסוכות הזה וזמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים ושבתות ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מ
מקדש השבת וישראל והחמנים ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו ו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לישב בסוכה

ואם חל להיות במוצאי שבת

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מ
מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ו
ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וחמנים לששון את יום חג הסוכות הזה ו
זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים וז
ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש ישראל והחמנים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי המ
המעשה ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הברלל ואת יום השביעי הגדול והקדוש מש
מששת ימי המעשה הברלל וקדושת וקדושת את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה יי המב
המבדיל בין קדש לקדש ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לז
לזמן הזה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה

ואם חל להיות בשאר ימי השבוע

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן
לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה וחגים וחמנים לששון את יום חג הסוכות הזה וזמן ש
שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש ישראל והחמנים ברוך אתה יי א
אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה

ובליל שני מברסין שהחיינו וכווננו על שני כהדות מפוסל לחם ומאנה ובברכת המזון מזכיר ויכלה ויבא בבונה וימלא
ואם טעה ולא הזכיר חזר ואם נזכר קודם שפתח בהטוב והמנוח אומר

באי אמה אשר נתן מועדים לשמחה לעמו ישראל לאות ולברית באי מקדש ישראל והחמנים

ואינו חוזר ובשבת אומרים נחמנו ובשחרית ומסיוס בבקר לבית הכנסת ואומר ומירות של שבת עם המלך תגל
הארץ והארץ כתיב בזמיר של שבת ואומר לרוד בשמנו ואחר כך עומד החזן לפני הארון ומתחיל ואומר רעות לנשמת והר

שירו

לאל דודו לשמו
ברכו לשמו מנקמו

הנקדש בקדושה רב
כי הוא אל דגול מרבבה

שירו לאל

מי לא יודה שמך אלי
נגלה בכבודו גם הפליא
כתר תורה הכתיר גואלי
פרש ענן מסך למו
בסוכה חופפם ממרומו

שירו לאל

מלך עליון אדיר נעלה
עמו בחר לו לסגולה
מאז לבני יעקב סלה
אש מאיר לילה לא כבה
לסוד עמו מרוב חבה

תיכן שמים בזרת
הרכין אותם אז בחרת
ובכורו צץ על כפרת
נועד שם לישראל עמו
צום מצות יעשו לשמו

שירו לאל

אל בם לעד הכין כסאו
כלם על דוד עת בואו
בין הסוכים שת מוראו
ונביאו בן ענרס ניבא
בם ישיבם שפע טובה

תולה תבל בימין עוזו
מלכות בשכינת עוזו
לעשות סוכה במשוכה זו
ובעשרה נקדיש לשמו
על כן לא נתפרש עילומו

שירו לאל

תיאר בניו גם הכתירם
על כן צום גם הישרים
שבעה כי דר שבעה אל רם
על כן שם יוד אדיר גובה
אל ארכה אין קץ ולרחבה

יום והקם סוכת כן ישי
בעת ההיא יובל שי
אז הצדיק יהיה רשאי
בימין נצח תוך אולמו
לראות כי נצחון עמו

שירו לאל

ושכון תוך שבשי ישראל
עם נודא אל ישעך יואל
הרים יסוב ישועת ישראל
סהנדים יוצא ובא
נוטל לולב רץ בכסיבה

הלל אשא עם קול תודה
ובערבי נחל תוך עדה
כי נודע אל ביהודה
חזקו בניו שישו עמו
נשמת כל חי תודה לשמו

שירו לאל

כפרי עץ דוד ותמרים
עם הדסים ארים שירים
גדול הוא בישראל ברים
הוא ישיבכם רב טוב הבא
גואלינו הוא אות בצבא

ואומר נשמת כל חי עם אלדי הראשונים ויש מנוצחין לומר בין רמות לקדים
רמות אחד כגון יד שמך או יד מלכי והם כבר כתובים
בתפלות של שאר מועדים ואומר קדים עד לעילא
וקדם שיאמר ברכו אומר זה היצור

אבתר

למי זאת עולה	לנזרא עליה	זיר תהלה
למלך רם ונשא	כנף רננים נעלם	באדר רננים אעלם
לחן על ארבע	לכספר רובע	גדתי ארבע
בלקחי לולב ואגודה קדוש	לפני קהל ועדה	אסור בשבח ותודה
דינם להוציא בצדק	לשפטם בצדק	דרוש במו צדק
וכבוד אצא	ומליצי ירצה	הלל כם אפצה
קראתיך אל אבוש	וחש בצל תכבוש	ורובץ בפתח יבוש
לסכך ולקריות	לדם להורות	זכר סכך לדורות
שבעה להסתוככה	כחוק נסוכה	חסות בצל סוכה
חסדי דוד זכרה	בכל דוד ודוד אזכרה	טלול עננים אזכרה
והרב גדולתו	ותכון מלכותו	יה הקם סכתו
לדוד ולדורו עד עולם	מלכותו עד העולם	כימי עולם
מלך במלך מלוד	והוא עדי עד ימלוד	לדוד ודוד תמלוד
ולעבור על פשעו	על עם משעו	מדרה להצמיח ישעו
עין בעין נחמד	בשובך לנן אגוד	נחזה בשתדך
ולא כם מרתח	ובצל לקוחיך יפתח	סיכתך עליוס תמתח
לזוכר שבועה	לכוחות רבועה	עצים בנוטלם ארבעה
כי כבודו הוד וחדר	אקה לנאדר	פרי עץ הדר
לכלו כבוד אומר	אשא להאמר	צמח תומר
למביט ברית אבות	אאסור בעבות	קחת ענף עץ עבות
לדגול מרבבה	וצמחי רבבה	רנני ערבה
לזכר חצוצרות	בם יזכרו מצרות	שתולים בחצרות
בליצאת חפורה מפיקדוש	לסודרה כפרה	תבונים לכפרה

אמר אותך סלה כבוד והדר ותהלה גואל הצמח גאולה דרוש אימתך

לשם ולתהלה הצנים היום בשמחה וכלוליהם איתך לשמחה זו
ועקים לפניך שיחה חבול עליהם הושיעה והצליחה טוב ברחמיך הרבים יקר ע
עדת אהובים כורעים ומודים ומשתחוים לשער בת רבים מחמדם תן להם נא שמח
עמם שאנא חמאתיהם עבור על פשעים פוצחים הלל ותודות צור ויודע עתידות
קול להשמיע אותם לחרות רחמם כנשאם אגודות שוקדים ואותך מקדישים שבחך
בפיהם רוחשים תומכים וברוך לוחשים תומכים באיל תרשישים

אנא הושיעה נא בני עפר מי מנה גואל הצליחה נא דורשיך ככל עונה הק
הקם סיבת הנפלה ואל תהא מושפלת זכור איומה הנקדחת חופפה כיב
בסוכה נאהלת טוב הצמח שמחתם יה כפר אשמתם כלה עתה אנחותם למענך חיש
פרדתם מלא משאלותם נהג שמחתם שמח ערתם עורר פדותם פנה לחוננם צ
צמת ^{ענין} קבל מענם רומם ומונם שמור הדורים שבח ^{רשעים} תקומם ער
עדרים בקריעת ים סוף לגורים

ואומר רשות לברכו והוא יעידון כל

יעידון כל עבדיך לגדלך כי אין חקר כי אין חמר להילולך ושיריך
צבא שחק וחיות ושרפים הלא נלאו חקור איפה יקרך

חסידיך בביתך שיר עורכים תמור זבח תמור זבח עבודת בית דביך
קדושי אל תנו שבח ותודה וברכו את וברכו את ^{אל} המבורך
והקהל ענין ברוך ^{אל} המבורך לעולם ועד

ואומר תפלה יצר אורי עד גאל ישראל כמו מעוסין בחול ואם הא סבת אומר יצר טל סבת עד גאל ישראל ואחר כך כין
בחול כין כסבת אומרין שמונה עשרה כסדר הזה

י' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה י' אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב האל
הגדול והגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל זוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע ומגן ברוך
אתה י' מגן אברהם אתה גבור לעולם י' מחיה מתים אתה רב להושיע מ
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ו
ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
לנו ישועה בקרוב ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה י' מחיה המתים

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי משה יחד כלם קדושה לך

ישלשו כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ו

ואמר קדוש קדוש קדוש י' צבאות מלא כל הארץ כבודו

כבודו לעמיתם ברוך יאמר ברוך כבוד י' מנקמו ובדברי קדש כתוב לאמר ימליך י' לעולם אלדיך ציון לדור ודור הללויה לדור ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מבורם וקדוש ושבוך אלדינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה י' האל הקדוש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש על עלינו קראת ותתן לנו י' אלדינו באהבה מועדים לשמחה וחגים חמנים לששון את י' השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים אלדינו ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכר זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לשובה ללחן לחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה וזכרנו י' אלדינו בו לשובה ופקדינו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנו ורחום אתה והשיאנו י' אלדינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך שמחנו ביסודיך ושהר לבנו לעבודך באמת והגדלנו י' אלדינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות ומועדי קדשך ברוך אתה י' מקדש השבת וישראל והחמנים

רצה

י' אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבדה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזנה עינינו בשובך לציון וירושלים עירך ברחמים כמאז ברוך א אתה י' המחזיר ברחמי מהרה שכינתו לציון מודים אנחנו לך שאתה הוא י' א אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו הנסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שב שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קונו לך לא הכלמתנו י' אלדינו ולא עזבתנו ו ולא הסתרת פניך מבעני על כלם יתברך ויתרופם שמך מלכנו תמיד כל החיים יורוך סלה וי ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה י' הטוב שמך ולך נאה להודות אלדינו ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה ובתוכה על ידי משה עבדך האמרה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור יברכך י' וישמרך יאר י' פניו אליך ויחנך ישא י' פניו אליך וישם לך שלום

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך בר ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו י' אל אלדינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

ואחר כך אומר

אתה יי אלדינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב

אתה יי אלדינו מלך העולם שדחיינו וקיימנו ודגיינו לזמן

אתה יי אלדינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו לגמור את ההלל

ברוך

ברוך

ברוך

הזה

וקורא ההלל גמר כל ימי סכות והוא כתוב למעלה בתפלת ראש חודש ואחר סגור הלל אומר
קדיש גמור עם הלולב בידו וכאמסור הלולב מידו אומר הוסיפה את ענין וכך את תפלתך ו
ידעם ונשאלם עד העולם ואחר כך חומר אפתח כא טפתי והוא כתוב בתפלת של פסח ומוציאין
ספר תורה וכן הארון ואומר זה המזמור

למנצח

בנגינות מזמור לאסף שיר: נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:

ויהי בשלום סבו ומעונתו בציון: שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ו

ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהררי טרף: אשתוללו אבירי לב נמי שנחם ולא מצאו כל

אנשי חיל יריהם: מגעתך אלדי יעקב נדרם ורכב וסוס: אתה נורא אתה ומי יעמוד לפניך

מאז אפך: משמים השמעת דין ארץ יראה ושקפה: בקום למשפט אלהים להושיע כל עניו א

ארץ סלה: כי חמת אדם תודך שארית חמות תחגור: נדרו ושלמו ליי אלדיכם כל סביבו

יובילו שי למורא: יבצור רוח נגידים נורא למלכי ארץ

ואומר גדלו ואחר כך אומר כי מס ה' אקרא והוא כתוב בתפלת של פסח וקורין ה' בני אדם
בס' אומר אל הכהנים ואם חל שבת קורין סבעה ויהי הקריאה

ודבר

יי אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי יולד ויהי שבעת ימים תחת אמו

ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי: ושור או שה אותו ואת בנו

לא תשחטו ביום אחד: כי תזבח וזבח תודה ליי לרצונכם תזבחו: ביום הווא יאכל לא תות

תותירו כמנו עד בקר אני יי ושמרתם את מצותי ועשיתם אותם אני יי: ולא תחלו את שם

קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם

לארדים אני יי: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת

אליהם מועדי יי אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה

וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליי בכל מושבתיכם

אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר ל

לחדש בין הערבים פסח ליי: ובחמשה עשר יום לחדש הזה תג המצות ליי שבעת ימים מ

מצות תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבנתם א

אשה ליי שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ו

ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את ע

עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והגוף את השמר לפני יי לרצונכם ממחרת השבת יניפנו

הבהן : ועשיתם ביום הגפכם את העומר כבש תמים בן שנתו לעולה ליה : ומנחתו שני ע
 עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליה ריח ניחוח ונסכו יין רביעית ההין : ולחם וקלי וקרמל
 לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הבאכם את קרבן ארליכם חקת עולם לדורותיכם בכל מ
 מושבותיכם : וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות
 תמימות תהיינה : עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרכתם מנחה חרשה
 ליה : ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתי עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכ
 בכורים ליה : והקרכתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואלים
 שנים יהיו עולה ליה : ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח ליה : ועשיתם שעיר עזים אחד ל
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הבהן אותם על לחם הבכורים תנופה ל
 לפני יי על שני כבשים קודש יהיו ליה לכהן וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם : ובקצרכם את קציר
 ארצכם לא תכלה פאת שורך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני יי
 ארליכם : וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי
 באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו ו
 והקרכתם אשה ליה : וידבר יי אל משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי הזה
 יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרכתם אשה ליה : וכל מ
 מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני יי ארליכם כי כל ה
 הגפש אשר לא תעונו בעצם היום הזה וגברתה מעמיה : וכל הגפש אשר תעשה כל מלאכה
 בעצם היום הזה והאבדתי את הגפש והוא מקרב עמו : כל מלאכה לא תעשו חקת עולם כ
 בכל מושבותיכם לדורותיכם : שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש
 בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם : וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליה : ביום
 הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליה ביום השמיני
 מקרא קדש יהיה לכם והקרכתם אשה ליה עצרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו אלה מ
 מועדי יי אשר תקריבו אותם מקרא קדש להקריב אשה ליה עולה ומנחה וזבח ונסכים ודבר
 יום ביומו : מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר
 תתנו ליה : אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחוגו את חג יי
 שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון פרי ע
 עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושבתם לפני יי ארליכם שבעת ימים :
 והגותם אותו חג ליה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם בחדש השביעי תתנו אותו :
 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכת : למען ידעו דורותיכם כי בסוכת
 הושבת יאת בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יי ארליכם :
 וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל

ואומר קדים עד לעילא ומוציאין ספר טני ואומר אלוקים האיכנו והתפטר קריא כפר פנחם ונתחיל

ובחמשה

עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו והגותם חג ליל שבעת ימים והקרבנות עליה אשה ריח ניחוח
ליל פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו : ו
ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרונים
לאיל האחד לשני אילים : ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר עזים
אחד חטאת מלכך עולת התמיד מנחתה ונסכה :

ומעטירין בזכריה הנה יום כל לה : ואומר הכרית ראשונות וכבר כתבתם בתפלת על שבת

וזהו חג המצות

הנה

יום בא ליל וחלק שללך בקרבך : ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה
ונלכדה העיר ונשפו הבתים והגגים תשכבה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם
לא יכרת מן העיר : ויצא יל וגללים בגוים ההם כיום הלחמי ביום קרב : ותמדו רגליו ביום
ההוא עז הר הזתים אשר על פני ירושלים במקדש ונבקע הר הזתים בקצו מזרחה ויבד גיא ג
גדולה מאד ומש חצי ההר צפונית וחצי נגבה : ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל ונ
ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יל אילים וכל קדושים עמך
ויהיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון
ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור
חצים אל הים הקרמוני וחצים אל הים האחרון בקץ ובהרף יהיה : והיה יל למלך על כל ה
הארץ ביום ההוא יהיה יל אחד ושמו אחד : ישוב כל הארץ בערבה מגבע לרמון נגד ירושלים
וראמה וישבה תחתיה למשער בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים וממגדל חננאל
עד יקבי המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח : ואת תהיה המגפה
אשר יגוף יל את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המקבשור והוא עומד על רגליו ועינו ת
תמקנה בחוריהן ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה מהומת יל רבה בהם והחזיקו א
איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל רגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרוב מאד : וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה במגפה הזאת : והיה כל הנותר מכל רגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי
שנה בשנה להשתחות למלך יל צבאות ולחונ את חג הסוכות והיה אשר לא יעלה מאת מש
משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך יל צבאות ולא עליהם יהיה הגשם : ואם מ
משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגוף יל את כל רגוים אשר
לא יעלו לחוג את חג הסוכות זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל רגוים אשר לא יעלו לחוג
את חג הסוכות : ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליל והיה הסירות בבית יל כמזרקים
לפני המזבח : והיה כל סיד בירושלים וביהודה קדש ליל צבאות ובאו כל הזוכחים ולקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יל צבאות ביום ההוא

ואומר הכרית אחרונות והם כתובות בתפלת שבת ואומר על התורה כסדר הזה

בואלכנ

על

התורה ועל העבודה ועל הגביאים ועל יום השבת הזה ועל יום תג הסכות הזה
שנתת לנו יי אלהינו למנוחה ולקדושה לששון ולשמחה לחיים לכבוד ולת
ולתפארת : על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכין את שמך תמיד אלהי ישענו ברוך
אתה יי מקדש השבת ישראל והזמנים :

ואומר קחזן יהי רצון ואם הוא טבתאומר מי טכרך וכו' ואומ' אקרי וחזר ספר
תורה בארון ואומר יהללו ואומר קדיש עד לעילא ומתפללים תפלת מוסף ואות

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גמל חסדים טובים וקנה את הכל זוכר ה
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומושיע ומגן ברוך
אתה יי מן אברהם :

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לי
לישיני עפר מי כבוד בעל גבורות ומי רוכה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים

כתר

יתנו לך הכוזבי מעלה עם קבוצי כטה יחד כלם קדושה לך ישלשו כמה ש
שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו
לעמיתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ממקומו יפן לעמו המיוחדים את שמו
ערב ובקר תמיד בכל יום פעמים באהבה ואומרים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא ישמיענו ברחמינו שנית לעיני
כל חי להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלוך יי
לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה

לדור

אתה

ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבתך אלהינו מפנינו לא ימוש
לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל הקדוש :
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו ככל הלשונות ק
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים חזקים לששון
את יום השבת הזה ואת יום תג הסכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :
חטאינו גלינו בארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולין לעלות ל
ולראות ולהשתחוות לפניך בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא ש
ושמך עלינו מפני הוד ששנתלחה במקדשך : ובכן יהי רצון מלפניך אב

הרחמן מלך יעקב שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמיך

הרבים ותבנדרו מהרה ותגדל כבודו בימינו אבינו מלכנו אלדינו ואלדי אבותינו גלה כבוד
מלכותך ומלך עלינו מהרה והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזרנו מבין הגוים ונפ
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלדינו לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך
בשמחת עולם נשם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומספין כהלכתן ונז
ומוסף יום השבת הזה ומוסף יום חג הסוכות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמ
כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו ע
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
וחגותם אותו חג ליי שבעת ימים והקרבתם עולה אשה רות נוחח ליי פרים בני בקר שלשה
עשר אלים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם ונסכיהם כמדובר ש
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאליל ועשרון לכבש וזמן פנסכו ושעיר לכפר ושני ת
תמידין כהלכתן

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו כשוכך וב
ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אלדינו

ואלדי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו טובה
עלינו בהמון רחמך בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך ככתולה
וכונן בית מקדשך על מכוננו ורראנו בבנינו ושנחנו בתקוננו והשב שכינה לתיכנו והשב יש
ישראל לניהם והשב כהנים לעברתם ולרים לשירה ולזמרה ורשם נעלה ונראה ונשתחוה ל
לפניך בשלוש פעמי רגלינו בכתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי
אלדיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יי רי
ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלדיך אשר נתן לך

והשיאנו

יי אלדינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אצרת
ורצית לברכנו בן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו משוכך שמחנו בישועתך ושמח לבנו לעבדך כאמת והנחילנו יי אלדינו באהבה ר
וברצון בשמחה ובששון שבתות מועדי קדשך ותמצה לפניך את תפלת עמוסך כתמיד
יום וכקרבן נזת מוסף פין ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים

רצה

יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ב
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבדת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה
יי המחזיר ברחמי מהרה שכנתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו ומספרים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב

ובקר וצהרים השוב כי לא כלו חמין המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קונו לך לא
הכלמתנו יי ארדינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו על כלם יתברך ויתרומם שמך
מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך השוב באמת ברוך אתה יי השוב שמך ול
ולך נאה להודות

אלדינו

ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המסולשת בתורה וכתובה על ידי משה
עבדך האמורה כפי ארון ובניו כהנים עם קדושיך באמור : יברך
יי ושמך : יאר יי פניו אליך ורחם : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שלום שובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
אמינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי ארדינו תורת חיים
אהבה וחסד צדקה ברכה שועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את עמך י
ישראל תמיד ככל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום "

שים

כיד וזמיר לכת

ולאחז חזון ללב

אנא הושיענא

אנא	אזן חין תאבי ישעך	בהרבי נחל לטעשעך	הושיענא
אנא	נאול כנת נטעך	דומה בטאטאך	הושיענא
אנא	דבש לברית טבעך	ומחשבי ארץ בהטביעך	הושיענא
אנא	זכור לנו אב ידעך	חסדך לו בהודיעך	הושיענא
אנא	שהורי לב בהפליאך	יורע כי הוא פלאך	הושיענא
אנא	כביר כח תן ישעך	לאבותינו בהשבעך	הושיענא
אנא	מלא משאלות עם משועך	נעקד כמו בהר מר שועך	הושיענא
אנא	שגב אשאל נענעך	עריצים בהגיעך	הושיענא
אנא	פתח לנו אוצרות רבועך	ציה מהם בהרביעך	הושיענא
אנא	קוראך ברועך	רעם בטוב מרעך	הושיענא
אנא	שערך תעל מכשואך	תל תלפיות בהופיעך	הושיענא

אני והוא הושיענא

ליום שני

כהושעת

כהושעת	המן צבאות	בצאתך לישע עמך כן	הושענא
כהושעת	זכים בבית עבדים	אלים בלור עמך	הושענא
כהושעת	טבועים בצול גזרים	מרושעת גוי ואלדים	הושענא
כהושעת	כנה משודרת וישע	ועמם מלאכי צבאות כן	הושענא
כהושעת	מאמר הוצאתי אתכם	חנן בידם מעבדים כן	הושענא
		יקרד עמם מעבדים כן	הושענא
		לגזזה מצוינת וישע כן	הושענא
		נקוב להוצאתי אתכם כן	הושענא

כְּהוֹשֵׁעַ	סוֹבְמֵי מִזְבֵּחַ	עוֹמְסֵי עֶרְבָה לְהִקְיָף מִזְבֵּחַ	כֵּן	הוֹשֵׁעָא
כְּהוֹשֵׁעַ	פְּלִאי אֲרוֹן כְּהוֹשֵׁעַ	צֵעַר פְּלִשְׁת בְּחֵירוֹן וְנוֹשֵׁעַ	כֵּן	הוֹשֵׁעָא
כְּהוֹשֵׁעַ	קִהְלוֹת בְּבִלָּה כְּשִׁלְחַת	רְחוּס לְמַעֲנֵם שׁוֹלַחַת	כֵּן	הוֹשֵׁעָא
כְּהוֹשֵׁעַ	שְׁבִמֵי יַעֲקֹב	תַּשׁוּב וְתִשָּׁב טִבּוֹת אֱהִי יַעֲקֹב	כֵּן	הוֹשֵׁעַ
אֲנִי וְדוּא הוֹשֵׁעָא				

ווארדן דאס ווארדן קריש גיורדן ווארדן באלדרינען עלינו לשבח וקדיש בלא תתקבל ויגדל
הולבין בערב לבית הכנסת ומתפללין במנחה ווארדן עד האל הקדוש ווארדן ארבע בחדשתו וכו' רנה ומוזיק
ומוזיק עולם וקדיש גיורדן ווארדן דאס ווארדן ערבית בערב ראשון וכו' שני מתפללין כיום ראשון אלא
מחולטין היורד וההטורה וההטורה

אֶהְיֶה לָהֶם בְּסוּכָה	אֶמְצֵאת מְנוּחָה בְּאֶהֱלֵךְ	אֵין מִי יָבוֹן	קִצְוֹת וּרְכִיב	אוֹמֵץ
בְּשִׁבְתֵּנוּ בְּסוּכָה	בְּהִלָּה אֶסְלֶדֶךְ	בְּעֹז וּבִשְׂרִי אֶגְדֹּלְךָ	בְּהִלָּל אֶנְעִיחֶךָ	
גִּרְיֵי סוּכָה	גִּלְיָה לְנִתִּיב רַגְלִי		גִּלְיָה אוֹרֵה	גִּנּוֹת אֶפְלָה
דְּרֵי סוּכָה	דִּי לְהִזְהוּר בְּרִקְעַת		דְּהֶרֶת רִקְעַת	דָּצַת לְהַתְנוּיִךְ בְּיָמַי
הֶדְרֵת סוּכָה	הֵם הֵם לְקִרְוֹת		הֶרְשִׁית שִׁיחִים	הִקְוִית קָרִים
וְלִישְׁבֵי סוּכָה	וְהֵם לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים		וּמוֹשְׁלִים בֵּיתִי וּבְלִילָה	וַעֲשִׂית אוֹרִים
זִכְרֵי סוּכָה	זִכְרֵם לְהַסְעִיד		זִמְמַת וּבִרְאָת	זֶה לְתַנְיָנִים
חִוְלַפֶּת בְּסוּכָה	חֲרִירִי גֶפֶן רַענָנָה		חֹתֶם יִצִּיר טִבְעַת	חִיּוֹת אֶרֶץ עֲשִׂית
טְלוּלִים בְּסוּכָה	טְהוֹר הַדּוֹר כֶּסֶף		טַפְסְרֵי יִרְאָה	טִבְעַת מַלְחָב
יְסוּכְבוּ בְּסוּכָה	יֹפִי כְנָפֵיכִי		יִשְׂרָה רַגְלֵיהֶם	יִרְאָה לָהֶם
דַּת סוּכָה	כֶּתֶר		כִּוְרָאם לֹא לִלֹּא	כִּאֲחַת יַעֲשׂוּ

ואומר יערוך כל ואומר יוצר ואומר תפלתו כאמור עד גאל ישראל ואומר אבות ונברות וקדושה לומר ודבר אתה בחרצנו וכו' וזה וימודים ברכת הכהנים שיש שלש וגמורים הלל כאמור ואומר קדיש גמור וקריא הפרשה כאמור שר או כשב והמפטיר קריא בפרשה פגום ובחומשה עשר יום כאמור ומשער במלכים והלך ההפטה

ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יי ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יי אז יקהל שלמה את כל זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה וירושלם להעלות את ארון ברית יי מעיר דוד היא ציון ויקהליו את המלך שלמה כל איש יש ישראל בירח האיתנים בחד הוא וחדש השביעי ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון ויעלו את ארון ברית יי ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אותם הכהנים והלויים והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מוכחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרוב ויביאו הכהנים את ארון ברית יי אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת בנפי הכרובים כי הכרובים פורשי כנפים

אל מקום דארון ויסכו הכהנים על הארץ ועל בדיו מלמעלה ואריכו ויבדים ויראו ראשיה
הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה אין בארון רק ש
שני לחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר נרת יא עם בני ישראל בצאתם ממצ
מצרים ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והעני מלא בית יא ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת
מפני העני כי מלא כבוד יא את בית יא אז אמר שלמה יא אמר לשכון בערפל בנה בנותי כי
בית זבול לך מכון לשבתך עולמים ויסב המוד את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד ואמר ברוך יא אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל דוד אביו ובידו כלא לאמר

גאלנו ואומר הכריות אחרונות וכן כעבודת בתפלה של שבת ואומר על התורה והוא כתוב למעלה בתפלה וכן ר
ראשון ואומר יי רצון אשרי ויהללו ויחזרו ספר תורה לדרך ואומר קדים עד לעלף ואומר מוסף כראשית ואומר כחושבת
אלים ואומר קדים גמור עליו לסבב וקדים בלא תתקבל ידל ויהי הסס וכו' ואם חל להיות חול המועד כשבת מ
ותפלה כל המידות כשאר כל השבתות ואומר זה היסוד

את

עמי טובות אבשר	ומהם ברכות לא אחר	הביאו את כל העשור
בתוקף ובגודל אפצר	והובילו מעשרותיכם מלבצר אל בית האוצר	
גשו לפני דירתי	ותנו לי מברכתי	ויהי טרף בביתי
אם תעשרו תתעשרו	וטובות תבושרו	וכאישון עין תנצרו בדבר מרום וקדוש
דפקו שערי מזוזות	וברכות אטף לכם לחיות	ובחנוני נא בזאת
השלישו פעמיכם להראות עיניכם בטוב לראות	אמר יא צבאות	
ואטיבה משארותיכם	וטעמו וראו כלכם	אם לא אפתח לכם
זולת חשרת מים	וארץ נחלי בים	את ארוכות השמים
חלקת עיניה בריכה	אצמיח לכם מרפא וארוכה	והריקותי לכם ברכה
טוב אל שדי	יריק וירבה לירדי	ברכה עד בלי די
יה חמול על קהרך	ויתקוף ויברך עמלך	יפתח יא לך
כוכב חסדו הטוב	יטיב לך עין הטוב	את אוצרו הטוב
לעמסי מעיים	ידגם כנחלי מים	את השמים
משיב לכל אחריתו	לכל תברת תקותו	לתת מטר ארצך בעתו
נא זכור חסדיך	לרום שני שדיך	ולברך את כל מעשה ידך
סליקת רבוי רביבים	אשרוך ממים שביבים	והולית גוים רבים
עיר ובית נאווה	תחזות ותשמח ותתננה	ואתה לא תלזה
פודה אדרי האלדים	אמר אתם אלדים	ויתן לך האלדים
צווקי פני שמים	יחיו מיומים	כשל השמים
קדוש השוכן בערץ	ישביענו מפרי הארץ	ומשמני הארץ
רצוצים בצרה לחוש	ועמו בטוב לדרוש	ורוב דגן ותירוש

שם ושארית יתן לעדתו כל יתמתו וְעַתָּה לַעֲמֹד יתן
תופיע אדרת לקח טוב וגילום ובבית הקדשים ליתן שלום וְיָבֵרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם קָדוֹשׁ

ואומר ברכו ומשלים תפלתו כשאר השבתות וגומרין את ההלל ומוציאין ספר תורה וקורין בפרשת כי תשא חזו היא הפרשה

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה רְאֵה אֶתְּהָ אִימֹר אֵלַי הֶעֱלָ אֶת הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי
אֶת אֲשֶׁר תַּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעָתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם מִצַּאת חֹן בְּעֵינַי וְעַתָּה
וְעַתָּה אִם מִצַּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעַנִי נָא אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֶרְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצָּא חֹן בְּעֵינֶיךָ וְרָאִהָ כִּי
עֵמֶךָ הִגִּי' הַזֶּה וַיֹּאמֶר פָּנֵי יְלָכוּ וְהוֹנִיחוּתִי לָךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין פָּנֶיךָ הוֹלֵכִים אֵל תַּעֲלֶנּוּ מִ
מִזֶּה וּבְכֵדָה יוֹדַע אִפְּהָ כִּי מִצַּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמְּךָ הָלַל בְּלִבְּךָ עִמָּנוּ וּנְפַלְעֵנוּ אֲנִי וְעַמְּךָ
מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה גַם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֶעֱשֶׂה כִּי מִצַּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ וְאֶרְעֶךָ בְּשֵׁם וַיֹּאמֶר הֲרָאִנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר
כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וּקְרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אַחֲוֹן וְחַמְּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחָם וְי
וַיֹּאמֶר לֹא תוֹכַל לִרְאוֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יֵרָאֵי הָאָדָם וְחִי וַיֹּאמֶר יְיָ הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל
הָעֹר וְהָיָה בְּעֶבֶד כְּבוֹד וְשַׁמְרָתְךָ בְּנִקְרָת הָעֹר וּשְׂכוּתִי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד עֲבָרִי וְדִסְרוּתִי אֶת
כַּפִּי וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲוִי וּפָנָי לֹא יֵרָאוּ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה פָּסֵל לָךְ שְׁנֵי לוחֹת אֲבָנִים
כְּרָאשׁוֹנִים וְכַתְּבֵתִי עַל הַלוחֹת אֶת דְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלוחֹת הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שָׁכַרְתָּ ו
וְהָיָה נִכּוֹן לְבָקֶר וְעֹלִית בְּבָקֶר עַל הָר שִׁנִּי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ
גַּם אִישׁ אֶל יָרֵא כָּל הָהָר גַּם הָעֵצָאן וְהַבָּקֶר אֶל יָדְעוּ אֶל מֶלֶךְ הָהָר הַהוּא וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לוחֹת
אֲבָנִים כְּרָאשׁוֹנִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבָקֶר וַיַּעֲלֶה אֶל הָר שִׁנִּי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אוֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָד שְׁנֵי
לוחֹת אֲבָנִים וַיִּרְדֵּף יְיָ בַּעֲקֵן וַיִּתְּעַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וַיַּעֲבֹד יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ
אֶל רֹחוֹם וְחֵנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרֵב חֶסֶד וְאֵמֶת נִזְעַר חֶסֶד לֵאלֹפִים נוֹשֵׂא עֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִכְחָ
לֹא יִנְקָה פִּיקֵד עֹן אֲבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים וַיִּמְדַּר מֹשֶׁה וַיִּקְרָא
אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצַּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ יְיָ יִלְךָ נָא יְיָ בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם קָשָׁה עֹרֵף הִיא
וּסְלַחַת לַעֲוִנוֹנוּ וְלַחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֶת בְּרִית נֶגֶדְךָ כָּל עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה ג
נְפִלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאִהָ כָּל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעַ
מִעֲשֶׂה יְיָ כִּי נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה עִמָּךְ שְׁמֹר לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם וְהָנִי גֹ
גֹרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת הָאֲמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִי וְהַיְבוֹסִי הַשְׁמֵר לָךְ פֶּן תִּכְרֹת ב
בְּרִית לַיִּשָּׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן יִהְיֶה לְמִקְשָׁב בְּקִרְבְּךָ כִּי אֶת מַכְבוֹתֶם תִּתְּעֹזֵן ו
וְאֶת מַצְבוֹתֶם תִּשְׁכַּחוּ וְאֶת אֲשִׁירֵי וְתִכְרֹתֶן כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהִי אֲחֵר כִּי יִקְנָא שְׁמוֹ אֶל
קָנָא הוּא פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לַיִּשָּׁב הָאָרֶץ וְהָנִי אֲחֵרִי אֱלֹהִים וְתִכְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַיִּקְרָא לָךְ וְאֲכַת
מִזְבְּחֹי וְלִקְחַת מִכְּבוֹתַי לְבָנֶיךָ וְהָנִי בְּנוֹתַי אֲחֵרִי אֱלֹהִים וְהָנִי אֶת בְּנֶיךָ אֲחֵרִי אֱלֹהִים
אֲלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ

את חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למעשר חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת מצרים כל פטר רחם ליכול כקנך תזכר פטר שור ושה ופטר חמור
תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בנך תפדה ולא יראו פני ריבם ששת ימים ת
תעבוד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבות וחג השבועות תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקיפת השנה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי
ישראל כי אודיש גוים מפניך וזרחתני את גבולך ולא יחמוד איש את ארצך בעלותך ל
לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר
זבח חג הפסח ראשית בכורי ארמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

ואר קדים עד לעילא ומעטיר כפרת פחם בקדנות בענינו של יום ומעטיר ביחזקאל וזו היא ההצטרף

והיה

ביום ההוא ביום בא גוג על ארמת ישראל נאם יי אלקים תעלה חמתי באפי
ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אר
ארמת ישראל ורעשו מפני דני הם ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על פני האדמה ונחרסו והדרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול ו
וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם יי אלהים חרב באחי תהיה ונשפט י אתו בדבר וברם
ובגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטר עליו ועל אגפיו ועל עיניו רבים אשר אתו
והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי ואתה בן אדם הנכבא על
גוג ואמרת כה אמר יי אלקים הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותוכל ושבכתך וששאתך
והעליתיך מירכתי צפון והביאותיך אל הרי ישראל ודברתי קשתך מיד שמאלך וחצרך מיד
ימינך אפיל על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפך ועמים רבים אשר אתך לעש צפור וכל
כנף וחית השדה נתתיך לאכלה על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם יי אלהים ושלח
ושלחתי אש כמגוג ובישבי האיים לבשח וידעו כי אני יי ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי
ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יי קדוש בישראל הנה באה ונה
ונהיתה נאם יי אלהים הוא היום אשר דברתי ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו וישיקו בנשק
ובמגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברומח ובערו בהם אש שבע שנים ולא ישאו עצים
מן השדה ולא יחטבו מן היערם כי בנשק יבערו אש ושללו את שוליהם וכוזו את בוזיהם
נאם יי אלהים גואלנו

ואומר ברכות אחרונות וחזר ספר תורה בארון ואומר קדים עד לעילא ואומר מוסף של סבות ואחר כך
אומר האשעננות אחא חזן או כהשעת אלס ואומר קדים גמור ואין סאל דינו ועלינו לסבא וקדים כלל ת
תתקבל וכו' יום ראשון של חולו של יועד טהור יום שלישי של סבות ומתפלל ככל ימות המכה עד תח
סוגיע לותחזיה שמוכר יעלה ויבא וגומרים את ההלל ואחכ אומ' קדים גמור ומזכיר ספר תורה וקריין
כו ד בני אדם כפרת פחם כן קרא ביום השני לנו קרא וכוים השלישי ישראל קרא וכוים הרביעי
ישראל רביעי חזר וקרא וכוים השני וכוים השלישי והליך הקריאות

וביום

וביום

וביום

השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתם ונסכיהם עב קורא כהן השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא לוי הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא שלישי וישראל רביעי חוזר וקורא ביום השני וביום השלישי יום שני של חול המועד שהוא יום רביעי של חג קורא

וביום

וביום

וביום

וביום

וביום

וביום

וביום

השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב לוי החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב ישראל ורביעי חוזר וקורא ביום השלישי וביום הרביעי : יום שלישי של חול המועד הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב לוי הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב ישראל ורביעי קורא וביום הרביעי וביום החמישי יום רביעי של חול המועד החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא

וביום

הששי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מל
מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב לוי

וביום

השביעי פרים אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב ישראל

ורביעי קורא וביום החמישי יום ערבה

וביום

הששי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב כהן

וביום

השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב לוי

וביום

השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עולה
אשה ריח ניחוח ליה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים מ
מנחתם ונסכיהם לפרי לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עולת ה
התמיד ומנחתה ונסכה אלה תעשו ליה במועדיכם לבד מגדריכם וגדבותיכם לעולותיכם
ולמנחותיכם ולנסכיכם ולשלמכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה

עד כאן ורביעי קורא וביום השמיני ויום שנהגו בקריאת יום ערבה מלך קורין ביום השמיני ו
והטובים מלך סכין טוים ממיטתו תל כשני עצמו וליטו חזק עם החג מליטו נמשך עם החג ונהגו לקרות כ
כסדר הזה כהן קורא וביום השמיני וישראל מליטו חזק על קריאתו של כהן וקורא וביום השמיני
וישראל רביעי חזק על קריאתו של לוי וקורא וביום השמיני ויום מקורין ערבה על מהגה זה ואומר סכין
וישראל רביעי לקרות סכין של יום כשאר הימים ונותנים לקרות כסדר הזה כהן קורא וביום השמיני לוי קורא וביום
השמיני וישראל מליטו קורא וביום השמיני וישראל רביעי חזק וקורא ספקן של יום וביום השמיני וביום השמיני

ועמך כלם צדיקים

סדר פסוקים של תפלת המוספין מחולו של מועד

ביום ראשון של חול המועד כשמגיע מלי בבחך כאמר אומר וביום השני וביום השלישי

וביום

השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד
ומנחתה ונסכה אלה תעשו ליה במועדיכם לבד מגדריכם וגדבותיכם לעולותיכם ולמנחותיכם
ולנסכיכם ולשלמכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה

ומנחתם וגומר ומשלים תפלתו ואומר

אנא און ביום שני של חול המועד אומר

וְהַשְׁלִישִׁי פְּרִים עֶשְׂתִּי עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְיוֹם הָרִבִּיעִי פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי אַרְבָּעָה עֶשֶׂר עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְנִחָתָם וְגוֹמֵר וְאֹמֵר כִּהְיִסְתָּ לְיוֹם סְלִישִׁי לַחֹל הַמּוֹעֵד
 הָרִבִּיעִי פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְנִחָתָם וְגוֹמֵר וְאֹמֵר אֶכֶּאֱזֹן
 הַחֲמִישִׁי פְּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְנִחָתָם וְגוֹמֵר וְאֹמֵר כִּהְיִסְתָּ לְיוֹם חֹמֵשׁ וְהָאֵל יוֹם עֶרְבָה
 הַשְּׁשִׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תִּמְיָמִים וּבְנִחָתָם וּבְנִסְכֵּיהֶם וְגוֹמֵר

וביום

וביום

וביום

וביום

וּמִקְרִיִּים תִּפְלֹת מוֹסֵף וְהִגְדָּה לְהַצִּיחַ כָּל הַסְּפָרִי תְּהִינָה מִהֲאָרֹן עַד טָאוֹר כָּל הַהוֹשָׁעִנֹת וּמִקְרִיִּים טַבְעָה פֶּסַח וְעֵשֶׂר עֵשׂ לִלְבָּב וְעֶרְבָה בִּידֵם וְאֹמֵר

לְמַעַן	אֵלֹהֵי הָאֱלֹהִים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	אֵלֹהֵי הָאֱלֹהִים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	אֱלֹהִים חַיִּים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	אֱלֹהִים חַיִּים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	אֵלֹהֵי עֲלִיּוֹנִים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	אֵלֹהֵי עֲלִיּוֹנִים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	מַחְיֵה הַבָּתִּים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	מַחְיֵה הַבָּתִּים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	מַתִּיר אֲסוּרִים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	מַתִּיר אֲסוּרִים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	מַשְׁפִּיל גָּאִים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	מַשְׁפִּיל גָּאִים	הוֹשַׁעְנָא
לְמַעַן	מְרוֹמֵם שְׁפִלִים	הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	מְרוֹמֵם שְׁפִלִים	הוֹשַׁעְנָא

הושענא

למען	אמתך	הושענא	למען	בריתך	הושענא	למען	גידך	הושענא
למען	דתך	הושענא	למען	הודך	הושענא	למען	ישועך	הושענא
למען	זכרך	הושענא	למען	חסדך	הושענא	למען	טובך	הושענא
למען	יחודך	הושענא	למען	כבודך	הושענא	למען	למודך	הושענא
למען	מלכותך	הושענא	למען	נצחך	הושענא	למען	סודך	הושענא
למען	שוך	הושענא	למען	פארך	הושענא	למען	צדקתך	הושענא
למען	קדושתך	הושענא	למען	רחמיך	הושענא	למען	שכינתך	הושענא
			למען	תפארתך	הושענא			

הושענא

אבן שתיה	הושענא	בית הבחירה	הושענא	גורן ארנון	הושענא
דכיר המצנע	הושענא	הר המוריה	הושענא	הר יראה	הושענא
זבול תפארתך	הושענא	חנה דוד	הושענא	שוב הלכנו	הושענא
יפה נוף משוש כל הארץ הושענא	הושענא	כלילת היופי	הושענא	לינת הצדק	הושענא
מכון לשבתך	הושענא	נוה שאנון	הושענא	סוכת שלום	הושענא
עליית שבטים	הושענא	פנת יקרת	הושענא	ציון המצוינת	הושענא
קדש וקדשים	הושענא	רצון ארבה	הושענא	שכינת כבודך	הושענא
		תל תלפיות	הושענא		

הושענא

אדון המושע	הושענא	ביתך אין מושע	הושענא	גואל ומושע	הושענא
דלותי ולי יהושע	הושענא	האל המושע הושענא	הושענא	ומציל ומושע	הושענא
זועקך תושע	הושענא	חופתך תושע	הושענא	טלאיך תושע	הושענא
יכול מלהפשיע	הושענא	כל שיח תרשא ותושע	הושענא	לגיא בל תפשיע	הושענא
מגדים תמתק ותושע	הושענא	נשיאים מלהפשיע	הושענא	שעירים להסיע	הושענא
עננים מלהרשיע	הושענא	נותח יד ומשביע	הושענא	צמאיך תושע	הושענא
קראיך תושע	הושענא	רב להושיע	הושענא	שוחרייך תושע	הושענא
		תמימך תושע	הושענא		

הושענא

הושענא	באיסל ברכך	הושענא	אזכרים לאררך
הושענא	הגנים להדרך	הושענא	גשים לגדרך
הושענא	חונים לחסרך	הושענא	ובודים רישורך
הושענא	כורעים לכבודך	הושענא	טועמים לשכרך
הושענא	נושמים לנצורך	הושענא	לכודים ללכרך
הושענא	זונים לפאריך	הושענא	סומכים לסלסרך
הושענא	רוגשים לרוממך	הושענא	צועקים לצלצורך
הושענא	תומכים לתקורך	הושענא	שואגים לשכרך

הושענא

הושענא	בשר ורוח ונשכח	הושענא	אדם ובהמה
הושענא	להבל דמה	הושענא	גיד ועצם וקופה
הושענא	חדש פני אדמה	הושענא	ונמשל כבהבות נדמה
הושענא	כמים וסקמה	הושענא	טעת עצי נשמה
הושענא	נשייה לקימה	הושענא	לתבל הבצוייכה
הושענא	פרחים להעצימה	הושענא	שיחים לקימה
הושענא	רביבים לשלמה	הושענא	צמחים לגושמה
הושענא	תלייה על בלימה	הושענא	שתיה לרומיכה

הושענא

הושענא	בארבע שבועות	הושענא	אל לכושעות
הושענא	הוגי ששועות	הושענא	גשים בשועות
הושענא	חכמות משועות	הושענא	וחידותם משועות
הושענא	כורעך בשועות	הושענא	טפולים כך שעות
הושענא	נפשות צו שומעות	הושענא	להבין שמועות
הושענא	פועל ישועות	הושענא	ספורות משמיעות
הושענא	רגש תשועות	הושענא	צדיק צור מושעות
הושענא	תחיש ישועות	הושענא	שלש שעות

אנא הושיענא

הושיענא	בערבי נחל לשעשעך	אנא	אזון חין תאבי ישעך
הושיענא	דוכה בטאמאך	אנא	גאול כנת נשעך
הושיענא	ומחשכי ארץ ברטביעך	אנא	הבט לבית טבעך
הושיענא	חסרך לו בהדיעך	אנא	זכור לנו אב ידעך
הושיענא	יודעכי הוא פלאך	אנא	טהורי לב בהפליאך
הושיענא	לאבותינו כהשבעך	אנא	כביר כח תן ישעך
הושיענא	נעקד כמו בדר מור שועך	אנא	מלא משאלות עם משועך

אנא שגב אסאלי נענוך
אנא פתח לנו אוצרות ריבוך
אנא קודאך ברועך
אנא שערך תשל ממשואך

עריצים בהיעך
ציה מהם כהריבך
רעם בטוב מרעך
תל תלפיות בהושיעך

והושיענא
והושיענא
והושיענא
והושיענא

אני ודוא הושיענא

כהושעת

אלים בלוד עמך

כהושעת גוי ואלדים

כצאתך לישע עמך
דרושים לישע אלדים
ועמם מלאכי צבאות
חנן בידם מעבדים
יקרך עמם מעבדים
לגוהה מצוינת ויושע
נקוב להוצאתי אתכם
עומסי ערבה להקיף מובח
צער פלשת בחרון ונושע
רחום למענם שולחת
תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב כן הוענא

הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא
הושיענא

המון צבאות
זכים מבית עבדים
שבועים בצול גורים
כנה משודרת ויושע
כאמר הוצאתי אתכם
סובבי מזבח
פלאי ארון כהופשע
קהלות בבלה כשלחת
שבטי יעקב

אנא אלנא הושיענא והושיענא אבינו אתה

למען

תמים בדורותיו הנמלט ברוב צדקותיו נוצל משטף
לאום אני חוכה

למען
שלים בכל מעשים המנוסה בעשרה נסים כשר מלאכים גם יוקח נא מעט מים
לברה כחמה
למען
רך ויחיד ונחנן למאה צועק איה השה לעולה בשרודו עבדיו מצאנו מים
לגולה יסורה
למען
קדם שאת ברכה הנששם ולשמך חכה מיחס בנקלות בשקתות המים
לדמתה לתמר הושיענא והושיענא אבינו אתה
למען
צדק היות לך ככהן כחתן פאר יכהן מנוסי במסה על מי מדיבת מים
להדר הטוב הושיענא והושיענא אבינו אתה
למען
פאר היות גביר לאחיו יודדה אשר גבר באחיו בספר רובע מדליו יול מים
ולא לנו כי אם למענך הושיענא והושיענא אבינו אתה
למען
ענו מכל ונאמן אשר בצדקו כלכל המון משוך לגואל ומשוי במים
לזאת הנשקפה הושיענא והושיענא אבינו אתה
למען
שמתו כמלאכי מרומים הלושש אורים ותומים מצוה וכל במקדש ברחיצת מים
לחולת אהבה הושיענא והושיענא אבינו אתה
למען
נביאה מחולת מחנים לכמה לב הושמה עינים לרגלה רצה עלות ורדת באר מים

לשוכו אוהלו	הושענא והושיענא	אבינו אתה
למען	משרת לא מט מאהל	ורוח הקדש עליו איהל בעכרו ביררן נכרתו מים
	ליונה תמה	הושענא והושיענא
למען	למד ראות לטובה אות	צועק איה נפלאות מן של מגיזה מלא הספל מים
	לכלת לבנון	הושענא והושיענא
למען	כלולי עשות מלחמתך	אשר בידם תתה ישועתך צרופי מצוי בלקקם מים
	ללא בגדו בכך	הושענא והושיענא
למען	יחיד צוררים דש	אשר מרחם לגור וקדש ממכתש לחי הבקעת לו מים
	למי זאת עולה	הושענא והושיענא
למען	טוב הולך וגרל	אשר מעושק עדה מחורל בשוכ עם מחטוא צו שאוב מים
	לנאוד כירושלם	הושענא והושיענא
למען	חיד מכרכר בשיר	המלמד תורה בכל כלי שיר מצסך לפניו כתאב שתית מים
	לסגולה מעמים	הושענא והושיענא
למען	וך עולה בסעדה	המקנא ומשכך עברה בפלולו ירדה אש ולחכה עפרומים
	לעיניה בריכות	הושענא והושיענא
למען	ושרת באמת לרבו	ופי שנים ברוח נאצל בו בקחתו מגן נתמלא גבים מים
	לפצחו מי כמוך	הושענא והושיענא
למען	הרהר עשות רצונך	המכריז תשובה לצאנך אץ כבא מחרף סתם מעינות מים
	לציון מכלל יופי	הושענא והושיענא
למען	דורשיך בתוך הגולה וסוד הקדש לחם נגלה	כלי להתנאל ורסו ורעונים ומים
	לקוראך בצר	הושענא והושיענא
למען	נמור בחכמה וכינה	המפלש דברי אמנה מחכמו רחבה מרחבי מים
	לרבותי עם	הושענא והושיענא
למען	כאי היום בכל לב שופכים לפניך שועה בכל לב ולב שואלי ממך מנחות עז ומים	הושענא והושיענא
	לשררוך בים	הושענא והושיענא
למען	אומרי יגדל שמך	והם נחלתך ועמך צמאי לישעך כארץ עיפה למים
	לתרתה למו מנוחה	הושענא והושיענא
	אנא אל נא	הושענא והושיענא
	רפא נא סלח נא	הושענא והושיענא
	טוב וסלח	הושענא והושיענא
	אדמתינו הצלח	הושענא והושיענא
	הושענא והושיענא והצליחנא	הושענא והושיענא והצליחנא
גשם נדבות תניף	של עם ערכה מעניף	רשאימו של מזבחך בניף
	הושענא והושיענא והצליחנא	הושענא והושיענא והצליחנא
הפונים מסוכה לדירם	בפרי עץ הדדם	ולך ישרלם נדרם
	הושענא והושיענא והצליחנא	הושענא והושיענא והצליחנא

אל

דושיענו אלדי מעזנו	והצליחנא	שען וגל אבן מכאר מים	
כרו במשענותם מים	והושיענא למען	ידים נוחלי רת משולת מים	תענה
דושיענו אלדי מעזנו	והצליחנא	להכין לצאצאיו מים	
נאמן מספיק למו מים	והושיענא למען	מתחננים בשימון עלי מים	תענה
דושיענו אלדי מעזנו	והצליחנא	סלע הדך ויוכו מים	
פקוד במו מריבת מים	והושיענא למען	עונים עלי באר מים	תענה
דושיענו אלדי מעזנו	והצליחנא	צמאים להשקות מים	
ראש משוררים תאב שתות מים	והושיענא למען	קדושים מנסכי לך מים	תענה
דושיענו אלדי מעזנו	והצליחנא	וינסך לך מים	
תל תלפיות מוצא מים	והושיענא למען	שואלים ברכות אשאלי מים	תענה
דושיענו אלדי מעזנו	והצליחנא	תפתח ארץ ותרעף שמים	

אל נא

דושיענא	דושיענא	תענו כשה אובר	
והושיענא	דושיענא	אל נא רעה את צאן הדרגה קצופה ועליך הדרגה	
והושיענא	דושיענא	צאנך וצאן מרעיתך פשולתך ורעיתך	אל נא
והושיענא	דושיענא	עניי הצאן שיחם ענה בעת רצון	אל נא
והושיענא	דושיענא	נושא לך עין מתקוממים יהיו כאן	אל נא
והושיענא	דושיענא	למנסכי לך מים כממעני השועה ישאבון מים	אל נא
והושיענא	דושיענא	יעלו לציון מושעים טפולים בשמך ובך נושעים	אל נא
והושיענא	דושיענא	חמץ בגדים זעום לגער כל בוגדים	אל נא
והושיענא	דושיענא	זכור תזכור המכורים בלחך וכוור	אל נא
והושיענא	דושיענא	דורשיך בענפי ערבות געיתם שעה מערבות	אל נא
והושיענא	דושיענא	ברך עשור שנה אמרי בפללי שעה נא ביום	אל נא

דושיענו מושיענו כי לך עינינו ולכה לישועתנו

אנא

רחום אל תפן לרשעינו	בינה הגיגנו ושענו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
גואל וחוק חוק שמחת גילנו	רגל בשמך הרגילנו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
האר פניך ונרשעה	ועמך אל הושיעה	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
זכור רחמיך וחסדיך	חשוב לנו מפעלות חסדיך	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
טבחה לדורגים כצאן נחשכנו	ישועתה אין קשבנו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
כרוב רחמיך פנה אלינו	לבלתי כרוע מעללינו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
מלא לטובה כל משאלתינו	נשלמה פרים שפתינו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
שמחנו בישועתך כי בך קוינו	עזרנו קוינו ומקוינו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
פועל ישועות פנה לדושיענו	צלול במצולות ים כל פשענו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו
קץ יום נקם חיש נא לגאלינו	רחום מתדומות העלינו	כי לך עינינו	ולכה לישועתנו

קץ יום נקם חיש נא לגאלינו רחום מתדומות תעלינו כי לך עינינו ולכה לישועתנו
שובנו אלרי ישענו תשוב ברחמים ותאמר להושיענו כי לך עינינו ולכה לישועתנו

אומר

ישעך בא

בא ברכבות כמים

גשתו בשופר יתקע

דפק והאיר ורח

הקים מלול נואמו

ולכל באי העולם

זרע עממי רחמי

חבלה חלדה מי זאת

טהור פעל כל אלה

ישע וזמן הוחד

בבירי רום ותחת

לעת גלה עמו נאור

מושיעים יעלו לציון

נשמע בכל גבולך

שימי עוד דמשק משכנותיך

עלוי חבצלת השרון

פרויד עד לא אקשיח

צמח איש צמח שמו

קומו כפוש עפר

רבותי עם במלכו

שם להאביר

תנה ישועה לעם עולם

אבי עד חש לתארך

לחזק לב נמדרים

עורי עורי לבשי עורך

זרעך יודע כהודי

רחבה ונסבה למעלה למעלה

ברוח שפתיו ימית רשע

יטף הדמים עמים

רכבות ואלפים בדקבץ

בבנין היכל לפות

נזן לפני שמש שמו

קול מבשר מבשר ואומר

קול דודי הנה זה בא

לעמוד על הר הזתים

תחתיו הדר יבקע

ומש חצי הדר ממזרח

ובא יא אלדים וכל קדושים עמו

בתקול ישמע בעולם

גולדו כלור ממעי אמו

מי שמע כזאת

מי ראה בנסיונות אלה

היחול ארץ ביום אחר

ראו אם יולד גוי פעם אחת

לעת ערב יהיה אור

כי חלה גם ילד ציון

דרחיבי מקום אהלך

קבלי בניך ובנותיך

כי קמו ישיני חברון

צץ מלך המשיח

הוא דוד בעצמו

הקיצו ורגנו שובני עפר

מגדול ישועות מלכו

ועושה חסד למשיחו לדוד

לדוד ולזרעו עד עולם

קומי אורי כי בא אורך

בא מדלג על הדרים

והושיעי כל משוך

והחזקי בכנף איש יהודי

כי ישב בה שוכן מעלה

בימי יהודה תושע

כי בשמחת שוש אשיש

ויפוצות יהודה יקבץ

חזקי ידיים רפות

הוא דוד בעצמו

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

מבשר ואומר

קול דודי בא תגיד	כסא כשמש נגדי	מבשר ואומר
להקים בית האולם	מעתה ועד עולם	מבשר ואומר
יום היותם מדכים בו	נגילה ושמחה בו	מבשר ואומר
ריוח והצלח דת והוד	כי לשמך תן כבוד	מבשר ואומר
חיים נמצא והנחה	בהיום הזה בשמחה	מבשר ואומר
זכר טוב לאנשים	בהיום הזה ששים ושמונים	מבשר ואומר
קדוש העליון ובלב נהדרש	בכנין בית המקדש	מבשר ואומר
שדי ברכנו וגויה	וכולכם ברוכים תהיו ואמרו לי ברוך תחיה	מבשר ואומר

ככתוב מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולדורו עד עולם ונאמר ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו למען רעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ונאמר והשיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם וגשמים עד העולם

וחזורים הספרים בארון ואומר זה המזמור

מזמור
לדוד הבן ליי בני אלים הבן ליי כבוד ועוז הבן ליי כבוד שמו
השתחו ליי בהדרת קדש קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים קול יי בכח קול יי בהדר קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון וירקיעם כמו ענף לבנון ושריון כמו בן ראמים קול יי חוצב להבות אש קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש קול יי יחולל איילות ויחשוף יערות ובהיכלו בלו אומר כבוד יי למבול ישבו וישב יי מלך לעולם יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום

ואומר קדים גיבור ועליון לשבח וקדים בלא תתקבל נשלים תפלות השענא וסכות בערב הולכין לבית הכנסת ומתפללין מנחה כשאר ימי חולו של מועד ואומר קדים גיבור ואחר כך מתפלל ומעריב כשאר ימות החול ואם חל להיות בשבת אומר אשר כלה ואומר הסורס סכת שלום וכו' ואלה מועדי וקדים עד לעילא ואומר שמונה עשרה עד האל הקדוש ואומר

אתה
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וחגים לששון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצ מצרים אלהינו ואלי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכרנו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל כ לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך הננו ורחום אתה

והשיאנו

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים וְלַשְׂמֵחָה וְלַשְׁלוֹם כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְ
 וְרָצִיתָ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תִּבְרַכְנוּ סֵלָה : קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַת
 שְׁבִיעֵנוּ בְּשִׁבְךָ שְׂמֵחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְשֹׁהַר לִבֵּנוּ לְעִבְרָךָ כְּאֵמֶת : וְהַנְּחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֹהֲבָה
 וּבְרַצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן שְׂכָרוֹת וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּאֵי מְקָדֶשׁ הַשְּׁכֵת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִם

וְאֹמַר רַחֵם וּמוֹדִים וְשִׁים טָלוֹם וְקִדְּשֵׁי נִמּוֹר וְעֵלְנוּ לְשִׁבְחָה וְקִדְּשֵׁי כָל תַּקְבָּל
 וְאֵם הָיָה שְׂכַת וְתַפְלָל כְּסֹדֶר מִכְתָּמוֹ מִכְתּוֹב לְמַעַלָּה וְאֹמַר וְיִכְלוּ וְיַעֲזֹר
 אֲבוֹת וְאֶחָד קֵץ אֹמַר קִדְּשֵׁי נִמּוֹר וְעֵלְנוּ לְשִׁבְחָה וְקִדְּשֵׁי כָל תַּקְבָּל

קִדְּשֵׁי לְשָׁמַיִי עֲצֵרֶת : שְׁחַל לַהֲיוֹת בְּשִׁבְתָּ

ויכל

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם : וְיִכָּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְ
 וְיִשְׁכּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכָל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִבְרַךְ אֱלֹהִים אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וְיִקְדֹּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּ
 בְּנוֹ מְכָל עַם וְרוֹמְמָנוּ מְכָל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֹהֲבָה שְׂכָרוֹת לְ
 לְמַנּוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה וְחַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֵת יוֹם הַשְּׁכֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם שְׁמִינִי חַג הַ
 הָעֲצֵרֶת הַזֶּה זִמְנֵנוּ שְׂמֵחָתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיָאָה מִצְרַיִם כִּי בְּנוֹ בָּחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ קִדְּשָׁתָּ מְכָל
 הָעַמִּים וְשְׂכָרוֹת וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּאֹהֲבָה וּבְרַצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן הַנְּחִילֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶ
 מְקָדֶשׁ הַשְּׁכֵת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׂדַחֲיֵינוּ וְקִיְיָנוּ
 וְהַגִּיעֵנוּ לְחֵמֶן הַזֶּה

קִדְּשֵׁי לְשָׁמַיִי עֲצֵרֶת שְׁחַל בְּחוּל

ברוך

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מְכָל עַם וְרוֹמְמָנוּ מְכָל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו :
 וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֹהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה וְחַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֵת יוֹם שְׁמִינִי חַג הַ
 הָעֲצֵרֶת הַזֶּה זִמְנֵנוּ שְׂמֵחָתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיָאָה מִצְרַיִם כִּי בְּנוֹ בָּחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ קִדְּשָׁתָּ מְכָל
 הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן הַנְּחִילֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקָדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִם
 וְשְׂדַחֲיֵנוּ

וְאֵם חַל בְּמוֹצָאֵי שְׁכֵת אֹמַר זֶה

ברוך

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרִיךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל בֵּין אֹרֶךְ לְחֶסֶד בֵּין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם בֵּין
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבֵין קֹדֶשֶׁת שְׁכֵת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּרָלָה וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִשְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבְּרָלָה וְקֹדֶשֶׁת וְקֹדֶשֶׁת אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַמְּבָרִיךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ וְשְׂדַחֲיֵנוּ

וּבְשִׂמְחָתְנוּ מִלְּמוֹנֵי עֲצֵרֶת אֹמַר הַזִּמְנִיּוֹת כְּאֵלֶּה הַזִּמְנִיּוֹת עִם ה' מֶלֶךְ תֵּלֵל הָאָרֶץ וְלִדְוֹד כְּסִנְיָתוֹ וְאֹמַר זֶה ה'
 שְׂדַחֲיֵנוּ לְבִסְמִינִי

י ב

צמאה

נפשי לארזים לאל חי	לבי ובשרי ירננו לאל חי
אל אחד בראני	ואמר חי אני כי לא יראני האדם וחי
בעצה ובמזמה	כאר ונעלמה מעיני כל חי
כל פה יחו הודו	ברוך אשר בידו נפש כל חי
חקים להורותם	אשר יעשה אותם האדם וחי
נמשל לאבק דק	אמת כי לא יצדק לפניך כל חי
כרמית חנית עכשוב	ואיכבה ישוב הבשר החי
וטורכם שבו	טרם ישכבו בית מועד לכל חי
כל פה תיחודך	פותח את ידך ומשביע לכל חי
והחיה נרדמים	וקרב הימים אשר בן ישי חי
שפחה נואמת	לא כי בנר התת ובני החי
ואפרוש לך כפי	עד כי אפתח פי בנשבת כל חי
לבי ובשרי	ירננו לאל חי

ואחד כך אומר נשמתו ואמר השות לקדים כפי רכון החזון ואומר קדים עד לעילא
ואומר זה היוצר

כאסון ננצרת	חשוד אותה מבצורת	ביום השמיני עצרת
באת בתחן לפניך	לחיות את פניך	ביטה ופקח עיניך
גלה לה יומך	וחמול על עמך	ששון ושמחה יושנו מעמך
ביום השמיני	שמחות הזמיני	וסבות נא מעני קדוש
דורשים כתבליית מועד	גשמי נרבות במעמדם	צפה נא עמדם
השקפה עליהם נמרומים	חכור שלשת קדומים	ודמלא על צאצאמו רחמים
ואם עקלו ברשע	חוסה עובר עד פשע	נושא עון ועובר על פשע
ועקים אליך בכל לב	ורופא לשכורי לב	כונן מקום עין ולב
חטאם תנאום לבפר	בריתך לכל יפר	בכות אמרי שפר
יה שוכן שליות	טוב שוכן רומה	ועורר ישני אדמה
	ורב עלילות	עתה כנס גליות

כל שונאים להאבד	ואהוביך שמחות להרביד	במלכות משיח בן דוד
למעלה למעלה להוסיף	בית מקדשך השמים	צריך לנו להדמס
מהלים לך בחגיגתם	שור קהל ערתם	ושמע קול צעקתם
נגד בחן עומדים	ועל דלתותיך שוקדים	ואותך בהתמד כי חדים
שיחם לפניך יערב	וחשכם ביום קרב	ומנחתה כי לא תקרב
עשרם רוב ברכות	וחיים ארוכות	ערי עד מאריכות
פתח לפי אוצרך	וקיים עלינו אמרך	ואל יבושו מסכרך
צקן לחשם תשמע	קול מבשר להשמע	שובות ונחמות במשמע
קולות ארבעה להחיש	ולעזרתנו חוש	וצוררץ תכחישה
רם על רמים	שמח עגומים	בבני כמו רמים
שבך בפניו מתנים	וגלך בלבם משננים	ויחודך בכל יום עונים
תוקפים והודיה רוחשים	רושעים ולוחשים ואותך מעריצים ומקדישים	קדוש

ואומר יעזרנו כל ואחד כך אומר ברכו ויזכר עד נאל ישראל ואחד כך אומר השמחה עמדה

יא שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יי אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל זוכר הם חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוזר ומרשע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקים אמונתו לשי לשיני עפר מן כבוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה מצמיח לנו ישועה בקרוב ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי מחיה המתים

כתר

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי משה יחד כלם קדושה לך יי שלשו : כמה ש שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מל מלא כל הארץ כבוד : ברוך כבוד יי ממקומו ובדברי קדשך כתוב לאבר ימך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלויה

לדור

ודוד נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבךך אלדינו מפניו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות ק קדשתנו במותיך וקרבנתנו מלכנו לעבדתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וחכנים לששון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצ מצרים אלדינו ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע וראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויכוננו

אתה

זכרון אבותינו

ובירון ירושלים עירך חכרון משיח בן דוד עבדך חכרון כל עמך בישראל לפניך לטובה לחן
 לחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה זכרנו יי
 אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס
 וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה
 יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת
והשיאנו ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בת
 בתורתך שבענו בטובך שמחנו בישועתך וסדר לבנו לעבוד באמת והנחילנו יי אלהינו ב
 באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות מועדי קדשך באי מקדש השבת ישראל והומנים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשכ העבודה לדביר ביתך ואשי
 ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבדת עב
 ישראל עמך ותחיונה עינינו בשוכך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז ברוך אתה יי
 המחזיר ברחמי מהרה שכנתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלי אבותינו על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלי
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב

ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדך ופעולת קונו לך לא
 הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו על כלם יתברך ויתרומם שמך
 מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה יי הטוב שמך ול
 ולך נאה להודות

אלהינו ואלה אבותינו ברכנו בברכה המשוכללת בתורה הכתובה על ידי משה
 עבדך ואמירה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: יברך

יי וישמך: יאר יי פניו אליך ורחמך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
 אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
 אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
 ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו וצונו לגמור את ההלל

ואומר הלל גמור ואם רוצה לומר אשתח נא שפתי הוא כתוב למעלה בתפלות של פסח ומוציאם ס' תוך הארץ ואומר
 ואומר לדוד הבן לה בני אלם הבן: ואם סתוב בסוף המועדות ואח' אומר גדלו וקורין ה' בני אדם בפרש' ראה
 ומוציאין כל הבכור וקורין עד אשר נתן לך: ואם הוא שבת מתיחלן כי ימזכ' וקורין: בני אדם עד סוף הפרשה: והוא
 בתוכה בקריאתו הססח ואומר קדים עד לעילא ומוציאין ספר שט ואומר אלקים הציבנו וקורא המסעיר בפרשת
 פנחס וזו היא הקריאה

וביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרכתם עליה
 אשה ריח ניחח ליי פ' אחד איל אחד כבשים בני שנה

שבעה תמימים: ונצחתם ונסכים לפר לאיל ולכפשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת
אחר מלבד עולת התמיד ונצחתה ונסכה: אלה תעשו לי במועדיכם לבר מגדריכם ו
גדבותיכם לעולותיכם ולנצחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יי את משה:

ומפטיר במלכים ויהי ככלות שלמה

ויהי

ככלות שלמה להתפלל אל יי את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יי
מבדוע על ברכיו וכפיו פרושות השמימה: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל ק
קהל גדול לאמר: ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד
מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: ויהי יי אלדינו עמו כאשר היה עם אבותינו
אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקותיו ומ
משפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחנתי לפני יי קרובים אל יי א
אלדינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כ
כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: והיה לבבכם שלם עם יי אלדינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כיום הזה: והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יי וזבח שלמה את זבח
השלמים אשר זבח ליי בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויתנו את בית יי
המלך וכל בית ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יי כי עשה
שם את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל י
ישראל עמו קהל גדול מלכא חמת עד נחל מצרים לפני יי אלדינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארכה עשר יום: ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים ו
וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יי לדוד עבדו ולישראל עמו: ויהי ככלות שלמה בית
יי ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות

גואלנו

על

ואומר ברכות אחרונות של שבת עד כגן רוד ואומר
התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה ועל יום שמעני חג העצרת
הזה שנתת לנו יי אלדינו למנוחה ולקדושה לששון ולשמחה לחיים לכבוד ול
ולתפארת: על הכל יי אלדינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד אלדי ישענו ברוך א
אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

ואומר ויהי רצון ואם הוא שבת אומר ויי סבורך ואשרי ויהללו ויחזרו ספר תורה בארץ ואומר ק
קדים עד לעילא ואומר ונסק כלחש ואחר כך אומר בקול רם

יי שפתי תפתח

ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יי אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכר חס
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באדבה מלך גואל עוזר ומושיע ובגן בא מ
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע:
מן אברהם:

יו ד

שאתה

הוא יי אלדינו משיב הרוח ומוריד הגשם לברכה ולא לקללה לשובע ולא
לרעב לרצון ולא לרוזן להיים ולא למות ממית ומחיה ומצמיח ישועה
ואין דומה לך ברוך אתה יי בחיה חביתם

כתר

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי מטה יחד כולם קדושה לך ישלשו כמה ש
שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מ
מלא כל הארץ כבודו כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו
לעמם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ממקומו יפן לעמו ומיחדים את שמו ערב
ובקר תמיד בכל יום פעמים באהבה ואומרים שמע ישראל יי אלדינו יי אחד אחד
הוא אלדינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא משיענו הוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי
להיות לכם לאלים אני יי אלדיכם וכדברי קדשך כתוב לאמר ימליך יי לעולם
אלדיך ציון לדור ודור הללויה

לדור

אתה

ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבחך אלדינו מפינו לא ימוש
לעולם ושר כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הדשונות ק
קדשתנו במצותיך וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושכך הגדול והקדוש עלינו ק
קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון
את יום השבת הזה ואת יום שמיני תג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מ
מצרים

ומפני

חטאינו גלינו מארצינו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אני יכולין לעלות ו
וליראות ולהשתחוות לפניך בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו מפני הדי שנשתלחה במקדשך ובכן יהי רצון מלפניך אב דרחמן מלך יעקב שתש
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמך הרבים ותבנהו מדרה ותגדל כבודו בימינו אבינו
מלכנו אלדינו ואלדי אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלךך עלינו מדרה והופע והנשא עלינו
לעיני כל חי וקרב פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלדינו לציון
עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידיו בסדרן ומספין כהלכתן ומוסף יום השבת הזה ומוסף יום שמיני תג העצרת הזה נ
געשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך כאמור וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתך על עולת התמיד ונסכה
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עולה אשה ריח ניחח
ליי פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמורכב שלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כ
כהלכתן ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שבעי כלם ישכשו ו
ויתענגו משוכך וכשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קדאת וזכר למעשה בראשית

אלדינו

ואלדי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה
עלינו ברמון רחמך בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה
וכונן בית מקדשך על מכוננו ודראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו והשב שכינה לתוכו והשב יש
ישראל לנחיהם והשב כדגים לעבדתם ולחם לשירה ולזמרה ושם נעלה ונראה ונשתחוה ל
לפניך בשלוש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי
אלדיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יי רי
ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלדיך אשר נתן לך

והשיאנו

יי אלדינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלוש כאשר אמרת ו
ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך וחתן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך שמחנו בישועתך וסודר לבנו לעבודך באמת והנחילנו יי אלדינו באהבה ר
וברצון בשמחה ובששון שבתותיו מועדי קדשך ותריצה לפניך את תפלת עמוסין כתמיד
יום ובקרובן נות מוסף פין ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים
יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדכיר ב
ביתך ואשי שראל ותפלתם מורה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבדת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשוכך לציון וירושלם עירך ברחמים כמאז בריך אתה
יי המחזיר ברחמיו כהרה שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפל
נפלאותיך ושוכותיך שבכל עת ערב

ובקר וצוהרים הטוב כי לא כל רחמך המרחם כי לא תשו חסדיך ומעולם קוינו לך לא
הכלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך מבענינו על כלם יתברך ויתרומם שמך
מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה יי הטוב שמך ול
ולך נאה להודות

אלדינו

ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המסולשת בתורה וכתובה על ידי משה
עבדך האמורה בפי אהרן ובניו כדגים עם קדושיך כאמור : יברך
יי וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלדינו תורת חיים
אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

שים

ביום ראשון של סמיכי עשרת אלפים

אל

חיי יפתח השמים	ישב רוחו	יזלו מים
בעבור טוב מעש עשה רב נמרץ	בצדקת נביא	מאהלו רץ
ואמר יקח נא מעש מים	ישב רוחו	יזלו מים

וַיַּחְפֹּד אֶת בָּאֲרוֹת הַמַּיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא לֹאֲכִיז דְּמָה	רוּחַ תּוֹרָה פָּנֵי אֲדָמָה
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
בְּרַחֲשֵׁים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא הַצִּיב מְקֻלוֹת	הוֹרֵד גֶּשֶׁם בְּתֶדֶק קָדוֹת
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא וּבְנֵי כְבוֹאֵם	מַיִם שְׁאֵלוּ בְּנִים בְּקוֹרָאֵם
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
הִכָּה צוּר וַיִּזְכּוּ מַיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא נֶאֱמָן בֵּית	כֶּדֶךְ דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְחֵית
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
חֹטְבֵי עֵצִים וְשׂוֹאֲבֵי מַיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא שֶׁם גְּבַעוֹנִים	מִלֵּא שְׁחֹק פִּי בְּכָבִי עֲנִיִּים
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
עַם נִקְבְּצוּ וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא הַתַּפְּלִל בְּעַד	הִרְבָּה לֶחֶם לִכְבִּי יִסְעֵד
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא בְּאוֹיְבָיו נִלְחָם	וַיִּרְשׁ גֶּשֶׁם הַיּוֹם יִרוּחֵם
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
שָׁלַח לַחֲמֹךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא צוּר בַּסְּפָרוֹ	יָצָו אֶל לְהַשְׁקוֹת עַמּוֹ בַּחִירוֹ
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
וַיֹּאמֶר לֵה קַחֵ לִי מַעֲט מַיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא לְאִשָּׁה הַלֵּךְ	הֵטֵב לְאִשֶּׁת אֶרֶשֶׁת לֶךְ
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
אֵף הוּא וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם	בְּצִדְקָת נְבִיא פְּלִאִים הִרְאָה	גֶּשֶׁם נִרְכָּזֹת תִּגְיֵף לְנִלְאָה
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	
נִהַל עַמְּךָ בְּצִדְקָת נְבִיאִים וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	בְּצִדְקָתְךָ לְבֹדֶךְ מַעֲלֵה נְשִׂאִים
יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	

אֶל חֵי יִפְתַּח הַשָּׁמַיִם יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם

כְּכַתוּב וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלִידוֹ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : וְנֹאמַר מִגְדֹּל יִשׁוּעוֹת מָלְכוֹ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם :

וְאִמְרוּ קִיִּיִּם גִּמְרוּ וְאִין כְּאֶלְדִּינוּ וְעָלִינוּ לְטַבַּח וּקְדִישׁ כָּלָא תִתְקַבֵּל וְיִגְדֵּל : וְכַלְכַּל סֹדֶר תַּסְלֵה לְיוֹם רִאשׁוֹן עַל שְׁמִינִי עֲצֵרֶת : וְכַלִּיל סָבִי עַל שְׁמִינִי עֲצֵרֶת : מִתְּסַלֵּק מִנְּחָה וְנִעְרִיב כְּאֶתְמוּל : וּבְשַׁחֲרִית מִשְׁכִּימוֹס לְבֵית הַבְּנֵי וְאִמְרוּ וְחִירוֹת וְרַעוֹת לְבַשְׁמֵת אֵס יִרְצָה וְכַשְׁמֵת וּקְדִישׁ עַד לְעֵילָא וְאִמְרוּ :

יִפָּה לְאִדִּיר הַמְּלוּכָה

רִנָּן אֶעֱדוּכָה

אמרת

וְהָאֵת הַבְּרִכָּה

אֶרְנָן בְּשִׁלְחֵי נִסּוּכָה

אֲמִין חוֹצֵב לְהַבָּה : הוֹדוּר בְּרִיבֵי רִבְכָּה : אוֹמֵן יִידַע נְתִיכָה : וַיֹּאמֶר יֵל מְסִינִי בָא

בְּעִבּוֹר אֲמָרִים גְּעִימִים : וַיַּעַד מַלְכֵי מְרוֹמִים בְּסִרּוֹם כְּגוֹנִים וְאֲדוֹמִים : אֵף חוֹבֵב עֲמִים בְּרִים וַיִּשְׁרִים לְנַחֲלֵינוּ : דְּבַר בְּמַדְשׁוֹ מַחֲלֵינוּ : בְּאֵהָב עֲשִׂינוּ וְקִבְּלֵנוּ תוֹרָה צוּרָה לָנוּ

ראיתו קודם להתעלמה רבותו סמכו להתעצמה רב מינה לתמה ויהושע בן נון מלא רוח
 חכמה שליח טוב משיבי שבחו כל ינבי שלם כמוהו להנביא ולא קם נביא
 תמך בזרועו עמותים תרגלם כאומן בנחתים תוקפם ריצץ ודחתים לכל האותיות והמופתים
 תפילתו מרפא וצדקה תלאכות הצילם מצוקה תפנקים דרום להתפנקתה ולכל היד החזקה
 המאיר

ואומר יעידה כל ומסדיר כל תפלתו כדאמורל ומוציאין ספר תורה וקורין בו חמשה בני אדם בפרשת חאת הכרסה ה
 והיבטי קורא עד ובגלותו טחקים והחמישי הוא חותן תורה ומתחיל לקרוא ונענה אליו קרס ונומר עד סוף הפרשה וקן
 (קודם שיקרא בתורה חותן זה הרשות)

מרשות

האל הגדול הגבור והנורא ומרשות מפנינים ומפז יקרה ומרשות ראשי
 סנהדרין הקדושה והבחורה ומרשות ראשי ישיבות ואלופי תורה

ומרשות זקני יפה וברה ומרשות זקנים ונערים יושבי שורה אפתח
 פי בשיר ובזמרה להודות ולהלל לדר בנהורא שחחינו וקיימנו ליראתו הטהורה והגיענו
 לשמחה בשמחת תורה הכשמת לב וענים מאירה הנותנת חיים עושר ותפארה המאשרת
 הולכים בדרך הטובה והישרה המארכת ימים ומוספת גבורה לאותביה לשומריה בציוו
 ואזהרה לעושה לנצחיה באהב ומורא שכן יהי רצון מלפני הגבורה לתת חיים חן וחסד ו
 ועטרה לאמצו לברכו לגדלו בתלמוד תורה לדורשו לחיים להודו לו ועדו בחבורה לכותו
 לחיותו לשכסו בטוב אורה לישרו לכלולו ללמדו לקח וסברה למלטו לנשאו לסעדו בסעד
 יקרה לעדו לפרנסו לצדקו בעם נברא לקרבו לרחמו לשמרו מכל צרה לתמכו לתקפו
 לתמטו כרוח נשברה ובשכר זה יזכה מאל נורא לראות בבנים ובבני בנים עוסקים בתורה
 ומקיימי מצות בתוך אום שחורה ויזכה לשמחה בשמחת הבחירה כנבואת ישעיה מלא רוח
 עצה וגבורה שמחו את ירושלים וגילו כה מזה שישו אתה משוש תמור אבל וצרה עמוד
 עמוד עמוד ר' פלוגי חתן התורה מרשות כל הקהל הקדוש הזה והשלם התורה
 ועימד חתן תורה לקרות וקודם שיברך ברכת התורה מזמרים ואומרים זה

בת

ברורה

שורה נורא

אדון ירד

לדבר לעניו

עלה אל האלדים

זר הגזרים

רעם להרעם

אתכם

אזכיר

לחדש תורה

יום יום בעומים

היות שמחים בלכ משמחים

ביום המורד כל העולם הוחרד
 מייעניו אז הוקרעו פניו
 בעד כמיהים במקום גבוהים
 להכתירים ביד משה בן עמרם
 בקול הנעים לעושים ושומעים
 רהיש אחר

נור ורביד ביד משיח בן דוד
 וברית הדורה בבניין בית הבחירה
 אעמים לעמים כל טובות משושי
 תורת משה שוחחים

שורה

שורה

שורה

שורה

שורה

שורה

שורה

שורה

שורה

שורה

ומכרך חתן תורה ומתחיל לקרות מענה אליו קדש
וכמנעני לחשרך ישראל ומזמין ואומרים אלמכיתון

אשריכם

ישראל אשריכם ישראל אשריכם ישראל שבעם בדר אל
והנחילכם התורה ומסיני מתנה :

אשריכם אדירי אל	אשריכם ברוכי אל	אשריכם ישראל	שבעם
אשריכם גבורי אל	אשריכם דרושי אל	אשריכם ישראל	שבעם
אשריכם הדורי אל	אשריכם ותיקי אל	אשריכם ישראל	שבעם
אשריכם זבדי אל	אשריכם חמודי אל	אשריכם ישראל	שבעם

אלפא ביטא

אשריך ישראל מי כמוך · אשלי בשע גן · אוכלי מורגן · ארץ תירוש ודגן · ואני בגיא מול כי
בית פעור · ארבוך ואגדור · כחבתי על יאוד · ואונמו עלי שמש ומאור ·
אשריך ישראל מי כמוך גוי קדושים גאולי מקדשים גיא צבי דשים · ואני דר כאן בעד דור
ממושכן · גדר מכאן וככאן · ואז נמו עלי ארון ומשכן
אשריך ישראל מי כמוך ההולכים בזה · הורשים בזה · הדור הטוב הזה · ואני ואחי ואחותי
וכל בני חולתי · זאת מנוחתי · ואונמו עלי כל בני חולתי
אשריך ישראל מי כמוך · זכיתם למן ודבש · זאת הארץ לכבש · זכת חלב ודבש · ואני חיו
חיכתי לבא · ונמנעתי מבוא אלא בעליית הר נבו · ואז נמו עלי שמש וכבכו
אשריך ישראל מי כמוך טובה אם תשכילו טוב הארץ תאכלו · טפכם לא יכלו · ואני יגע
יגתי ולא הונחתי וכנעתי נאנחתי ירי כבדה על אנחתי · ואז נמו עלי אלמנתי והורתי
אשריך ישראל מי כמוך מי יגעתם והנחילכם · כמו עליה בגורלכם כאשר דבר לכם · ואני
לא אצתי מרועה · צאן בטוב מרעה · ועתה אין אני רועה ואז נמו עלי כל נביא ורועה
אשריך ישראל מי כמוך · מתנה ממדבר · מורשה במדבר · מנה יהי פיסת בר · ואני נהיית
ונחלית ולאת לא הוחלתי · ועתה גשתי ונחלתי ואז נמו עלי כל בני חולתי
אשריך ישראל מי כמוך שבעם בלום שכרם להם · שמחה באהלידם · ואני עמדתי בהר ·
ונאמר לי התמדד עליה אל הור הדר · ואז נמו עלי הדר וסדר
אשריך ישראל מי כמוך פוריה ועניפה · פירות העניפה · פלגים לנפפה ואני צערתי דרבה ו
ולא זכיתי להתרוה · וצבי גן רוה · ואז נמו עלי כל לב רוה ·
אשריך ישראל מי כמוך קדשת ארצות · קדמת נערצות · קניתם במדעצות · ואני רצתי ב
כעבי ולא הודשתי ארץ צבי אז לי על עצבי · ואז נמו עלי לחות מחצבי ·
אשריך ישראל מי כמוך · שקט מי מנוחות · שויתי להנחות שאנן במנוחות ואני תרתי ולא
ראיתי · סיברתי ולא טעמתי ועל כן אמאם וניחמתי · ותהי זאת נחמתי · ויעל משה וסליק
משה ממשראי דמאב לטורא דנבו ריש רמתא ואחזיה יא ית כל ארעא וית גלעד עד דן ·
ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו מערן צפות שלות עם ונידודן · באיזה מקום יהי אוב
אזכרן מצולם מכה ועד דן · וקום עליה אל הר העברים · משה רבך אל תוסף להרבות דר
לדבר דברים

ז **עלה למרום** **מי עלה למרום** **מי עלה למרום** **ומי הוריד עז מבטחה**
התקבצו מלאכים זה אל זה לקבל זאת ואמר זה אל זה **מי הוא זה האזהרה הוא**
באחו פני כסא פרשז עליו עננו

משה עלה למרום	משה עלה למרום	משה עלה למרום
והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה
ייר עלה למרום	ייר עלה למרום	ייר עלה למרום
והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה
יקותיאל עלה למרום	יקותיאל עלה למרום	יקותיאל עלה למרום
והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה
אבי זנוח עלה למרום	אבי זנוח עלה למרום	אבי זנוח עלה למרום
והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה
אביגדור עלה למרום	אביגדור עלה למרום	אביגדור עלה למרום
והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה
אביסוכו עלה למרום	אביסוכו עלה למרום	אביסוכו עלה למרום
והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה	והוא הוריד עז מבטחה
אות ראשון אנכי	אות שני לא יהיה לך	אות שלישי לא תשא
זכור ושמור	זכור ושמור	זכור ושמור
אות חמישי סדרי תורה	אות שישי סדרי משנה	אות שביעי יומא רשבתא
אות שמיני ברכתא דמילה	אות תשע	אות עשר

אלפא ביתא

א **מרחם אמי בחנת תומי** **ובחרת נואמי** **ולמה אני מת**
פן יאמר איש האלדים **עלה אל האלדים** **והינו כאלדים**
בעת טיש וחומר **נותתי בתיבת גומר ושמרתי אומר** **ולמה אני מת**
פן יאמר ביטה לו פנים בפנים **וקרן לו עור פנים** **והינו כאלדים**
גם השלכתי ליאור **מפני מורדי אור** **ודברך היה לי אור** **ולמה אני מת**
פן יאמר גרע חס בעשר מבית **וגאל עיניה בריכות** **והינו כאלדים**
דדורת בת מפריך **על יד היאור להודריך** **ימי להאריך** **ולמה אני מת**
פן יאמר דין כנשתלח אל סגולה **והוציאם בגילה** **והנו כאלדים**
ואת כל נפתלי **וית כל נפתלי וית ארעא דאפרים ומעשה וית כל ארעא דיהודה**
ימא מערבא **ואת כל נפתלי גורן עגולת כשרון** **מן המכתש** **תשור ותרון**
דולדלה עשר בחרון **עד הים האחרון** **וקום עלה על הר** **אלפבי**
א **כל בריות נוצרו מאדמה** **וסופם לתוליעה ורמה** **בי נשבעתי בגופם**
לא תשלוט רימה **ולא כמות כל האדם תמות** **ואיך אמות**

גדודים ושרפים יעמדו מפה ומפה ויעשו שירותך ואני אצחק בתוך שירותך בינשבעתי
ולא ידע איש את קבורתך ולא כמות

הן אני בכבודי אנדנך ארכעה מילים ותרשישים בהסוד יהיו גמולים בי נשבעתי ואניחך
אצל שלשת הגדולים ולא כמות

זכר ונך יהי לברכה בפי מרומם על כל ברכה בי נשבעתי חשמלים ואראלים יאמרו זכר
צדיק לברכה ולא כמות

טפסרים המשרתים לפני יי יאמרו עשו חסד לנביא יי בי נשבעתי יצאו לקראתך
ויאמרו ברוך הבא בשם יי

כל שער גן עדן יפתחו לפניך תבא ויצאו לקראתך איתן ובא מבוא וגם הבא נבוא בין
נשבעתי לפניך יפתחו שערי גן עדן ויאמרו זה השער ליי צדיקים יבאו בו ולא כמות

מלאכי מעל אשר ביניהם שלום יצאו לקראתך בדברי שלום בי נשבעתי
נואמים לפניך יבא שלום ולא כמות

שרפים כל אחד ואחד לפי כוחו יאמרו לו ללז כואו ונייפה כח בי נשבעתי
עונים לפניך ינחו על משכבותם הולך נכחו ולא כמות

פה אחד יפצחו עם עולם הזכירו לברכה כנחיל דת העולם בי נשבעתי
צוחים ואומרים נשמתו לחי עולם לא כמות

קדושי מעלה ודרי מטה יאמרו מתי יבא בראש עם לתשועת עדתו האיש אשר לא קם ביש
בישראל כמותו בי נשבעתי רוגשים ואומרים יהי שלום במנוחתו ולא כמות

שמורה תהיה אצלך דת עץ החיים ואתה תבא בראש חבורתך בבנין מוצא מים חיים
בי נשבעתי תשמע מפי תהי בצרור החיים ולא כמות

ואת חגב וית דרומא וית משרא בקעת ירחו קרית דקליא עד צוער ואת חגב ואת
הכבר המון עמון ומואב מבער שאונם בשדה לעדער ודראה לו צדיקים להער מעיר דת

התמרים עד צוער וקום עלה

לא

אמות לא אמות ועל מה אמות אם אין דם מצרי לסובבי ולהצרי
גוחי ויוצרי בוזת אל תעצרי כשרתיאת נאוציו ידעתי כי אין צדיק יוצא מ

מחלציו והשיבו איום בעצם היום בין כי מצרי למפח ולמות יסיפח להכהב ינופח ואיך
בחט ינופח זאת לא זאת זאת לא זאת למה זאת אם אין זאת משה עלה ומות כי

גזרה היא שתמות

לא אמות לא אמות לא אמות ועל מה אמות אם גמלתי בעולפה בסנה בדבור פה בדב
בדברי פה אל פה למי שספה אם עין הוא מחור ואל נא תזכרדו והשיבו איום בעצם

היום דברוך דוחמדו ואם בסנה כבדו לדרות וותמדו ואיך בחט יאבדו זאת לא זאת
לא אמות לא אמות לא אמות ועל מה אמות אם המכות אשר בנוף עשיתי או ההמון

אשר בעול עשיתי אם היה כס צדיק מדמו נקתי אם אספסופימו קיבלתי זכור יי מי
יי באמרם ואל תלמדני בעבורם והשיבו איום בעצם היום וקוצים קצוצים בפלג גמוצים

במפח לחוצים כמשרה לחצים זאת לא זאת
 ואמר יי ליה דא ארעא דקיימית לאברהם ליצחק לעקב לממר לברך אתנינה אחותך בע
 בעינך ותמן לא תעבר ויאמר יי אליו זאת נחלת צדיק צבי וגבור נשבעתי
 חוק ולא יעבור חלילה אלי מעבור ושמה לא תעבור וקום עלה אלפא
 ביתא שח ציר נאמן למה אני מת כי אמן שביתי כי בדר סיני עליתי כי גנוחה
 חקקתי ואיך תאמר לי עלה ומות בדר שתציר נאמן למה אני מת כי דתך דרשתי
 כי העם הצאתי כי וארבעים יום צמתי ואיך תאמר שח ציר נאמן למה אני מת
 כי זכרך זכרתי כי חיים שתיתי כי שחורה חקקתי ואיך תאמר שח ציר נאמן ל
 למה אני מת כי יקרה ידעתי כי כבודה כתבתי כי לוחות חצבתי ואיך תאמר שח
 ציר נאמן למה אני מת כי כדוס עליתי כי נאמן נקראתי כי סודך למדתי ואיך תאמר
 שח ציר נאמן למה אני מת כי ערפל כבשתי כי פה אל פה דברתי כי צאנך רעיתי
 ואיך תאמר שח ציר נאמן למה אני מת כי קולך שמעתי כי רצונך עשיתי כי
 שכנתך תרתי ואיך תאמר אלפא ביתא אחרת

איש

אשר הוקרן לו אורה איש בחוראל נורא איש נש לערפלי נורא יאמר לו
 עלה ומות בדר צעק צעקה גדולה ומרה יוכבד אמו איש דש ענני
 נהורה איש השיך עברה איש ותר מעם עברה יאמר לו איש זכה ערת
 בחורה איש חיבש מי מרה איש טוב מאן נקרא יאמר לו איש יקר יקרה איש
 כתב חוקי תורה איש לימד לשם מורא יאמר לו איש מלך בישורון נקרא איש
 ניהג אום שחורה איש שח בריאה יברא יאמר לו איש עלה לרום כבאברה איש
 פץ והשיך עברה איש צידק עם נברא יאמר לו איש קרא שירה לים שירה איש
 ראה וירא איש שכנה שרה איש תינה משנה תורה יאמר לו

אורה

זאלך גור עלי המלך הגני היום מוכרל והולך קהלי היה לשלום בואת
 לא נדעמה נעשה כי כל אשר יחפוץ יעשה ואין מי יאמר לו מה תעשה
 רועינו לך לשלום היום לי אחרון חק לי ראשון ואחרון אאסף כנאסף אחי אחרון קהלי
 ונתיב מוכן הוא קטן וגדול שם הוא מי יחיה ולא יראהו רועינו וזה הוא לי אמר עלה ומות
 בדר ונפשי למאר הימר קהלי

חקק לבני אדם מיתה לחסידיו יקר המוותה וענותך לשם הבעתה רועינו כבוד עלי רעה
 כי המות לי הוגעה מה אעשה לא אדעה קהלי לא יחר לך ולא יצר לך כבוד בנן עין מי
 מוכן לך רועינו מה תשתוחח נפשי נפלה עשרת ראשי וצורי אששי קהלי תנוח בצרור
 החיים נפושך כסא כבוד ינפישך חן וישועה נופשך רועינו לך לשלום וימת שם
 משה ומית תמן משה עבדא דיי בארעא דמאב על כנרא דיי וימת שם משה עבד יי
 שרען עול גדולי וקטניי שים ברכה לזרע איתניי יצתה נשמתו בגדרת יי יצתה בנשיקה על

ויקבור אותו " וקבר יתיה בחילתא בארעא דמאב לקבל בית פעור ולא דע אנש ית קב
 קבורתיה עד יומא הרין " ויקבור אותו בגיא " כושל בצאתו כל יחוה על דבר פעור
 במחזה " למעול מעל באיזה למעול עד היום הזה ומשה בן מאה " ומשה בר מאה
 ועשרין שנין בר מית לא כהת עיניה ולא שגא זוי יקרא דאפוהי " ומשה בן מאה ועשרים
 שנה " כגער ועד זקן במשלחו " כרי שלח במשלחו נאמן ציר ומשב לשלחו " נאמן
 לא כהתה עינו ולא נס לחו " אלפא ביתא " אולת יוכבד מפייסת
 למצרים מצרים מצרים דלמא חמית ליה למשה " בחי"ך יוכבד " לא חמית יתיה מן יומא
 דקטל בי כל בוכריא " אולת יוכבד מפייסת לילוס " נילוס גילוס " דלמא חמית ליה
 למשה " בחי"ך יוכבד לא חמית יתיה מן יומא דעבר בי מימי דלמא " אולת יוכבד
 מפייסת לימא " ימא ימא דלמא חמית ליה למשה " בחי"ך יוכבד לא חמית
 יתיה מן יום דאעבר בי תרין עשר שבטין " אולת יוכבד
 מפייסת לדברא " מדברא מדברא דלמא חמית ליה למשה " בחי"ך יוכבד לא חמית
 יתיה מן יומא דאנחת עלי לישראל צנא " אולת יוכבד מפייסת לסיני
 סיני סיני דלמא חמית ליה למשה בחי"ך יוכבד לא חמית יתיה מן יומא דאנחת עלי תרין לחי
 קיימא " אולת יוכבד מפייסת לכיפא כיפא כיפא " דלמא חמית ליה למשה בחי"ך יוכבד לא
 חמית יתיה מן יומא דמא על תרין שרישין " ויבכו בני ישראל " ויבכו בני ישראל י
 ית משה במישריא דמאב תלתין יומין " ושלמו ימי בביתא דאכלא דמשה " ויבכו בני
 ישראל ספרו וקטרו מספר למשה " אבל כבד ועצום למשה " ערכו אח ואחות אוי ה
 הנגשה ערכו ימי בכי אבל משה " ויהושע בן נון " ויהושע בר נון אתמול רוח חכמתא
 ארי סמך משה ית ידוהי עלוהי וקבלו מעיה בני ישראל כמה דמלל יי ית משה " ויהושע
 בן נון פתח ואמר אוי לי אדני משה איה המעלה מים משה צאן ודגוזג ממים ממשה " צ
 צאן כאשר צוה יי את משה
 ולא קם נביא " ולא קם נביא עוד בישראל כמשה דאתגלי ליה יי אפן באפן " ולא קם
 נביא עוד בישראל כמשה " קדוש ונאמן בכל רבנים " נאה ומדצה בן אב לבנים " רצוי ל
 ליהודעו בכל פנים " רצוי אשר ידעו יי פנים אל פנים " לכל האותות לכל אתיא ותמהיא
 דשלחיה יי למעבר בארעא דמצרים לפרשה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה " לכל האותות וה
 והמופתים " שעשה וגזר פרצו " ביהודה ובאפרים ודמריצו " תינה לדורות משרצו " תינה לכל
 עבדיו ולכל ארצו " ולכל היר החזקה " ולכל דא תקיפתא ולכל חזותא רבא " דעבר משה
 לעיני כל ישראל " ואומר החון

זכינו להשלים לשלום : וזכנו להתחיל ולהשלים לשלום ג' פעמים
 ויחידלין לקרות על פה " בראשית ברא אלקס " עד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד
 ויברך הקורא ברכת התורה לאחריה " ושם נדכתי לכבוד התורה

הווי קדים עד לעילא : ומציתין ספר סני וקורא המעטיר וכו' המוני כחמול : ואחר כך מסטירין ביהמסע ויהי א
אחרי מות עד חוק וארץ

ויהי

אחרי מות משה עבד יי ואמר יי אל יהושע בן נון משרת משה לאמר : משה
עבדי מת ועתה קום עבד את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נותן להם לבני ישראל : כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי
אל משה : מהדבר והלבנון הזה ועד הנדר הגדול נדר פרת כל ארץ החתים ועד הים הג
הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם : לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה
אחיה עמך לא ארפק ולא אעזוב : חוק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם : רק חוק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל אשר צוך משה עבדי
אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך : לא יוש ספר התורה הזה בפניך
והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תש
תשכיל הלא צויתך חוק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל אשר תלך :
ויצו יהושע את שוטרי העם לאמר : עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם
צודה כי בעוד שלשת ימים אתם עוזבים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יי א
אלהיכם נותן לכם לרשתה : ולראובני וגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמור : זכור
את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יי לאמר יי אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ
הזאת : נשיכם טפכם ונפגים ישובו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו
חמושים לפני אחיכם כל גיבורי וחיל ועזרתם אותם : עד אשר יניח יי לאחיכם כלם וירשו
גם הנה את הארץ אשר יי נותן להם ושבתם לארץ ירושתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יי בעבר הירדן מזרח השמש : ויענו את יהושע לאמר ככל אשר צויתנו נעשה ו
ואל כל אשר תשלחנו נלך : ככל אשר שמענו אל משה בן נשימם אליך רק יהיה יי אלהיך
עמך כאשר היה עם משה : כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר ת
תצוו יומת רק חוק ואמץ :

ואמר ברכותם אחריה : ואמר יי רבן ואשרי ומחזיקי הספר תורה בארץ ואמר קדים עד לעילא ומתפלל מוסף ב
כחמול : והיום תאמנו וקדים נמור ואין כאלדינו ועלנו לשבח וקדים כלא תתקבל
ומתנה לעצות מזהה וסעודה למורה סל תורה סכן ומנינו כמלה כענתבסר כחלמונו סטתן לו הקדוש ברוך הוא חכמה ב
בא ירוסלם ועשה משה דכתיב ויקן סלמה וזה חלום ויבא ירוסלם ויעמד לפני ארון כריתת ויעל עלות ויעם ומשתה
לכל עבדיו ואמר ר' אליעזר ויכן סעוטיס סעודה למורה סל תורה : כמנחת סמחת תורה באין לבית הכנסת מכעוד
ואמרים יס

קהלת בן דוד מלך בירושלם הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל מה יתרון לאדם
בכל עמלו שיעמול תחת השמש: דוד הולך ודוד בא והארץ לעולם עומדת וזרח השמש וב
ובא השמש ואל מקומו שואף וזרח הוא שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב זה
הולך וזרח ועל סביבותיו שב הרוח: כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו מלא אל מקום
שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת: כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר ולא יתשבע
עין לראות ולא תמלא און משמע: מה שיהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה
ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעולמים אשר היה
מלפנינו: אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחר
לאחרונה

אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לחדש ולתור בחכמה על כל א
אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלדים לבני האדם לענות בו: ראיתי את כל ה
המעשים שנעשו תחת השמש: והנה הכל הכל ורעות רוח: מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא
יוכל להכנות: דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה
לפני בירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ו
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי ברוב חכמה רב כעס ויסיף דעת ויסיף מכאוב א
אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הכל

ז ב

לשחוק אכדתי מהרל ולשמה מה זה עשה : תרתי בלבי למשוך בין את בשרי ולבי נודג
בחכמה ולאחז בסבלות עד אשר אראה איזה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר
ימי הימים : הגדרתי מעשי בנתי לי בתים נטעתי לי כרמים : עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
בהם עץ כל נרי : עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם ער צומח עצים : קניתי לי עבדים וש
ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי ככל שהיה לפני בירושלם : כנס
כנסתי לי גם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם
שדה ושדות : וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי : וכל
אשר שאלו עיני לא אצילתי מדם ולא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
זה היה חלקי בכל עמלי : ופניתי אני בכל מעשי שעשו

ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הכל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש :
ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסבלות כי מה האדם שיבא אחרי המלך את אשר כבר
עשוהו : וראיתי שיש יתרון לחכמה מן הסבלות כיתרון האור מן החשך : ההכס ענינו בראשו
והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחר יקרה את כלם ואמרתי אני בלבי כמקרה
הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני או יותר ודברתי בלבי שגם זה הכל : כי אין זכרון לח
דחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואין ימות החכם עם הכסיל : ו
ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הכל ורעות רוח : ושנאתי
אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי : ומי יודע החכם יהיה
או ככל וישלט בכל עמלי : שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הכל : וסבותי אני ראש
את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש : כי יש אדם שעמלו בחכמה

ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רבה : כי מה
הווה לאדם בכל עמלו וברשיון לבו שהוא עמל תחת השמש :

כי כל ימי מלאכים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הכל הוא : אין טוב באדם
שיאכל ושתה וזרעה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלדים הוא : כי מי יא
יאכל ומי יחוש חוץ מבני : כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולהוא נתן ענין
לאסוף ולכנס ולתת לטוב לפני האלדים גם זה הכל ורעות רוח : לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
השמים : עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע : עת להרוג
ועת לרפוא עת לפרץ ועת לבנות : עת לבכות ועת לשחוק עת ס

ספור ועת רקוד : עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק
ועת לרחוק מחבק : עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך :
עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר : עת לאהוב ועת
לשנא עת מלחמה ועת שלום : מה יתרון העושה כאשר הוא עמל ר
ראיתי את הענין אשר נתן אלדים לבני האדם לענות בו : את הכל עשה יפה בעתו גם את ה
העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלדים מראש ועד ס
סוף : ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמח ולעשות טוב בחייו : וגם כל האדם שיאכל
ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלדים הוא :

ידעתי כי כל אשר יעשה האלדים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ומכאן אין לגרוע והא
 והאלדים עשה שיראו מלפניו: כה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש
 את נדבך ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:
 אמרתי אני בלבי את הצדק ואת הרשע ישפוט האלדים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה ש
 שם: אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לבדם האלדים ולראות שהם בהמה המה ה
 להם: כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחר להם כמות זה כן מות זה ורוח אחר
 לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל: הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן דע
 העפר והכל שב אל העפר: ומי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היו
 היודרת היא למטה לארץ: וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כ
 כי מי יבאנו לראות כמה שיהיה אחריו: ושכתי אני ואראה את כל העשוקים אשר נעשים
 תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומי עושקיהם כח ואין להם מנחם:
 ושכח אני את הדמים שכבר כתו מן החיים אשר המה חיים עדנה:

וטוב משגידים את אשר עין לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת הש
 השמש: וראיתי אני את כל עמלי ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעו גם זה ה
 הכל ורעות רוח הכסיל חיבק את ידיו ואוכל את בשרו: טוב מלא כף נחת ממלא חפנים ע
 עמל ורעות רוח ושכתי אני ואראה הכל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם כן ואח אף לו
 ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עושר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי משובה גם זה
 הכל וענין רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו ה
 האחד יקום את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקומו: גם אם ישכבו שנים והם להם ו
 ולאחד איך יחס: ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשוש לא כמורה ינתק:
 טוב ילד מסכן וחכם ממלך וכן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: כי מבית הסורים יצא למלך
 כי גם במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר
 יעמוד תחתיו: אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה
 הכל ורעיון רוח: שמור וגלך באשר תלך אל בית האלדים:

וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע:
 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלדים: כי האלדים בשמים ואתה
 על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: כי בא החלום ברוב ענין וקול כסיל ברוב דברים: כא
 כאשר תדור נדר לאלדים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדור שלם: ט
 טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם: אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפ
 לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצוף האלדים על קולך וחבל את מעשה ידך: כי ברוב ח
 חלומות וחבלים ודברים הרבה כי את האלדים ירא: אם עושק רש וגול משפט וצדק תראה
 במדינה אל תתמה על החפץ כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם: ויתרון ארץ בכל ה
 היא מלך לשדה נעבר: אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב כהמון לא תבואה גם זה הכל
 ברבות הטובה רבו אכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראות עניו:

מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר אינינו מניח לו לישון ישר
רעה חלה ראיתי תחת השמש עושר שמור לבעליו ורעתו ואבד העושר והוא בענין רעו
והוליד בן ואין בידו מאומה כאשר יצא מבטן אמו ערום ושוב ללכת

כשבא וכאומה לא ישא בעמלו שיוך בידו וגם זה רעה חולה כל עומת שבא כן ילך ומה
יתרון לו שיעבול לרוח גם כל ימיו בחשך וכעס הרבה וחליו וקצף הנה אשר ראיתי אני
טוב אשר יפה לאכל ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמול תחת השמש מספר ימי חייו
אשר נתן לו האלדים כי הוא חלקו גם כל האדם אשר נתן לו האלדי עושר ונכסים והשלטו
לאכול ממנו ולשאת את חלקו ולשמוח בעמלו זה כתת אלדים היא כי לא הרבה יזכור את
ימי חייו כי האלדים מענה בשמחת לבו ישר רעה ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם
איש אשר יתן לו האלדים עושר ונכסים וכבוד ואינינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא יש
ישרטנו האלדים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו גם זה הכל וחלי רע הוא אם יוליד איש
באה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגו' ורעה לאה
היתה לו ואכרתו טוב ממנו הנפל כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו ימוסה גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום
אחר הכל הולך כל עמל האדם לנידו וגם הנפש לא תמלא כי מה יותר לחכם מן הכסיל
מה לעני יודע להודך נגד החיים טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הכל ורעות רוח מה
שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שתקף ממנו כי יש דברים
הרבה מרבים הכל מה יותר לאדם כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הבלו וי
ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש

טוב

שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל
בית כשתה כאשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו טוב כעס משחוק
כי ברוע פנים יטב לב לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה טוב לשמוע גערת
חכם מאיש שמע שיר כסילים כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הכסיל גם זה הכל
כי העושה יחולל חכם ואבד את לב מתנה טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מנג
מגבה רוח אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים ינוח אל תאמר
מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה
טובה חכמה עם נחלה ויותר לרואי השמש

כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה ראה את מעשה האלדים כי מי
יוכל לתקן את אשר עתו ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעומת זה עשה
האלדים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק א
אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם
אל תרשע הרבה ואל תהיסכל למה תמות בלא עתך טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח
ידך כי ירא אלדים יצא את כלם החכמה תעז להכם מעשרה שדישים אשר היו בעיר כי
אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא גם לכל הדברים אשר ידברו אל

ותן לבך אשר לא תשמע עבדך נקלדך: כי גם פעמים רבות ידע לך אשר גם אתה קללת
אחרים: כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני רחוקה שהיה ועמוק עמית
מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות
הוללות: ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצרים וחרמים לבה אסורים ידיו טוב
לפני האלהים ימלט ממנה וחטא ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצוא
חשבון: אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחר מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מ
מצאתי: לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלדים האדם ישר והמה בקשו חשבוניות רבים:
מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועה פניו ישונא: אני פומלך שמור ועל
דברת שבעת אלפים: אל תבהל מפניו תלך אל תעמוד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה:
כאשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לי מה תעשה: שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת משפט
יודע לב חכם: כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו

כי איננו יודע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח לכולות הרוח ואין
שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: את כל זה ראיתי ונת
ונתן אל לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: וב
בבן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה ה
הכל: אשר אין נעשה פתגם נעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע
אשר חטא רע מאת ומאריך לובי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלדים אשר יראו מל
מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני האלדים: יש ה
הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים
שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הכל: ושבחתי אני את השמחה אשר אין ט
טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח והוא ילוונו בעמלו ימי חייו אשר נ
נתן לו האלדים תחת השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין א
אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה:

וראיתי את כל מעשה האלדים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת הש
השמש בשל אשר יעמול האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא
כי את כל זה נתתי אל לבי ולתור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלדים
גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע
לשוב לטהור ולטמא ולזכא ולאשר איננו זכא כטוב כחוטא הנשבע כאשר שבעה ירא: זה
רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות
בלבכם בחייהם ואחריו אל המתים: כי מי אשר יכור אל כל החיים יש כשחון כי לכלב חי ה
הוא טוב מן האריות המת: כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד
להם שכר כי נשכח זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אברה וחלק אין להם
עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב
יניח כי כבר רצה האלדים את מעשיך:

יניח

בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר ראה חיים עם האשה אשר אהבת כל
ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי חיי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר
אתה עמל תחת השמש כל אשר תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת
וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה שבת וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ו
ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לגבונים עושר וגם לא ליודעים חן כי
עת ופגע יקרה את כלם כי גם לא ידע האדם את עתו כרגים שנאחזים במצודה רעה וכ
וכצפרים האחוות בפח בהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום גם זה
ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גד
גדול וסבב אותה ובנה עליה מצודים גדולים ומצא בה איש מסכן וחכם ומלט הוא את
העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא ואמרת אני טובה חכמה מגבורה ו
וחכמת המסכן בזיה ודבריו אינם נשמעים דברי חכמים בנחת נשמעים מועקת בושל ב
בכסילים טובה חכמה מכלי קרב וחושא אחד יאבד טובה הרבה ובגבי מות יבאיש יביע ש
שמן ורוח יקר מחכמה ומכבוד סבלות מעט לכ חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו
וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא אם רוח המשל תעלה עליך מקונך
אל תגח כי מפא יניח חטאים גדולים יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני
השליש נתן השכל בגדומים רבים ועשירים בשפל ישבו ראיתי עבדים על סוסים ושרים
הולכים כעבדים על הארץ חופר גומץ בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש מסיע אבנים יעצב
בהם ובוקע עצים יסכן בסם אם קרה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשר
חכמה אם ישוד הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון דברי פי חכם חן ושפתות כסיל
תבלענו תחילת דברי פיהו סבלות ואחרית פיהו הוללות רעה והסכל ירבה דברים לא יד
ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ל
לכת אל עיר אי לך ארץ שמלכך נער ושריד בבקר יאכלו אשריך ארץ שמלכך בן חו
חורין ושריד בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי בעצלותם ימך המקרה ובשפלות ידים
ידלוף הבית לשחוק עושים לחם ויין שמח חיים והכסף יענה את הכל ו
גם במדעך מלך אל תקלל ובחוררי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול
ובעל כנפים יגיד דבר שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו תן חלק לשבעה
וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ו
ואם יפול עץ בדרום ואם כצפון מקום שיפול העץ סם יהא שומר רוח לא ידע ורואה בעב
בעבים לא יקצור כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את
מעשה האלדים אשר יעשה את הכל בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידיך כי אינך א
יודע אזה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים ומתוך האור וטוב לעינים לראות את
השמש כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכור את ימי החושך כי הרבה יהיו ב
כל שבא הבל שמה בחור בלדותיך וישיבך לבך בימי ב
בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראה עיניך כי על כל אלה יביאך האלדים במשפט והסר

י' צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעובתם ברוך יאמרו ברוך כבוד י' ממקומו ובדבריו
קדשך כתוב לאמר ימליך י' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הדלילה
ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבתך אלהינו מפנינו
לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

לדור

גיל למחכי ביאתו ונצל מיד צר ומחמתו כשענית לעקב בעת צרתו
ענינו ונעריצך בקדושתו ברוך אתה י' האל הקדוש

קרב

חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחנינו מאתך רישה ובינה והשכל

אתה

דברך לקול ערב וחלצנו ממחרף ומאורב כשענית למשה בחורב ענינו
וחנינו דעה הרב ברוך אתה י' חונן הדעת

קרב

אבינו לתורתך ודבקנו במצותיך וקרבנו מלכנו לעבודתך זה

השיבנו

והחזירנו בתשובה שלימה לפניך

הדרך ולא נסוף ואויבם שית בקנה וסוף כשענית לאבותינו על ים סוף
ענינו ושובבנו ולא נסוף ברוך אתה י' הרוצה בתשובה

קרב

לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו לך כי אל טוב וסלח אתה

סלח

ושלח שרנו מקדש ואבד מחללי מקדש קדש כשענית ל
בבואו אל הקדש ענינו וכפר עון קדש

קרב

לאהרן

ואומר סלח לנו והוא למעלה בתפלות תענית עשרה בשבת ואומר ער כי רב הוא ואחר כך או
אומר סליחות כפי רצון החון והם כתובים אחר זה ובין כל סליחה וסליחה אומר מזמור

ברצונו ואומר ודום מדעונו ואחר כך אומר כשחטאו אבותינו ער זאל יעקב

כל חטא ועון את תפלתנו וחיותם

ברוך אתה י' חנון וברכה בסלוח

נא בענינו וריבה ריבינו וגאלינו מלכנו מדרה למען שמך כי אל גואל וחזק

ראה

אתה

זאת ליהודה ושכח יחודה כשענית לפנחם בקומו מתוך העדה ע

קרב

ענינו גאלינו מתוך שדודה

אם ירצה החון להאריך בזאת הברכה מתחיל מי שענה ומשלים כל הסדר ואם אינו רוצה

להאריך חותם ברוך אתה י' גאל ישראל ומשלים תפלתו

מי

שענה את אבריהם בהר המוריה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השר

השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים ביד מלך ושרים הוא יש

ישלח מלאכו ויושיעם ויפדם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה

ברוך אתה י' גואל ישראל ותוקעין תקיעה תרועה תקיעה ואחר חזר

ואומר מי שענה

מי

שענה את אבריהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש

וכל השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך

הוא יסלח מלאכו וישיעם ויפרם . ומכל צרותם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה

אתה

זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם . לפניך נגלו כל תעלומות והמון
נסתרות שנבראשית . כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד ע
עיניך . אתה זכור כל המפעל וגם כל היצור לא נכחד ממך . דכל גלוי לפניך יי אלדינו צו
צופה ומביט עד סוף כל הדורות כי תביא חוק וזמן להפקד כל רוח וגפש . להזכר מעשים
רבים והמון בריות לאין תכלית מראשית כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית . כי כל דוש
דורשיך לעולם לא יכשלו ולא תכלים לנצח כל החוסים בך כי זכר כל המעשים לפניך בא
ואתה דורש מעשה כלם וגם את נח באברהם וזכרת ותפקדו בפקדת ישועה ורחמים בהביאך
את מי המכול לשחת כל בשר מפני רוע מעללהם על כן זכרנו בא לפניך יי אלדינו להרכות
זרעו כעפרות תכל וצאצאיו כחול הים . ככתוב בתורתך וזכור אלהים את נח ואת כל הח
החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתיבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישוכו המים וכתוב
וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את אברהם את יצחק ואת יעקב .

וכתוב זכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ א
אזכור . וכדברי קדשך כתוב לאמר . זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי טרף נתן לראיו זכ
יזכור לעולם בריתו . וכתוב זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור . וכתוב ויזכור להם ברי
בריתו וינחם כרוב חסדיו . ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר הלוך וקראת באוני ירושלם ל
לאמר כה אמר יי צבאות זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בא
בארץ לא זרועה . וכתוב זכרתי אני את בריתי אותך כימי נעורך והקיימותי לך ברית עולם
וכתוב הבן יקיר ליי אפרים אם ילד שעשועים כי כדו דבריכו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי
רחם ארחמנו נאם יי

אלדינו

ואלדי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים
משמי שמי קדם . וזכור לנו יי אלדינו את הברית ואת החסד ואת הש
השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המדינה ותראה לפניך עקידה שעקד אברהם א
אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם . כן יכבשור
רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך ותתנרג עם בניך במדת רחמנות ותכנס להם ל
לפנים משורת הדין . ובשובך הגדול תשיב חרון אפך מעירך מארצך ומנחלתך ומעמך יש
ישראל וזכור לנו יי אלדינו את הדבר שהבשחתנו בתורתך על ידי משה עבדיך כפי כ
כבודך כאמור . זכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יי . כי זכור כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא
כבודך ועקידת יצחק לזרעו תזכור .

מי

שענה את אבותינו ואת משה על ים סוף הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש
וכל השושים בצער ובצרה . וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים
הוא יסלח מלאכו וישיעם ויפרם . ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה
ברוך אתה יי זוכר הנשכחות ותוקע תרועה תקיעה תרועה וחזר ואומר מי ש

מי

שענה את אבותינו ואת משה על ים סוף הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש
וכל השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים
הוא ישלח מלאכיו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה

אתה

נגלתה בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן השמים השמעתם קול
קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר וגם כל העולם כלו חל מלפניך וב
ובריות בראשית הדרו מכך בגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות ו
ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלחכות אש בקולות וברקים עליהם נגלת ובקול
שובר עליהם הופעת ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים
וענן כבד על החר וקול שופר חזק מאוד ויחרר כל העם אשר במחנה וכתוב ויהי קול הש
השופר הולך וחזק מאוד משה ידבר והאלדים יענו בקול וכתוב וכל העם רואים את ה
הקולות ואת הליפידים ואת קול השופר ואת החר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק
ובדברי קדשך כתוב לאמר עליה אלדים בתרועה יי בקול שופר וכתוב בחצוצרות ובקול
שופר הריעו לפני המלך וכתוב תקעו בחרש שופר בכסא ליום חגיגו כי חק לישראל
הוא משפט לאדני יעקב וכתוב הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עוזו הללוהו
בגבורתיו הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתוף
ומחול הללוהו במינים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה
תהלל יה הללויה ועל ידי עבדך הנביאים נאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשואנס ה
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו וכתוב ויהי ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו דא
האובדים בארץ אשור והגדחים בארץ מצרים והשתחו ליי בחר הקדש ובירושלם
וכתוב ויי עליהם יראה ויצא כברק חצו ויי אלדים בשופר יתקע והלך בסערות תימן
יי צבאות יגן עליהם יי צבאות יגן עליכם יי צבאות יגן עלינו ועל כל עמך ישראל ב
בשלוש

אלדינו

ואלדי אבותינו תקע בשופר גדול לחירותנו ושאנס דקבץ גליותינו
וקרב פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ

מי

שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרים
בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מ
מלאכיו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ברוך אתה
שומע תרועה

מי

ותוקעין תקיעה תרועה תקיעה וחזור החזן ואומר מי שענה
שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרים
בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח
מלאכיו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה
המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויעני יי הצילה נפשי משפת שקר מל

שר

מלשון רמיה: מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה: חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
אוייה לי כי גרתי משך שכנתי עם אחלי קדר: רבת שבקה לה נפשי עם שונא שדום: אני של
שלום וכי אדבר והמה למלחמה

מי שענה את שמואל במצפה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרוים
בצער ובצרה: וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים: הוא ישלח
מלאכו ויושיעם ויפרם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ברוך אתה יי
שומע צעקה

ותוקעין תרועה תקיעה תרועה וחזר החזן ואומר מי שענה

מי שענה את שמואל במצפה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרוים
בצער ובצרה: וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים: הוא ישלח
מלאכו ויושיעם ויפרם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה

שר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי עושה שמים וארץ
אל יתן לבוש רגלך ואל ינוס שומרך: הנה לא ינוס ולא ישן שומר ישראל: יי
שומרך יי צלך על יד ימינך: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: יי שומרך מכל רע ישמ
ישמור את נפשך: יי שומר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

מי שענה את אליהו בחר הכרמל הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרוים
בצער ובצרה: וכל החבושים בבית האסורים: תחת יד מלך ושרים: הוא ישלח
מלאכו ויושיעם ויפרם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ברוך אתה יי
שומע תפלה:

ותוקעין תקיעה תרועה תקיעה וחזר החזן ואומר מי שענה

מי שענה את אליהו בחר הכרמל הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש: וכל השרוים
בצער ובצרה: וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים: הוא ישלח מ
מלאכו ויושיעם ויפרם: ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה

שר המעלות ממעמקים קראתיך יי יי שמעה בקולי תהינה אוניך קשובות לקול
תחנוני: אם עונות תשכור יי מי יעמוד כי עמך הסליחה למען תורא: קו
קויתי יי קוטה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי ליי משומרים לבקר שומרים לבקר: יחל יש
ישראל אל יי כי עם יי החסד והרחבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו

ענינו יי ענינו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו אל תעלם אוניך מש
משמוע תפלתנו ואל תעלם מבקשתנו והנה נא קרוב לשווענו פרם נק
נקרא ואתה תענה כדבר שנאמר והיה שרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע
כי אתה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה

מי שענה את יונה במעי הדגה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרוים
בצער ובצרה: וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים: הוא ישלח מל

מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ברוך אתה יי
העונה בעת צרה ומשיע

ותוקע תרועה תקיעה תרועה וחזר החזן ואומר מי ששנה

מי

ששנה את יונה במעי הדגה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרים ב
בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מ

תפלה

מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה
לעני כי יעטוף ולפני יי ישפוך שיחו יי שמש תפלותי ושושתי אליך תבא
אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוזןך ביום אקרא מדר ענני :

הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכול לחמי : מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי : דמיתי
לקאת מדרר הייתי ככוס חרבות : שקדתי ואהיה כצפור כודר על גג : כל היום חרפוני
אויבי מהו ללי כי נשבעו : כי אפר בלחם אכלתי ושקף בבכי משכתי : מפני זעמך וקצףך
כי נשאתני ותשליכני : ימי כצל נטוי ואני כעשב יבש :

ואתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי בא מועד
כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו : ויראו גוים את שם יי וכל מלכי הארץ את כ
כבודך : כי בנה יי ציון נראה בכבודו : פנה אל תפלת השרע ולא בזה את תפלתם : תכתב
זאת לדור אחרון ועם נברא תהלל יי : כי השקוף ממרום קדשו יי משמים אל ארץ הבית
לשמוע אנקת אכיר לפתח בני תפוחה : לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלם : בהקבץ עם
עמים יחדיו וממלכות לעבוד את יי : ענה בדרך כח קצר ימי : אומר אלי אל תעלי בחצי
ימי בדרך דודים שנותיך : לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים : הטה יאברו ואתה תעמוד
וכלם כבגר יבולו בלבוש תחליפם ויחלופו : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : בני עבדיך ישכנו
חדעם לפניך יכון

מי

ששנה את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש
וכל השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים
הוא ישלח מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ב
ברוך אתה יי המרחם על הארץ

מי

ותקעין תקיעה תרועה תקיעה וחזר החזן ואומר מי ששנה
ששנה את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הק
הקדש וכל השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך
ושרים הוא ישלח מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום ה
הזה

ואם ירצה החזן להאריך מתחיל למען יחלצנו ידיך והוא כותב בתחנונים ואומר עד ולא יסברו ידדי בור אל חונן
ואחר כך מתחיל ה' שמונה בקולנו הקול קול יעקב וכו' ואחר כך חזר ומשלים למען יחלצנו ידיך עד כרהמין היבוס
ואחר כך חזר בסמנה עשרה ברוך אתה ה' גואל ישראל רשאינו וכו' ואם אינו רוצה לומר למען יחלצנו
כשאמר מי ששנה עד וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ותתם ברוך אתה ה' גואל ישראל רשאינו וכו'

רפאנו

יי אלדינו ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה

שלימה לכל נכחותנו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה
חסדך למישרי מעגל ואחיבנו שית בגלגל כשענית ליהושע בגלגל ענינו
וארוכה ומרפא לנו תורגל ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל
עלינו יי אלדינו את השנה הזאת לשובה ואת כל מיני תבואתה ותן טל ומטר
לברכה על פני האדמה ושבע את העולם מברכותיך ותן ברכה ורוחה והצ
והצלחה בכל מעשה ידנו וברך את שנותנו כשנים חסודות והמבורכות
טובך לעיפה והסר ממנו קלון וחרפה כשענית לשמואל במצפה ענינו
וברך את שנותינו בטל תרופה ברוך אתה יי מברך השנים
בשופר גדול לחירותנו ושא נס לקבץ גליותנו

ישעך לקווי תהלתו וירצנו מחבי תהלתו כשענית לחזקתו בחלותו ענינו
וקבץ עמך מנחלתו ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל

שופטנו כבד ראשונה ויועצנו כבתחלה ותמליך עלינו אתה יי לברך בהסר
וברחמים וצדקנו במשפט

כבוד לנוח ופרה עמך מברחו כשענית לאלישע ביריחו ענינו וצדקנו
במשפטי נבחו ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט
כל תהי תקוה וכל כלם כרגע יאבדו וכל אויבך מהרה י
יכרחו ונתעקר ותשבר ותכניעם במהרה בימינו

לעמך רעה וחובל ואויבך שם כבוסר גומל כשענית לאליהו בדר הכרמל ע
ענינו חיד יוכנע ואמל ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זרים
החסידים ועל הצדיקים ועל גירי הצדק ועל פליטת עמך בית ישראל יהנו רחמין
יי אלדינו ותן שכר טוב לכל הבוססים בשמך באמת ושם חלקנו עמדם לעולם
ולא נבוש כי כך בטחנו מלך לעולמים

משו חפץ לסערה וחלצה מדבר ומעברה כשענית לדוד במערה ענינו והיה
לנו מחסה ועזרה ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים

ירושלם עיר ברחמים תשוב ובנה אותה בגיין עולם במהרה בימינו
נחמות ללקת בכפלים ונחזה בה מחולת מחנים כשענית לשלמה בירושלם
ענינו ותבנה חומות ירושלם ברוך אתה יי בונה ירושלם

צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום כישועתך כי לישועתך קיינו
כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה

קולינו יי אלדינו וחוס וחננו ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
את תחנונינו כי אב מלא רחמים רבים אתה הוא מעולם ולא נשוב ריקם
מלפניך כי אל שומע תפלה ותחנון אתה

שמוחה למשונגה יושב בסתר המדרגה כשענית ליונה במעי הדגה ענינו
בקראינו אליך מדאגה ברוך אתה יי שומע תפלה

קרב

ברך

קרב

תקע

קרב

השיבה

קרב

ולמלשינים

קרב

על

קרב

על

קרב

את

שמע

קרב

רצה

יֵאָדְרֵינוּ בַּעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תַּפְלָתָם שְׁעָה וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבְדִּיר בֵּיתְךָ
וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עַבְדְּךָ
עַבְדֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ כְּשׁוֹכֵךְ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּפָאָה
עֲוֹןְךָ לְבֵית יַעֲקֹב אֵשׁ וְתִהְיֶה לָנוּ סָבִיב חֲסִמַת אֵשׁ כְּשֶׁעָנִיתָ לְחַגְגִּיהָ מִשְׁאֵל וְעַתָּה
וְעֲזָרֶיהָ בְּתוֹךְ כִּבְשֵׁן הָאֵשׁ עֲנֵנוּ וְתִרְצָנוּ כְּעַבְדֹת מִקְדָּה אֵשׁ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

קרב

מודים

אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּי
בִּידֶיךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְשִׁיבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עַת עָרַב וּבִקְרָה וְצָהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חַסְדֶּיךָ וּמַשְׁוֹלֵם קִיְנוּ לְךָ לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמָּנוּ
עַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֶם שִׁמְךָ מִלְכָּנוּ תָּמִיד כָּל הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סִלָּה וַיְהִלְדוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב
בְּאֵמֶת

קרב

אלדינו

פְּלִאךָ לְהִלְכֵי בְּצִיּוֹת וְהַעֲלֵנוּ מִבּוֹר תַּחֲתִיּוֹת כְּשֶׁעָנִיתָ לְדִנְיָאֵל בְּגִיב אַרְיוֹת
עֲנֵנוּ וְנִהְלַךְ בְּרֹב הַדְּרוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשׁוֹלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ הָאֲמִירָה לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו כְּהֹנִים עִם קָדוֹשִׁיךָ כְּאֲמֹר : יִבְרַכְךָ יְיָ וְיִשׁ
וַיִּשְׁמְרְךָ : יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנוּךְ : יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם

שים

שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בִּרְכָנוּ
אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַ
חַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֵת עַ
עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹכְךָ

קרב

צְדָקָה לְגִדּוּלָה וְסוּדָה : וְהִכָּר מִכְּנֶה מִחֻלָּה וּמִגִּפָּה : כְּשֶׁעָנִיתָ לְעֲזָרָה בְּגִדּוּלָה
עֲנֵנוּ וְעֲשִׂינוּ שְׁלוֹם וְגִדּוּלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵּךְ אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם

וְאֵשׁ רִנָּה הַחֲזֹן לְהֶאֱרִיךְ אֱנוֹחַ אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ וּנְסַלְטֵן עַל סְנִיִּים וְאֲנוֹמִים לְמִקְדְּיוֹתֵינוּ בְּתַפְלָה : וְאַחֲרַי כִּי אֵשׁ יִרְעָה יִלְמוֹד
הֵנָּה כְּמוֹמֵר בִּיד הַיָּצֵר מְיוֹסֵב : וְאֵשׁ אֲנוֹ רִנָּה לְהֶאֱרִיךְ כָּל כֶּךְ כְּשֶׁהַשְּׁלִים הַשְּׁמֵנָה עֲשִׂיהָ אֱנוֹחַ אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ וּנְסַלְטֵן עַל
סְנִיִּים וְאֲנוֹמִים זְכוֹר בְּרִית אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ כִּמְעַן שְׁאֵמֶר בְּשֶׁאֵר תַּעֲנִיּוֹת וְאַחֲרַי יִכָּל לִמּוֹד הֵנָּה כְּמוֹמֵר אֵן יוֹמֵם עֵינֵינוּ תַּלְוִיּוֹת :

הנה

כְּחֹמֶר בִּיד הַיָּצֵר	בְּרִצּוֹתוֹ מֵאֲרִיךְ וּבְרִצּוֹתוֹ מִקָּצֵר	כֵּן אֲנוּ בִּידֶךָ
חֶסֶד נִדָּעַר	לְבִרְיַת הַבֶּשֶׁת וְאֵל תַּפְן אֵל יֵצֵר	
הֵנָּה כְּאֶפֶן בִּיד הַמְּסַתֶּת	בְּרִצּוֹתוֹ בּוֹדֵל וּבְרִצּוֹתוֹ כּוֹתֵת	כֵּן אֲנוּ בִּידֶךָ
מַחֲיָה וּמִוִּתֵּת	לְבִרְיַת הַבֶּשֶׁת וְאֵל תַּפְן אֵל יֵצֵר	
הֵנָּה כְּגִרְזֹן בִּיד הַחֲדָשׁ	בְּרִצּוֹתוֹ רוֹבֵק וּבְרִצּוֹתוֹ פֹּרֵשׁ	כֵּן אֲנוּ בִּידֶךָ
תּוֹמֵךְ עֵנִי וְדָשׁ	לְבִרְיַת הַבֶּשֶׁת וְאֵל תַּפְן אֵל יֵצֵר	
הֵנָּה כְּהֹגָא בִּיד הַמַּלְחֵה	בְּרִצּוֹתוֹ הַאֲחִיז וּבְרִצּוֹתוֹ שִׁילַח	כֵּן אֲנוּ בִּידֶךָ
טוֹב וְסִלַּח	לְבִרְיַת הַבֶּשֶׁת וְאֵל תַּפְן אֵל יֵצֵר	

הנה בזכית ביד המזג	ברצותו חוגג וברצותו מזג	כן אנו בידך
מחיל עין ושוג	לברית הבט ואל תפן אל יצר	
הנה כחרש ביד המלבן	ברצותו שוחה וברצותו ייבן	כן אנו בידך
לזקק וללבן	לברית הבט ואל תפן אל יצר	
הנה כשרקלין ביד העשו	ברצותו מעמידו וברצותו נותנו	כן אנו בידך
מעוז לדל ומחסו	לברית הבט אל תפן אל יצר	
הנה כיריעה ביד הרוקם	ברצותו מישר וברצותו מעקם	כן אנו בידך
אל קנאו ונקם	לברית הבט אל תפן אל יצר	
הנה ככסף ביד הצורף	ברצותו מסגסג וברצותו מיצרף	כן אנו בידך
לדכן ולצרף	לברית הבט אל תפן אל יצר	

ואם הוא פני ודמיון אחר אבינו הדחוק ואחר כך מוציאין שפרתיה וקורין בו שלמה בני אדם בפרשת ויחל כמו שנו
 מעוסין בשאר תעניות וכבר כתבתי בענין עמרה בטבת ומשלים את תפלתו כמו שנוסין בשאר ימי השבוע אשרי וכן
 ובא לנצח עלינו לשבח ובערב אומר ובא לנצח וקורין שלמה בני אדם בפרשת ויחל ומשלים הוא המעטיר ומס
 ומעטיר בשיניה דשו וכבר היא טענה בעמרה בטבת ואחר כך משלימין תפלתן בשאר ימי השבוע

סליחה על ריבוי חולים בר מינן

אליך יי גשאו עינינו : בעת צרה קראנוך עינינו : גדל על מתענים בחולי
 עמך אדוננו : חנינו יי חנינו : רץ אל תמתח לנחלת ח בלך : תעלה
 ארוכה למכה לעם גדלך : וחבוש ומחץ צועקים לזכורך : רפאה נפשי כי חשאתי לך :
 זכור רחמיך לעם לך מצפה : חנון אסוף עברתך ולא נספה : טובך וחסדך הראנו רחמן
 רופא רפאינו יי

יהחמול על שאריתנו
 למענך עשה ולא כמדותינו
 מעה אתה בעזרת עגמי
 סמכני כי בעברתך כלו כל ימי
 עלובים בלועים בגא שונאינו
 יי אלינו כי הוא טרף וירפאנו
 שובה אליך עמך אשר חבבת
 שכך חמתך מעם לך רודפים לבושים בעוניים והנם וועפים מנקרות הצורים פרס ומסעיפים
 עושה חסד לאלפים אל מלך

ישמעני אודים בקראי לגרו וסליחה יבשר לדע ידידו
 פוצחי ליחד שם כבודו הדור ליי כי טוב כי לעולם חסדו
 אבינוי אדם יחלוק בסודם בשחונם כך שמים ולא בשר ודם
 געים מצפצפים במושבים ובמעמדם טוב לחסות ביי מבטוח באדם

דרוש נא בטובך אילת אהבים
ויוחזן טובותיך להלל בניבים
זכרתי בטובך תנחום דביקך
טובך גלה למיחלי צדקך
ידידים בראות מפריכי אטני
לעת חזותי שאונימו אהנה בדגיוני
מיחל טובך אל נא תבישנו
סוסני עמך יהגו עת תחפשנו
ענה נא עתרת קוראי עצרה
צוחים צורחים כאשה מצירה
קהלות עמך יהללך בדגיון
שעה תחן עמך והמציאם פריון

הדרך גלה בהטיבך לטובים
טוב לחסות בל מבטוח בגדיבים
טובותיך יעלו על רום שחקך
טוב אתה ומטיב למדני חוקיך
ברכת טובותיך תעלה ברעיוני
טוב ויחיל ודומם לתשועת יי
נוה הקדש כנאז תחדשנו
טוב יי לקיו לנפש תדרשנו
פוגעים בעד צרכמו בדעת קצרה
טוב יי למעוז ביום צרה
רוחשים רב טובך שוכן חביון
טוב להודות ליי ולומר לשבך עליון

אל מלך

אני

קראתיך כי תענני אל ותעתר אלי : בקרוב עלי מרעים לפרוש רשת ביד
מעגלי נול אליך דרשתי אנא ראה עני ועמלי : יי מה רבו צרי רכים קמים עלי
דברי מרכות והוות יחשובני ועולה : הגיון לבס וכל מחשבותם
עלי יומם ודילה : ויודכו את לשונם קשתם בלי רחמים וחמלה : רבים אומרים לנפשי אין
שועתה לו בארדים סלה :
ועמל חוקקים חורשים תמיד להענישי : טבנו לי שחת רשתם להיות מוקש לנפשי ואתה יי
מגן בערי כבודי ומרים ראשי : ידוע ידעת בצרות נפשי כי ידי אולה כלו כיגון חיושנותי ב
באנחות ונפשי נבהלה לך אמר לבי את פניך אבקשה ואיחלה קולי אל יי אקרא ויענני מי
מור קדשו סלה :

מפלט לי החישה כי אתה סתרי ומגני נוראות בצדק תענני אין בלתך להושיעני
סלעי ומצודתי מאז תמכת בי לפניך להציבני אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי
וסמכני על מי אנוסה לעזרה ביום צירי וחילי פגיתי ימין ואין מכיר ושמאל אין
בחמלי צפית טוב עריך לשאת בשם קדשך רגלי לא אירא מרכבות עם
אשר סביב שתי עלי קצפת מעט בעוני ואם בשצף קצף העברת רודפי עזרי
לרעה כי מאד ימינם האדרת שוכה אלי ברחמים ושבור זרוע רשע הגברת קומה
יי הושיעני אלקי כי הבית כל אויבי לחי שני רשעים שברת תוס ויזר יצרוני כי
קויתיך נורא עליה בשם קדשך חסיתי נשא ונעלה יחיד הנפלא מרום הערה נוראותיך
כי לך משפט הגאולה ליי הישועה על עמך ברכתך סלה :

אל מלך

אבא

היום כתפלה אל מקדשי אל כך בשחו אבותינו יהודה וישראל רבים קמים
 עלי ממירי אל ואולם אני אדרוש אל אל היום ביום סליחתי באתי
 בתחן לפניך כחה פשעי וחובי כי באתי לחלות לפניך חוקני ואמצני וקרבני בתשובה לפניך
 תכון תפילתי קטרת לפניך כוחן כליות ולב כדר עגני רחום בתפילתי ריקם אל תש
 תשיבני יה למענך כגר אשכתי ואל תאשימני למענך יה הושיעני העל עמך מיד
 צרים כי רבים צרי אהלי שדר וכמעט נתקו מיתרי בין כל אומה ולשון נפצו שארי בת
 בתולותי ובחורי כמעט נטיו למוט רגלי אביוני לחלי תנחומות נביאי חזיוני כי נמו צ
 צרי כבלתי יכולת יה ועתה גידל נא כח יה קרוב לקוראך הטח און ושמעה אלי
 צעקתי אליך מחוררי רבבי כבר כלולי ופצני והצילני כי השבו לדחות מעגלי ועיני תמיד
 אלי סתרי ומגני אתה רוא אלוד תוחלתי הקשב לקולי בקרא כי לך יה תוחלתי א
 אתה ביום עגני כפר אשכתי ותרכה מחילתי כי לך לכוד יחלתי קרבנו לישועתך
 מלא רחמים וחכור לנו אדבת שלשת קדומים ותשיבנו בבנין שלם בנחומים אל
 מלך יושב על כסא רחמים אל מלך

אגיד

נפלאותיך איום ונורא בכל יום אברכך בפה ובמזמור גבורות רחמיך ג
 גשתי לספרה לך יה הגדולה והגבורה דלנו והומשלנו למאד ה
 היית לנו למחסה ומסעוד ולך המשל ופחד נירא הוד ותפארת והנצח והודו ודנו
 וחרצנו מבשורה ברך חילחלנו כי אין עכר בפרץ שרפת עצתם והצלחנו מחרץ כי כל בשמי
 ובארץ יעצו להשקותינו מי רוש כגבור מושיע הצלתנו כמראש לכן נודענו הילולך
 לדרוש לך יה המכלכה והמתנשא לכל לראש מאד עמקו מחשבותיך ענייך נו
 נורא אתה ומי יעמוד לפניך סגיא כח צדק מלאה ימינך והעושר והכבוד מלפניך עמו
 עוז תושיה וגבורה פתאום מחיש עזרה בצרה צור עולמים שמך נקרא ואתה מושל בכל
 ובידך כח וגבורה קדוש אתה ונעלם מכל רם ומתנשא עליון על כל שפלים מרים כי אתה
 תוכל בכל ובידך לגדל ולחזק לכל תהיף שמך לא יתמו שנותיך מציל ומושיע אין בלתיך
 אימצתנו לבלתי עבור תורתך ועתה אלדינו מודים אנחנו לך ומהללים רשם תפארתך
 שמך מפארים במרומים מקרישים ומברכים ומרוממים ואנו ניוחד בברומים אל מלך
 יושב על כסא רחמים אל מלך

ל

ואם לא אעלנה על שפתי
 ומי יתן ותבא שאלתי
 וישנתי וערבה לי שנותי
 ואם אירבה כך חיי בבנותי
 ומה תהיה עבודתי ודתי
 ושוב ממאסר סבלות שבותי
 להתענות ואל תבזה ענותי
 ויום יכבד קצתי על קצתי

נגדך כל תאותי
 רצונך אשאלה רגע ואגע
 ואפקיד את שאר רוחי בידך
 ברחמי ממך מותי בחיי
 אבל לא אדעה כמה אקדם
 דרכיך יה למדיני
 והודיני בעוד יש בי יכולת
 במרם יום איה עלי למשא

יחב

ואכנע בעל כרחי ואכל
 ואסע אל מקום נסעו אבותי
 כגר תושב אני על גב אדמה
 נעורי עד הלום עשו לנפשם
 והעולם אשר נתן בלבי
 ואיכה אעבור ויצרי בעודי
 ואיכה מעלה דמה אבקש
 ואיך יטב ביום טובה ללבי
 והימים והלילות ערכים
 ולרוח חזקון מחציתי
 ומה אובר ויצרי ירדפני
 ומה לי מזמן אם לא רצונך
 אני ממעשים ערס משולל
 ועוד מה אאריך לשון ואשאלה

עצמי עש וגלאו בשאתי
 ובמקום תחנונים תחנוני
 ואמנם כי בבטנה נחלתי
 ומתי אעשה אני רביתי
 כנעני לבקש אחריתי
 אסיר יצרי ועבד תאותי
 ומחר תהיה רמה אחותי
 ולא אדע הייטב מחרתי
 לכלות את שארי עד כלותי
 ולעפר יסבון מחציתי
 באויב כנעורי עד כלותי
 ואם אינך ננתי מה כנתי
 וצדקתך לבודה היא כסותי
 יל נגדך כל תאותי

אל מלך

אשירה

ואמרה לשמך גואלי • אנה ארוממך אלי • באשמורת הבוקר בשי
 בשירותיך אמתיק ויחללי • שיר המעלות אל יל בצרתה לי וגו' • ג
 גדול אתה וגדול שמך אדיר אדירים גדולים מעשיך ומהודרים • באשמורת הבקר דרש
 דרשתיך קרני להרים • שיר המעלות אשא עיני אל ההרים וגו' הדר כבוד הודך במלחי
 היושבי בשמים הגבר חילי באשמורת הבקר קרביני לישעך ולביתך העלי • שיר המעלות
 לדוד שמחתי באופרים לי וגו' • זכור רחמיך וחסדיך יל זכרה להסרי דוד המפיק נעוני בא
 באשמורת הבוקר חלצני מרע והקשב חינוני • שיר המעלות אליך נשאתי את עיני וגו'
 טוב יל למען להועילני טוב הרבה והכנע למחוללני באשמורת הבוקר ישקט מעלינו ארב
 אויבנו שיר המעלות חללי יל שהיה לנו וגו' • כי לך הוצלתי בכל ענייני כרוך רחמיך סלח
 לי ודוני באשמורת הבקר לא תכלא רחמיך לתת בטחוני שיר המעלות הבושתים בי יל וגו' כי
 כמוד שוכן חביון מי יעשה כמעשיך עליון באשמורת הבקר נחני בצדקתך ונחמני באפריון
 שיר המעלות בשוב יל את שיבת ציון וגו' • סולו לרוכב בערבות ביד שמו ספרו בנים
 כבודו להעצימו • באשמורת הבקר עמדת לפראז ולהודות לשמו • שיר המעלות לשלמה
 עשה עם עבדך כחסדך מלך • ופשי ועוני בים השלך • באשמורת הבקר קרבנו
 לישעך ובאורך נהלך • שיר המעלות אשרי כל ירא יל הוה לך • פדה ארדים את י
 ישראל מיד צוררי • פדותם חיש בזכות דורי • באשמורת הבקר מנר ואבר כל צוררי • שיר
 המעלות רבת צדדוני מנעורי • צעיר אנכי וכרש בקשתך • צעקתי לך ענני בעת דר
 דרשתיך • באשמורת הבקר צור אל אבושה כי קריתך שיר המעלות ממעמקים קראתך
 קראתך בכל לב מעוז ומשגבי • קראי סכות והבן נבי • באשמורת הבקר קרבנו לעבדך
 ומול ערלת ללבי • שיר המעלות לדוד יל לא גבה לבי •

רם י' וּשְׁפַל יִרְאֶה בַּעֲמִידָתוֹ רָחֵשׁ לֹא יִבֹּז וְלֹא יִשְׁקַץ עֲנֻתוֹ בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבִּקֹּר רָצוֹנִי יִאֲזֶן לִּי
לִבְנוֹת בֵּיתוֹ שִׁיר הַמַּעֲלֹת זִכּוֹר י' לְדָרוֹר אֶת כָּל עֲנֻתוֹ שׁוֹבֵב י' אֶת שְׁבִיתוֹ וְחִישׁ
מוֹשִׁיעִים שִׁירוֹתֶיךָ לְצַפְצֹף וְלִתְרוֹפֶף עֲנֵנִים בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבִּקֹּר שִׁבְחֶךָ אֲגִיד בְּקוֹל נְעִים
שִׁיר הַמַּעֲלֹת הִנֵּה מִה שׁוֹב וּבִקֹּחַ נְעִים תִּבְעֶנָּה שִׁפְתֵי תְהִלָּה י' תִּעַן שׁוֹנֵי אֲמִרְתְּךָ בִּי
בִּקְהָל אֲמוֹנִי בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבִּקֹּר חֲנֻנְתֶּךָ לְכַפֵּר עֲוֹנוֹ שִׁיר הַמַּעֲלֹת הִנֵּה בִּרְכוּ י' כָּל עַבְדֵי י'
אֵל מֶלֶךְ

תפלה שנוהגים לאמרה על צרה שלא תבא

יהי

רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ י' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהִיָּה דַּקָּךְ הַזֶּה קֶץ תְּכִלִּית שְׁבִי
עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה סוּף לְגִלְיוֹתֵנוּ וְלֹאֲבָלֵנוּ וְאַחֲרִית טוֹב לִימֵי עֲנִינוֹ ו
וּמְרוֹדֵינוּ כִּי מִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשַּׁעֲשׂוֹר וְאֶרֶץ עוֹלַם מַלְכוּת מַעֲלִינוּ וְהִנֵּנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַזֵּלֶכֶס ו
וְדָלִים וְנִמְעָשִׁים בְּרַבּוֹת הַזְּמָנִים וְנַעֲצָרִים בְּשִׁגְגוֹת הַשָּׁנִים
וְאִין לָנוּ לֹא מִנְהַל וְלֹא מִחֻזֵּק בִּדְרִינוּ כְּאִשֶּׁר אֲמַרְתָּ כִּי מִי יִחְמֹל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַם וּמִי יִנּוֹר לְךָ אִזּוֹ
מִי יִסּוֹר לְשֹׁאֵל שְׁלוֹם לְךָ אִזּוֹ מִי יִגְדֹר גִּדְרֵנוּ אִזּוֹ מִי יַעֲמֹד בְּפִרְץ בַּעֲדֵינוּ וְאִין עוֹד נִבְיָא וְחֻזְהוֹ
וְאִין קוֹרָא בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בְּךָ כִּי כָלֵנוּ כִּצְאָן תַּעֲנִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ לִנְיָנוּ כָּל גִּבֹּר
אַחֲרֵי בִצְעוֹ הַזֶּה וְלֹא דִינֵנוּ עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הָרַאשׁוֹנִים כִּי הוֹסַפְנוּ עֲלֵיהֶם עֲוֹנוֹת חֲדָשִׁים
וְלֹאֲנִתִּי־סִרְנוּ כְּכֹל הַתּוֹכַחֲתוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלֵינוּ וְלֹא הוֹעִילוּ לָנוּ כָּל הַאֲזָהָרוֹת אֲשֶׁר הוֹזַחְנוּ
וְאַתָּה י' חֲשַׁבְתָּ לְצַרְף אֶת סִיגֵנוּ וְלְהַסִּיר אֶת בְּדִילֵנוּ וּלְשַׁכַּר אֶת לִבֵּנוּ הַזֹּהֵר וְלְהַתֵּם אֶת טוֹ
טוֹבֵינוּ מִמֶּנּוּ עַל כֵּן הִגְלִיתֵנוּ וּבְגָדֵינוּ זָרִיתֵנוּ וְהִנֵּה בְּשֹׂאֵן מִמֵּי מַלְכוּת וּכְהַתוֹךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ
כּוֹר בְּאֵשׁ נִתְּנָנוּ וּכְמִץ הָרִים כֵּן רָדִישֵׁנוּ וְעֹנֵינוּ כְּרוֹחַ שְׂאוֹנוּ וְלֹא מִקְצֵר יוֹדֵךְ י' לֹא הוּ
הוֹשַׁעְתָּנוּ וְלֹא מִכּוֹבֵד אֲנִיךָ לֹא שִׁמַּעַת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵנוּ הִבְדִּילוּנוּ בֵּינֵינוּ וּבֵין יְשׁוּעָתְךָ
וְאַתָּה צָרִיק עַל כָּל הָבָא עָלֵינוּ כִּי אֵמֶת עֲשִׂית וְאֵנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ לְךָ י' הַצְדָּקָה וְלָנוּ בֹשֶׁת הַ
הַפְּגִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה לֹא אֱלֹדֵינוּ הִרְחַמְנוּ וְהַסִּילִינוּ כִּי כִרְדֵּנוּ כִּי

הֵלֶךְ י' הַחֲסֹד כִּי חֲשַׁלְנוּ לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ וְעַתָּה י' אֱלֹדֵינוּ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ הַלְעוֹלָם תִּאֲנֹף
בְּנוֹ תִּמְשֹׁךְ אֶפְךָ לְדָרוֹר וְדוֹר חֲלִילָה לֹא לְעוֹלָם תִּנּוֹחַ וְלֹא תוֹסִיף לְרַצּוֹת עוֹד חֲלִילָה כִּי
לֹא אֶפֶס לְנִצָּחַ חֲסֹדְךָ וְלֹא כָּל רַחֲמֶיךָ וְלֹא תִּמּוֹ חֲסִידְךָ כִּי הִבֵּה חֲדָשִׁים לְבָקָרִים יִחְלוּ כְּכֹל
עַתָּה וּכְכֹל רִגַע לִמְעַן שִׁמְךָ י' עֲשֵׂה עִמָּנוּ כִּי תוֹחַלְתָּנוּ בְּךָ הָיָא כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עָלֵינוּ י' אֱלֹדֵי
יִשְׂרָאֵל וְלִמְעַן כִּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲשֶׁר כִּרִית לָנוּ וְנִשְׁבַּעַת לָהֶם כִּי לֹא תִשָּׁב
תִּשְׁכַּח אֶת בְּרִיתָם אֲשֶׁר כִּרִית אִתָּם וְלִמְעַן תוֹרִיתֶךָ וְלִזְמִידֶהָ אֲשֶׁר נִמְעַשְׂנוּ וְנִשְׁחָו וְנִבְשַׁחְתָּנוּ עַ
עָלֶיךָ כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפְּנֵי וּדְבָרְךָ אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ לֹא יִמַּשׁ מִפְּנֵי וְלִמְעַן עִמָּךְ וְנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר
נִשְׁאַרְנוּ מִעַשׂ מִדְּרַבָּה כְּתוּרָן עַל רֹאשׁ הָהָר וּכְנֶס עַל דִּגְבָּעָה וְלִמְעַן יְרוּשָׁלַם דֹּר קִדְשְׁךָ אֲשֶׁר
הִיִּיתָה מְדַבֵּר שִׁכְמָה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה כָּל הָדָרָה וּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִפְאַרְתָּנוּ וְחִנּוּת עֵינֵינוּ אֲשֶׁר
הִילָלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ הִיִּיתָה דְּשִׁרְפַת אֵשׁ וְרָאָה נָא כִּי אֵזֶלְתָּ יְדֵנוּ וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעֹזוֹב וְהִנֵּה הָעַתָּה אֲשֶׁר
יֵאֵתָה לְךָ לְהוֹשִׁיעַ וְכֵה יוֹדַע עוֹר רַחֲמֶיךָ כִּי אִין בְּנוֹ מַעֲשִׂים וְגַם גִּבֹּר חֲסִיד מִן הָאָרֶץ חִי ג

אתה יי אלהים עד מתי לא תרחם על שמך המוחלל בגוים ועל הכית אשר נבנה לשם ק
קדשך וכלי מקדשך אשר הם בגולה ולארון עוֹד השמן בארץ ולזרע ידודך בני שע
שעשועיך הנתונים למשיסה כל רואיהם ילעגו להם איך שכחת הבית מעיך ורחמיך על
בן יקורך הנתון כתוא מכמר בין יי כל מצאיהם אכלום והם נבזים ושפלים בגוים
ואותם לוחמים כל עמים רבים עורם מעליהם הפשיטו מכת אויב הכיתם בכל מכה קשה וא
וארוכה וכל מוסר אכזרי מזו רעב ולחומי רשף וקטף ברירי ועל כל זאת גועים ועורגים ו
וצועקים ומצפצפים להצריך דינך כי מעיר הקדש נקראו ועל אלרי ישראל נסבמו אומרים
אמור למנאצי את מוחצי ולוחצי לא נואש לבבינו מן הגואל לבנות הבית והארץ
כי זאת לפנים בישראל שכשפלונו זכר לנו לא מאסתנו ולא געלתנו והלא מסצרים הצילנו
ומבית עבדים גאלנו לא אכדה תקוהינו באבוד הגויה ולא נגזרנו לנו בשוב העפר אל
הארץ כשהיה כי לא קצרה יי מרושיע ברכת אוכר אליו תבא ונפשנענה ישיב
כל תפלה כל תחנה לפניו תגיע ומשפטינו לאור גוים ירגיע ואת אלה לא תפקוד נאם יי ה
הגוי אשר כזה לא תרחם שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעבך אנא יי אלרי יש
ישראל רחם עלינו למה לך איבה עם זרע אברהם אהביך אשר הודיע שם כבוד מלכותך
ויחודך בעולם ונסיתו בעשר נסיונות ומצאת אות נאמן לפניך ועקר בנו לפניך לשחשו
כשה תמים למה לך תחרות עם זרע יצחק יחודך הנעקר על גבי המזבח למענך למה לך
קנאה עם זרע איש תם וישב אהלים הולך תמים ופועל צדק החקיק בכסא כבודך אל יחר
אפך בהם כי קנין שמים וארץ קראת אותם ובור ערחד קנית קדם גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך וזכור ואל תפר בריחך אי
אתנו שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך ועל מושיעים בחר ציון לשפוט את הר עשו
והיתה ליי הגלוכה החר החר יוצר בראשית סלה סלה אביר יעקב מחול מחול קדוש ישראל
אנא יי אלרי ישראל מלך חנון ורחום עמוד מכסא דין ושב על כסא רחמים ורחם עלינו ולמען
זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב ולמען כל החסידים והישרים בלבבותם ולמען כל ה
החרתים על יחודך ולמען כל השורפים על קדוש שמך ולמען כל הטבוחים אשר נשחטו
לפניך כאילים וכבשים ולמען כל אשר נשפך דמו על יחודך דם נפשות אביונים צדיקים
אשר הערו נפשם למות ותחת החרב נתנו ראשם אחרים ישאנו ועליך כל היום החרג
יקריבו לפניך עולה חכמים מאנשים וזבחים ויעשו לריח ניחוחים את הראש ואת הנתחים
והם במתתם ששים ושמיים זה יאמר ליי אני וצור ישראל בראני אקריב עצמי חלבי ודמי
נתתי וראשי ואתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי ונפשם מתפלות ברמים מתכוססת
ומאבות לבנים מורשה מסיני לעשות להם שלמי נדבה לרצון להם לפני יי
אנא הבט בצדקת עבדיך וחסידיך אשר לשמך הערו ל
למדת נפשם עליך ולא חסו על עצמם ועל זרעם וקצו ומאסו בחיי העולם הזה ובטלו
רצונם מפני רצונך וקדשו את שמך המיוחד ולא חללוהו ופשטו צוארם ועמדו בנסיין

ונאכנו ונבחנו בצירוף: ונגשו דמי אבות ובנים - ודמי חכמים ותלמידיהם - ודמי חסידים
 וחסידות - ודמי מלכדים ותלמידיהם דמי יונקי שדים עם גומליהם - דמי חתנים וכלותיהם
 ונהרגו כלם באחר של קדוש שבך הגדול ולא חללוהו - ארץ אל תכסי דכס ואל יהי מקום
 לצעקתם - עד יסקוף וירא יי' משמים - וינקום נקמתם ונקמת עמו - ונקמת תורתו השרופה
 באש - הנתונה לברכס למל עוברי דרך - ונקמת שריפת ביתו - ונקמת דם עבדיו וחסידיו א
 אשר שפכו דמם כמים - כאשר הבטחנו ביד אבי כל חוזה - כאמור הרנינו גוים עמי כי דם ע
 עבדיו יקום ונקם וישיב לצריו וכפר ארמתו עמו - את אלה המזכרות זכור - והריגתם זכור
 ואת אלו העקידות תראה והתנחם ושכך אף וחמה ותשבית שוד ושבר ובזה מעבך ישראל
 וחוס ורחם את יתר הפלטה הנשארת - ותוציאנו באפלה לאורה וחוש עלינו שנה טובה
 בגמירה - שנת רצון - ועת גאולה - למען יחלצנו ידידך הושיעה ימנך
 וענינו - למה יי' תעמוד כרחוק תעלים לעתות בצרה -

לא לנו יי' לא לנו כי לשכך תן כבוד על חסדך ועל אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלה
 אלהיהם - ואתה תחללנו ותקונו ופברינו חנון ורחום יהיו נגד פניך צרותינו וראה בענ
 בענינו וריב ריבנו - ויעלה עלינונו לפניך בכל עת עס עלבון שכך הגדול המוחלל בין עו
 עובדי אל נכר אשר ברצח בעצמותינו חרפוך ויתנו כבודך לאור ותהלתך לפסולת - למזלות ולפסולת
 שבע אלהינו חרפתם אשר חרפוך אל חי ואל תבס על עונם וחט
 וחטאתם מלפניך אל תמחה וידעו כל הגוים כי אתה אל קדוש ישראל - והקדיש ואת קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו - זכור נא יי' אלהי ישראל כי יש בבניך שאין להם מזון וע
 ועוסקים בתורתך וכבה חסידים וצדיקים עושי מצותיך - וכמה משכמים ומעריבים בבתי כ
 כנסיות ובבתי מדרשות וכמה מצפים לישועתך בכל יום תמיד אבינו שבשמים צדיק אתה
 חסיד אתה וכל מעשיך באמונה - יגדלו רחמך על מוחותיך ועל בניך אשר בארץ שוביהם
 וחזר לנו יי' אלהינו שדקדשת את עמך ישראל משבעים לשונות ומתוכו הפרשת שבט לוי
 ומשבט לוי הפרשת כהן גדול לעמוד לשרת לפניך ולהתפלל על עמך ישראל ולכפר עליהם
 ועתה בעונותינו שרבו נגדעך באוינו ודושלך תפארתינו ונשארונו ריקם מכל טוב ואין
 לנו כי אם תפלתנו היוצאים מקורות לבנו - כי אנחנו צנאים לרחמיך כארץ עיפה למים ו
 וצועקים לפניך מכאב רב ושונכים לפניך שיהם ברמז הלב זכור מוצא שפתיך כי ימוך אח
 אחיך ובטה ידו עמך והחזקת בו ואנחנו בניך ילידי שעשועך עמים זרועותיך - תקיים לנו
 מזהר מוצא שפתיך למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן - שמחנו כימת
 עיניתנו שנות ראינו רעה - שלח הגואל לגאלנו והעלינו שמחים על ארמתנו ואור שבינתך
 שכן בתוכנו - וחזר נביאנו בתוכנו ובדברך יחיו מתינו - יקצו וירגנו שוכני עפרותינו ושמחת
 עולם תהיה על ראשנו כאשר אמרת ופדוי יי' ישובנו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על רא
 ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסי יגון ואנחה ועוד אמרת כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה
 וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלום לא תמוט אמר מרחמך יי' -

ועוד אמרת ושבתו שבות יעקב ורחמתי על בית ישראל וקנאתי לשם קדשי ועוד אמרת ולא
 ילכו איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יי כי כדם ידעו אותי למקטנם ועוד גדולם
 כי אסלח לעונם ולהטאתם לא אזכור עוד ורבות מאלה הדבשות נחמיות אשר כרת ל
 לשאר יתנו כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבוקש עון ישראל ואיננו ואת הטאת ידודה
 ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר ואומר בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי א
 אתן אתכם לשם ולהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי אלה
 אמרת וכדנה רבות עמך וכאלה תעשה זכרנו יי ברצון עמך ופקדנו בישועתך לראות בש
 בטובת בחריך לשמוח בשמחת גוייך להתהלל עם נחלתך כי אתה שומע תפלה ומאזין צ
 צעקה ואנחנו לא נדע מה נעשה כי אליך ענינו ושמע תפלתנו ושועתנו האזינה כמו ש
 שנאמר כי שומע אל אביונים יי ואת אסיריו לא בזה וכתוב כי לא בזה ולא שקץ ע
 ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע

וחדש בקרבנו רוח נכון לעבדיך בלב נאמן וראה דמעותינו כנסוך היין ושכרון רוחנו ככל
 הקרבנות ואנחותינו בקומץ מנחת הדל ושיח שפלותינו כשירי הלום ושירי מלאכים ו
 והשתחויותינו לפני ארון בריתך ככל כריות וקידות והשתחויות משרתיך בדרום ורוח
 פינו כקמדת טרם נקרא אתה תעננו באור פניך יהי לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך
 יי צורינו וגואלנו אתה יי ידעת את ענינו וזכרנו ופקדנו והגסק לנו מאויבנו ומרוד
 ומרוד פינו אל לאורך אפך תקחנו

ברכת חולים

נשדם סדר תענית צבור

יחל

ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות והוא יפדה את ישראל מכל
 עונותיו מצלאין אנחנו ותבעין רחמי מן קדם אלהא מרי שמיא וארשא
 עם ספר אוריתא הדין רמתיבין ביה תלת עשר ככילן דרחמי ככתוב יי אל רחום ו
 וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד דאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקמה
 דמלך היושב על כסא רחמים המתנהג עם בראיו במדת רחמים ולו החסד והרחמים הוא
 יתמלא רחמין טבין וקריבין עלנא ועל כל עמיה בית ישראל הקרובים והרחוקים הנאנחים ו
 והנאנקים השודדים וגדודים וראבדים מאין תקוה ושבר והנפזרים בכל פינה ובעבר וכל מ
 מי שהוא בבית האסורים וכל מי ששוי בצער ובצרה תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מלאך
 פניו להושיעם ויצילם מכל צרותם ויפדם ויגאלם וכל מי שהוא חולה ארוכה מדרה תצמח
 ותעלה ומן קרמוהי ישתלח מלאך אסותא דרחמי לאסאה לכל קעירי ומרישי דאתמרעו ב
 בגו עמיה בית ישראל ובתוכם עניה וירגיע וישקט ויושיע וירפא ויעודד ר פלוני בר פלוני ש
 שנודד כך וכך למאור לכבוד התורה ולכבוד בית אלדינו כמה דאיתסאוי מרה על ידי מ
 משה וכמה דאיתס חזקה ממרעיה כד ייתס מכל מרעין בישין ויתרחקון ויתערקון מערק
 מערקוהי וגידוהי ומן מאתן וארבעין ותמנא איברוהי קורא אל יי ויענהו ושלח דברו
 וירפאהו יצפנהו בסוכו ויגן בעדו כי יפול לא יטל כי יי סומך ידו ויקיים בו מקרא דכ
 דכתיבין ועבדתם את יי אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך וע

ועוד כתיב והסיר יי' ממך כל חולי וכל מדות מצרים הרעים אשר ידעת לא ישיכם כך ונתנם
בכל שונאך. ועוד כתיב ויאמר אם שמוע תשמע בקול יי' אלדיך והישר בעיניו תעשה זה
והאזנת למצותיו ושכרת כל חוקיו כל הפחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך כי אני
יי' רופאך ועוד כתיב וירחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם
בעגלי מרבק. ועוד כתיב ונתך יי' תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כ
כגן רוה וכמזגא מים אשר לא יכזבו מימי. ועוד כתיב אז יבקע כשחר אורך וארוכותך מ
מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יי' יאספך. יי' יסערונו על ערש דיו יאריך ימים בטוב
ושנותיו בנעימים. יי' ישמרנו ויחיהו ואושר בארץ חלקו הרופא לשבורי לב ומחבש לעצ
לעצבותם הוא ירפאנו ויעצמנו וכל חולי עמו ישראל יהיו בכלל הברכה עליו חסידים כב
בכבוד ירגנו על משכבותם ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם יודו ליי' חסדו ונפלאותיו
לבני אדם רפאנו יי' ונרפא חושינו ונין שעה כי תהלתנו אתה

סדר שינוי השם

באים עשרה בני אדם והבקי שבהם אחוז ספר תורה בזרוע ואומר

מצלאן

אנחנו ותבעין רחמי מן קדם אלה מרי שמיא עם ספר אוריתא הדין ד
דכתיבי ביה תלת עשר מבינן דרחמי ככתיב יי' אל רחום וחנון ארך א
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה ונקמה. המלך היושב על
כסא רחמים המתנגד עם בריותיו במדת רחמים ולו החסד והרחמים הוא יתמלא רחמן שבין
וקריבין על כל חולי עמו ישראל ובתכם על האיש החלה:

חס הוא כער חן חסד חומר על הכער חן על חסד

הזה ויקיים אותו לרפואה שלמה ולחיים טובים ויקרא שמו פלוני ישמח הוא בשמו ויתקיים
שמו בו דכתיב ואגדלה שמך והיה ברכה. וכתיב לא יקרא עוד שמך אברם והיה שמך
אברם כי אב המון גרים נתתיך. יהי רצון מלפניך יי' אלדי ואלדי אבותי שיהא שנוי של
שמו לבשל מעליו כל גזרות קשות ורעות ולקרוע גזר דינו מעליו ומעל כל אשר לו ואם נק
נקנסה מיתה על פלוני על פלוני זה לא נקנסה:

אם נגזרה גזרה רעה על פלוני על פלוני זה לא נגזרה. והרי הוא כאיש אחר וכבריה חר
חדשה וכקמן שנוי לר לחיים טובים ולאריכות ימים ולמילוי שנים וחמנים. ויקיים בו מקרא
שכתוב את מספר ימך אמלא לא יהיה עוד ימים חקן שלא ימלא את ימיו. ונאמר שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך הגני רופא לך ביום השלישי תעלה בית יי'. יהי רצון מל
מלפניך יי' אלדי ואלדי אבותי שתשלח רפואה שלימה לפלוני זה מהרה לצדקה ולחיות ול
ולהתחדש נשורים ולחדש מעשים לאכול בעולם הזה ולהנחיל בעולם הבא להתעשר ברצ
ברצונך למצא חן בעיניך להודות לך ולברך שמך כי טוב דכתיב ברבי נפשי את יי' ואל
תשכחי כל גמוליו הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי הכעשריכי ח
חסד ורחמים המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי ונאמר יודו ליי' חסדו ונפלאותיו
לבני אדם ויבחו זכחי תורה ויספרו מעשיו ברנה הגומל לחייבים טובות הוא יגמלך כל ט

טוב אמן

ליושבת על המשבר מוציא ובקן ספר תורה ואומר מזמור השמים

מספרים ודוא בסמן יט וגם אימר יענך יי ודוא בסמן כו גם זה המזמור בסמן קמא

משכיל

לדוד בהיותו במערה תפלה קודי אל יי אעק קודי אל יי את

אתחנן אשפוך לפניי שחי צרתי לפניי אגיד בהתעטף עלי רוחי

ואתה ידעת נתיבתי באורח זו אהלך שמנו פח לי הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס

ממני אין דרש לנפשי זעקתי אליך יי אברתי אתה מחסי חרקי בארץ החיים הקשיבה אל

רנתי כי דלותי מאד הצילני מדורפי כי אמצו ממני הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך

כי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי ואחר כך אומר זאת הברכה

ליושבת על המשבר

עשאה חרב הגדול נחמיה זצל

לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי המעמרכי

חסד ורחמים המשיבוע בטוב עריך תתחדש כנשר נעורייכי

אנחנא ותבעון רחמי מן קדם אלה מרי שמיא עם ספר אוריתא הדין

רבותיבין ביה תלת עשר ככילן דרחמי

הסולח

מצלאן

ככתוב יי אל רחום וחנן ארך אפים רב חסד ואמת נוצר הסוד לאלפים עון ופשע

וחטאה ונקמה האל השונה את יריאיו לעשות בצרה פוקד חובר לטובה אשה עצורה ועקרה

מניח ומרגיע ומרנן לב אשה מצירה תחיל תזעק בחבליה וצירה צרה כמבכירה משכיר ומ

ומוליד וממציא מנוחה ומרגיעה לאשר נפשה עד שערי מות נגעה ברנע קטון בעת רצון בלד

בלדתה בהקשותה קולה למרום יעלה תקובל שועתה וצעקתה כמשפט הבנות הכשירות א

אשר לא היו בפתקה של חיה אשר נגזר עליה בחטאתה ביום נחלה וכאב אנוש לא תבוש מ

פאתה זכות צדקת צדקניות לכל תהיה לה לנחתה רב חסד משה כלפי חסד ליושבת עליה

המשבר יגבר במדת הרחמים להניח לה מדישה ומעצבה ולא תוסף עוד לדאבה אשר לא

ראו אור בחשך ומטמני מסתרים איש ואיש כלוא ועצור בכטן המליאה בחדרי הדריה אם

אסור בהגיע תור חמן בצאתו מרחם אמו נכון ומזמן כאשר ישר בעיני הוצר יוצאורו

לאור עולם ביום נועד מאתו מעין כל חי נסתר ונעלם

שומר נפשות חסדיו לכל ישחת לשחת גוייתם איש ואיש ישלח מלאכו צבאו ופקדו הן הן

שלוחיו הן הן עיניו ילצו לו בשדו להציל לו מרעתו אשר שמע וענה תפלות האמהות הקד

הקדושות והטהורות אשר היו בטבעם מולידות ועקריות והפך ושינה מערכתם לטובה ו

והשגית עליהם במדת רחמים מניס ארוכה ורחבה והיו מאתו מושגות ונצורות ובנותן

וצדקתן היו נפקדות ונזכרות בזרע אנשים ברוכי יי המה קדושים וטהורים חכמים והגדלים

בתורה ובמצות חוקים ומשפטים ישרים לאשר יקראורו באמת יושב על כסא רחמים ח

חסד וצדקה לא יאשמו כל החוסים בו ביום תוכחה ונאצה וצוה הוא ישמע נא צעקת ברת

פלוגית אשת רבי פלוגי וראה דמעתה ויעתר לעתירתה תקובל ותעלה לרצון תפלתה הווש

היושבת על המשבר שכרה על יי אלדיה הוא יחלצה ויפלושה ועל כן הבראות והחיים וה

והשלום באיתנה הראשון יציבה ויושיבה רפאות תהי לשרה ושיקוי לעצבותיה ויתן לה דרע

של קיימא ביראת יי על פניהם שומה ולשומה בימיו ובימינו תיוסע יהודה וישראל ישכון ל
לתורה ולתעודה בתוך קריה נאמנה אשר דוד הנה ייקים בנו ובה מקרא שכתוב לאמר ל
לאסורים צאו ולאשר בחשך וגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם ועוד כתיב הגנינו
נוטה אליה כנדר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צר תנשאו ועל ברכים תשעשעו
ועוד כתיב בצדקה תכונני רחמי מעושק כי לא תיראו וממחיתה כי לא תקרב אליך ועוד כת
כתיב כי הדרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יי

מזמורים שאומרים בכל השנה

למנצח

אל הנחילות מזמור לדוד אמרי ואזינה יי כינה הגנינו הקשיבה לקול ש
שועי מלכי ואלי כי אליך אתפלל יי בוקר תשמע קולי בקר אשרוך לך
ואצפה כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע לא יתעבו הוללים לגנך עיניך שנאת כל
פועלי און תאבד רוברי כבאיש דמים ומרבה יתעב יי ואני ברוב חסדך אבא ביתך א
אשתהוה אל היכל קדשך ביראתיך יי נחני בצדקתך למען שורריה אשר לפני דרכך כי
אין כפידו נכנה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם וחליקון האשימם אלדים יפלו ממע
ממועצותיהם ברוב פשעים הדיחמו כי מרו כך וישמחו כל חסי כך לעולם ידגנו ותסך ע
עלימו ויעלצו כך אודבי שמך כי אתה תברך צדיק יי כצנה רצון תעטרנו

למנצח

בנגינות על השמינית מזמור לדוד יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך
תיסרני חנני יי כי אומלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי ונפשי נבהלה
מאוד ואתה יי עד מתי טובה יי הלצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין בנות זכרך ב
בשאויל מי יודה לך יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה נטתי ברמתי ערשי אמסה עששה
מכעס עיני עתקה בכל צוררי סורו מכני כל פועלי און כי שמע יי קול בכי שמע יי תחנו
תחנתי יי תפילתי יקח יבושו ויבהלו מאוד כל אויבי ישובו יבושו רגע

למה

יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה בגאות רשע ידלק עני ותפשו
במזמות זו חשבו כי הלל רשע על תאות נפשו וברצו בך נאץ יי
רשע כגובה אפי כל ידרוש אין אלדים כל מזמותיו יחילו דרכיו בכל עת מרום משפטך מ
מגדו כל צוררי יפח בהם אמר בלבו כל אמוט לדוד ודוד אשר לא ברע אלה פידו מלא
ומרמות ותוך תחת לשונו עמל ואון ישב במארב חצרים במסתרים יחרו נקי עיני לח
לחלכה יצפוני יארב במסתר כאריה בסכו יארוכ לחטוף עני יחטוף עני במשכו ברשתו
ידכה ישוח ונפל בעצמו חלכאים אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו כל ראה לגנח
קומה יי אל נשא ידיך אל תשכח עניים על מה נאץ רשע אלדים אמר בלבו לא תדרוש
ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוד שבור
זרוע רשע ורע תדרוש רשע כל תמצא יי מלך עולם ועד אבדו גוים בארצו תאות עניים
שמעת יי תכין לבם תקשיב אזניך לשפוט יתום ורך בלי יוסף עוד לערץ אנוש מן הארץ

למנצה

לדוד ב"י חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרבט צפור: כי הגה הרשעים
ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות כמו אופל לישרי לב כי השתות
ידרסון צדיק מה פעל: י"י בהיכל קדשו י"י בשמים כסאו עניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם י"י
צדיק יבחן ורשע ואהב חכם שנאה נפשו: ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות
מנת כוסם: כי צדיק י"י צדקות אהב ישר יחזו פנימו:

למנצה

מוזמר לדוד עד אנה י"י תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: ע
עד אנה אשית עיצות בנפשי גון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי: ה
הביטה ענני י"י אלרי האידה עני פן אישן המות: פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט: ו
ואני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשירה ל"י כי גמל עלי:

תפלה

לדוד שבעה י"י צדק הקשיבה רינתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה: פ
מלפניך משפט יצא עניך תחזינה מישרים בחנת לבי פקדת לילה צרפ
צרפתי כל תמצא זמתי כל יעבור פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ
תמוך אשורי במעגלותיך כל נמטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שבע אמ
אברתי: הפלא חסדיך מושיע חוסים במתקוממים בימיך שמרני כאישון בת עין בצל כנפך
תסתירני: מגני רשעים זו שדוני אויבי בנפש יקיפו עלי: חלכמו סגרו פיו דברו בגאות:
אשורנו עתה סבבוני עיניהם ישיחו לנשות בארץ: דמיונו כארזה יכסוף לטרוף וככפיר יו
יושב בבסתרים: קומה י"י קרמה פניו וברישו פלטה נפשו ברשע חרבך: מכתים ירך י"י
ממתים מחלד חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם: אני
בצדק אחזה פניך אשבעה בחקך תכונתך

לדוד

י"י אורי וישעי ממי אירא י"י משח חיי ממי אפחד: בקרב עלי מדעים לאכול
את בשרי צרי ואויבי לי חמה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי
אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת י"י אותה אבקש שבתי בבית י"י
כל ימי חיי לחזות בגועס י"י ולבקר בהכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו
בצור ירוכמני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזכחה באהלו זכחי תרועה אשירה וא
ואזמרה ל"י: שבע י"י קולי אקרא חנני וענני: דך אמר לבי בקשו פני את פניך י"י אבקש:
אל תסתור פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תששני ואל תעזבני אלרי ישעי: כי
אבי ואמי עזבוני וי"י יאספני: הורני י"י דרכך ונחני באורח משור למען שורדי: אל תתנני ב
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ופח חמם: לולא האמנתי לראות בטוב י"י בארץ החיים: קנה
אל י"י חזק ויאמץ לבך וקנה אל י"י

לדוד

אליך י"י אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: אלה
תמשכני עם רשעים ועם פושעי און דברי שלום עם רועים ורעה בלבכם תן להם כפעלם ו
וכרוע מעל ליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו את פעולות י"י ואל
מעשה ידיו ידרסם ולא יבנם: ברוך י"י כי שמע קול תחנוני: י"י עז ונחני בו בטח לבי ונעז

נעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהורני י עז למו ומעזי ישועות משיחו הוא הישיעה את עמך
ובדך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

למנצח

מוזמר לדוד כך יא חסיתי אל אבושה לעולם בעדקתך פלטי הש א
אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני כי
סלעי ומצודתי אתה הלטמן שמך תנחני ותנחילני תוציאני מרשת זו שמנו לי כי אתה מעוזי
בידך אפקיד רוחי פדית אותי אל אמת שנאתי השוכרים הבלי שוא ואני אל יא בטחתי
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי חנני יא כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני כי כלו כיגון חיי וש
ושונתי באנחה כשל בעוני כחיועצמי עששו מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני מאוד ופחד
למועדעי רואי בחוץ נדדו ממני נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד כי שמעתי דיבת ר
רבים מגור מסביב בהוסרם יחד עלי לקחת את נפשי ונכו ואני עליך בטחתי יא אמרתי א
אלהי אתה בידך עיתותי הצילני מיד אויבי ורודפי האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך
יא אל אבושה כי קראתיך יבושו רשעים ידמו לשאול תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צ
צדיק עתק בגאון ובוו מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגר בנא אדם
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצננם בסכה מריב לשונות ברוך יא כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור ואני אמרתי בחפזי נגרותי כנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך א
אהבו את יא כל חסידיו אמינים נוצר יא ומשלם על יתר עושה גאון חזקי ויאמן לבככם כל
המיוחלים ליא

לדוד

משכיל אשרי נשוי פשע כסוי הטאה אשרי אדם לא יחשוב יא לו עון ואין
ברוחו רמיה כי החרשתי בלו עצמי בשאנתי כל היום כי יומם ולילה תב
תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קץ סלה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי או
אודה עלי פשעי ליא ואתה נשאת עון חטאתי סלה על זאת יתפלל אליך כל חסיד לעת מצוא
רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה אש
אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עני אל תהיו כסוס כפרד אין הבין כמתג ורסן
עדיו לבלום כל קרוב אליך רבים מכאובים לרשע והבושח בלי חסד יסובבנו שמחו בלי
וגילו צדיקים והרגנו כל ישרי לב

לדוד

ריבה יא את יריבי לחם את לוחמי החזק מגן וצנה וקומה בעזרת וזהרה חנית
וסגור לקראת רודפי אמור לנפשי ישועתך אני יבושו ויכלמו מבקשי נפשי
יסוגו אחור וחפרו חשבי רעתי יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יא רוחה יהי דרכם חשך וחל
וחלקלקות ומלאך יא רודפם כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי תבואה שו
שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו כשואה יפל בה ונפשי תגל בלי תשיט בישועתו
כל עצמותי תאמרנה יא מי כמוך מציל עני מחזק טמנו ועני ואביון מגדלי יקומן עדי שקר
אשר לא ידעתי ישאלוני יא יסלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי ואני בחלותם לבישי שק
ענתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב כריע כאח לי ותהלכתי כאכל אם קודר שחותי

ובצלתי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: בחנפני לעגו מעוג חרוק
עלי שנימו: יי כמה תראה השיבה נפשי משואידם מכפרים יחידתי: אויך בקהל רב בעם
עצום אהללך: אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין כי לא שלום ידברו ועל רג
רגעי ארץ דברי ברמות יחשוכו: וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: ראת
יי אל תחרש יי אל תרחק ממני העירה והקיצה למשפט אלדי יי לריבי שפטי בצדקתך
יי אלדי ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלכם האח נפשנו ואל יאמרו כל ענוהו: יבושו ויחפרו
יחדו שמחו רעתי ילבשו בשת וכלימה המגדילים עלי: ידונו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו ת
תמיד יגדל יי החפץ שלום עבדו ולשונו תהגא צדקתך כל היום תהללך

מומור

לדוד להזכיר: יי אל בקצנך תוכיחני ובחכתך תיסרני: כי חציצ נחתו בי ו
ותנחת עלי ירך אין מהום בכשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי
כי עונותי עברו ראשי כבשא כבר יכבדו ממני: הבאיטו נמקו חבורותי מפני אולתי נעויתי
שחותי עד כאר כל היום קוחר הלכתי כי כסלי מלאו נקלה ואין מתום בבשרי: נפשותי
ונדכאתי עד כאר שאגתי מנהמת לבי
יי נגדך כל תאותי ואנחת ממך לא
נסתרה: לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי

אהבי ורעי מצד נגעי יעמוד וקרובי מרחוק עמדו: ויבקשו מבקשי נפשי ודורשי רעתי ד
דברו הות ומרמות כל היום והגו ואני חרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואדי כאיש א
אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: כי לך יי הוחלתי אתה תענה יי אלדי: כי אמרתי פן ישמחו
לי בכוש רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי עוני אניד אראג מח
מחטאתי: ואויבי חיים עצמו ורבו שונאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת דרמי
טוב: אל תעזבני יי אלדי אל תרחק ממני: חרשה לעזרתי יי תשועתי

למנצח

לדוד ממומור: קוה קויתי אל יי ויש אלי וישמע שועתי ויעליני מבור שאון
משוש הין ויקם על סלערגלי כונ אשורי: ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלדינו
יראורבים ויראו ויבטחו ביי: אשרי הגבר אשר שם אל יי מבטחו ולא פנה אל רהבים וש
ושטי כוב: רבות עשית אתה יי אלדי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אגדה ו
וארברה עצמי מספר: זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: אזאמ
אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי: לעשות רצונך יי חפצתי ותורתך בתוך מעי: ב
בשרתי צדק בקהל רב: הנה שפתי לא אבלא יי אתה ידעת צדקתך לא כיסיתי בתוך לבי
אמונתך ותשועתך אכרתי לא כחדתי חסדך ואמתך בקהל רב: אתה יי לא תכלא רחמיך
ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השגוני עונותי ולא יכו
יכולתי לראות עצמי משערות ראשי לבי עזבני: רצה יי להצילני יי לעזרתי חרשה: יבושו
ויחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסוגו אחר ויכלמו חפצי רעתי: ישומו על עקב בשתם ה
דאומרים לי האח האח ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל יי אהבי תשועתך
ואני עני ואביון יי יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלדי אל תאחר:

למנצח

לבני קרח משכיל: אלדים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל

למנצח

לבני קרח משכיל: אלהים באוננו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פוע
 פועלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גויס הורשת ותשעס תרע לאומים ת
 ותשלחם: כי לא בחרכם ירשו ארץ וזרעם לא הושיעה לנו כי ימינך חרועך ואור פניך כי
 רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: כך צרינו נגנח בשמך נבוס קמינו: כי ל
 לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושיעתנו מצרינו ומשנאינו הבישותה: באלהים
 הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אף זנחת וחללינו ולא תצא בצבאותינו: תשבנו
 אחר מני צר ומשנאנו שסו לנו: תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכור עמך בלא הון ו
 ולא רביתיה במחיריהם: תשמנו חרפה לשכינינו לעג וקלס לסביבותינו: תשמנו משל בגוים
 מגור ראש בלאומים: כל היום כלמתי נגרי ובושת פני כסתי: מקול מחרף ומגורף מפני א
 אויב ומתנגס: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בכריתך: לא נסוג אחר לבנו ותש
 אשורינו מני ארצך: כי רכנתו בנקום תנין ותכס עלינו צלמות

אם שכחנו שם אלהינו ונפרוש כפינו לאלור הלא אלקים יחקר זאת כי הוא יודע תעלומות ל
 לב: כי עליך הורגנו כל היום נחשכנו כצאן לטבחה: עורה למה תישן יי הקיצה אל תזנח
 לנצח: למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצינו: כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטנינו
 קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסודך

למנצח

מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטו יי: יי ישמר
 ישמרדו ויחיהו ואושר בארץ ואל תתגורו בנפש אויביו: יי יסעודנו
 על ערס דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי
 יאמרו רע לי מתי ימות ואכד שמו: ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבוץ אן לו יצא לחוץ
 ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בלישל יצוק בו ואשר שכב לא
 יוסף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל יעקב: ואתה יי חנני
 וחקמני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע אויבי עלי:
 ואני בתומי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם
 אמן ואמן

למנצח

על שושנים לדוד: הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: טבעתי
 ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי: יגעתי
 בקראי נידר גרוני כלו עני מיחל לאלדי רבו משערות ראשי שונאי חנם עצמי מצמיתי או
 איבי שקר אשר לא גזלתי או אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמתי ממך לא נכחדו אל
 יבושו בי קוור ארגי יי צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלדי ישראל: כי עליך נשאתי חרפה
 כסתה כלימה פני: מחר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני וחרפת חורפך נ
 נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: ואתנה לבישי שק ואהי להם למשל: ישיחו
 בי יושבי שער וגנינות שותי שכר ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברוך חסודך ענני באמת
 ישעך: הצילני משיט ואל אטבעה אנצלה משונאי ממעמקי מים: אל תשטפני שכולת מים
 ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה עיני יי כי טוב חסודך ברוך רחמך פנה אלי:

ואל תסתור פניך מעבדך כי צר לי מזה עיני : קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני : אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלבתי נגדך כל צדורי : חרפה שכרה לבי ואנושה ואקרה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חומץ : יהי שלחנם לפניך לפח ולשלומים למוקש : תחשכנה עיניהם מראות וכתניהם תמיד המעד : שפך עליהם זעמך וחחרון אפך ישיגם : הרי טירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב : כי אתה אשר הבית דרפי ואל מכאוב חלריך יספר : תנה עין על עונם ואל יבאו בצדקתך : ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני : אהללה שם אלהינו בשיר וואגדלנו בתודה ותישב לי משור פר מקרין ומפריס : ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים וחול לבבכם : כי שומע אל אביונים יי ואל אסיריו לא בזה : יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רומש בם : כי אלהים יושע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשנה : חרע עבדיו ונחלה ואודה שמו ישכנו בה :

למנצה

לדוד להזכיר אלהים להצילני יי לעזרתי חושה : יבושו ויחפרו מבקשי נפשי נסוגו אחור ויכלמו חפצי רעתי : ישובו על עקב בשתם האוברים האח האח : ישישו וישמחו כך כל מבקשיך ויאברו תמיד יגדל יי אודהי תשועתך : ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי וכפלש אתה יי אל תאחר :

בך

יי חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך תצילני ותפלטני : חשה אלי אונך והוש והושיעני : היה לי לצור מעוז לבא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה אלהי פלטי מיד רשע מכף מעול וחומץ : כי אתה תקותי יי מבטחי מנעורי : עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד : כמופת הייתי לדבים ואתה מחסי עוז : ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : אל תשליכני לעת זקנה כבלות כחי אל תעזבני : כי אמרו אויבי לי ושוברי נפשי נועצו יחדיו :

לאמר אלהים עזבו רדפודו ותפשוודו כי אין מציל : אלהי אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה יבושו ויכלמו שוטני נפשי יעשו חרפה וכלימה מבקשי רעתי : ואני תמיד איהל והוספתי על כל תהלתך : פי יספר צדקותיך כל היום ישועתך כי לא ידעתי ספורות : אבא בגבורות אד ארגי יי אזכיר צדקתך לבדך : אלהים למדתני מנעורי עד דנה אני נפלאותך : וגם עד וק זקנה ושבה אלהים אל תעזבני עד אני זרועך לדור לכל בא גבורתך : וצדקתך אלהים עד עד מרום אשר עשית גדולת אלהים מי כמוך : אשר הראתנו צרות רבות ורעות תשוב תחי תחינו ומתהומות הארץ תשוב תעלינו : תרכ גדולתי ותסוב תנחמני : גם אני אודך בכלי נ נבל אמתך אלהי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל : תרגנה שפתי אומרה לך ונפשי אשר פדית גם לשוני כל היום תרגנה צדקתך כי חפרו מבקשי רעתי :

ענין ברית מילה

המכנים בנו למילה אומר ברוכים הויזשכים והציבור עונים ברוך הבא ונותן אבי הנער הענין ביד בעל ברית הנותן
נותן ביומיו והמקבל מקבל ביומיו ויושב לו בעל הברית והענין בחייו והמוהל עומד ואומר סברי מורי או סברו רבותי
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה וחותך את הערלה ומשלך אותה בתוך כלי ש
שום בו עשר או חול ואינו צריך לבסות ערות הענין במענה ברכה שהרי אינה קריייה ערוה כדאמרינן לענין קדושת שמע
אם היו בנו ובני ביתו קטנים מותר וכן אם הטיל מים או ריעי בשעה ברכה אינו צריך להטסיק כדאמרינן לענין ק
קדושת שמע ותפלה קטן שהוא יכול לאכול כזית דגן כדמסיק ומזאתו ויומי יגלו ומעצן את המילה בפיו להוציא דמו וה
והמוהל שאינו מוצץ מעצביון אותו ובין מילה לפריעה מברך אבי הבן ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו והציבור עונים אחריו כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה לתפלה
ולמעשים טובים ובית דין שאלו במקום שאין האב הכל מברסין להכניסו בבריתו של אברהם אבינו ואחר מילה וס
ופריעה מקב המוהל את הענין מיד בעל הברית ונותנו ביד האב והאב נותנו ביד בעל הברית האחר בעוד שהמברך
גומר ברכותיו והנהגין לברית ברית עם אדם אחד ולא יותר או חס ושלום נפטר אבי הענין שאין שם בעל ברית
אחר מנחין אותו ביד בעל הברית עד שיגמור המברך את הברכה ואחר מילה ופריעה נוטל המוהל או אדם אחד כוס
של יין וכשמים בידו ומברך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא פרי תבואה ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא
בורא עצי בשמים ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדש דיד מברסין וחק בשאירו שם וצאצאיו הדם באות בר
ברית קדש על כן בשכר זאת אל חי חלקינו צרינו צו להציל ידידות שארינו משחת למועץ בריתו אשר שם בשארנו ב
ברך אתה ה' כורת הברית אלקינו ואלהינו אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו פלגיו ושמח האיש ביו
ביוצא חלוצו ותגל האשה בפרי בטנה כאומר ושמח אביו ואמו ותגל וילדתו ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו כן ש
סמונת מים כשאר צמח אותו אלקים ונאמר ויעמידה לעקב לחוק לישראל ברית עולם הודו לה' כי טוב כי לעולם חס
חסדו פלגיו הקטן גדול היה יד הילד לאביו ולאמו יהי אב לשבעה וגם לשמונה כשם שנכנס לברית כן יכנס ל
לתורה לחופה ולמעשים טובים והמברך מותה וטועם וכן היו ומטיף ומנו טלפה טפות באצבעו בפיו של ענין לפי
מבקשו עליו רחמים ומשגירן אותו לאמו של ענין ואם היה תענית ציבור נותנין אותו לענינות המצוין שם שאין ראוי
לברך על היין בלא טעמיה ואינו דומה למה שאמר חכמים שאין אומר זמן על הכוס ביום השפורים להסקותו לת
לתינוקות משום דאיתו למסדך דהתם ודאי איתו למסדך סכין שהענין מזה את אביו ומקדש ומברך על הכוס בליל
ימים טובים תמיד בכל שנה ושנה כשאר ימים טובים כי גדיל אתו למסדך ואמר ודאי חובת היום היא לקדש בליל
יום השפורים כשבתות וימים טובים ולא לתינוקות בלבד יא' ומסקין אותו אלא גם תדולס נסרסין בו לפי שזמנו קבוע
בכל שנה ושנה אבל כוס של ברית מילה הכל יודעין שכוס של מילה הוא ואין בזה סדך לאחדים לא לעולם לא לתוכ
לתינוקות שאין לדבר קבע שיאדע ברית מילה בכל תענית ציבור ועוד מילה נעשת בהמון עם ורבים מצוין שם אבל
זמן ביום השפורים חובה וקביעות בכל שנה ושנה וכל אחד ואחד צריך לקדש בביתו ואם אתה מתרכז לברך ע
גל הכוס אין לך סדך גדול מזה ויש כוהנן לומר בברכה אל חי חלקינו צרינו צו להציל ידידות שארינו משחת
יום ומסיפין ואומרינן צרינו צוה בצואת קדושים להציל ידידות שארינו משחתוכמו שכתבתי מזהות בתשובות הנאמרים
צדונוס לברכה ואם חס ושלום מת אביו או אמו של ענין מדלב וכן הברכה אי זה שהוא ואומר קיים את הילד הזה ויקרא
שמו פלגיו ואמר הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ומבאין לבית הכנסת כשאין שם פסל מונע לשם אליהו ז
צרינו לברכה וימנהלן את הענין על מים שבוסל בהן הדם ומיני בשמים ומדיחין נודף כדי שישלם דם המילה במים

המנהל רחוק ידיו ביום ואומר הנה דם הברית שבין המוקד לאברהם אבינו ובכנסת פנים פס ברית מילה אין נושלים על פניהם ואם הוא שני וחמשי אין אומרים ועתה אל הוריתנו ולא היריתי ולא אבינו הרחמן ובתענית צבור אומרים פליחות ושלש עשרה מדות אבל אין נושלים על פניהם ואין אומרים תחנה וזכור ברית וזנות מילה בתפילת שחרית מה שהזכירין מקדימים למצות ובתענה באב מעכבין למהלך בתפילת המנוחה שיהא שעת נחמה ונצות מילה קיבלו ישראל בשמחה כדכתיב שם אנכי על אמתך וכיום הכפורים סוף מארכיך כל היום בתפילה מוהלך לאחר קריאת הספר תנ תורה קודם תפילת המוסף ואין מוהלך שני תינוקות בברכה אחת אלא מברכין על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו ומוהל את הגרים ואת העבדים ואת מי שמתו אחיו מחמת מילה לא יהא אחוה בעילה ומברך אלא מכה את הערוה מה שהרי בגדלתן מלך אותם ומברך ואחר כך אחוה בעילה ומוהל ועל הגרים ועל העבדים אין אומרים אשר קדם ידיו מבטן שדי אין קדושת מרחם ובמוקד אשר קדם ידיו מבטן מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בכבודו לכוזל את הגרים ולהשפ' כהם דם ברית שאלמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יומם וליילה חוקות שמים וארץ לא שפתי ברוך אתה יי כורת הברית

ואם היה מל את העבדים אומר אשר קדשנו בכותנו ונזנו לזול את העבדים ולהטוף מהם דם ברית כולו ' ומוהל את הבן הנולד לו מן השפחה אינו מברך להטין בבריתו של אברהם אבינו :

ענין פדיון הבן

ישראל מנולד לו בן זכר והוא בכור לאמו אף על פי שאינו בכור לאביו חייב בפדיון ושהיום וליום פטורים משי משדיון הבן והבא אחר הכפל שיבא ראשון או אחר בן תענה שיבא ראשון ומה אינו פדיון ומאמץ חייב בפדיון הבן מיום שלשים ולמעלה שנאמר ופדיון מבן חדש תפדה ואם פדיון קודם שלשים יום אינו פדיון ומכאן ואילך עובר עליו בנפשה ותפדה ובכסף ובכל שוה כסף וכול אדם לפדות את בנו כיון שנתן לכהן שוה חמש סלעים הרי בנו פדיון חוץ מעבדים ופטורות וקרקעות ונשעור הפדיון חמש סלעים במנה צרי שהם עשרים גרה ואין אנו בקיא בקיאיז בשוה של סלע וכתב בעל הדפוס וכל שמתעני עשרים גרה הן עשרים גרעני חובבין וקראת גרה על שם שהיה חיות אוכלת אותה ונמשל עשרים גרה גרענין של כסף הוא השקל והוא דבר מועט והרונה לבאית דרך ידי שמים יתן לכהן חצי זקק או זקק אחד של כסף ואומר לו זכה לך בהן חמש סלעים של תורה או מן הספק אין לו ליקח כי אם מנעו ולפוסק הרגלו שהמים להשיב את הפדיון בדבר מועט המכנים את בנו לפדיון אבי הבן מברך ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והצנינו למצוה ה' ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו ונזנו על פדיון הבן ומביא כסף שוה חמש סלעים ונותנו לכהן והכהן שואל את אמו של נער וואומר לה שוה תשלם בשל או שוה ילדת בן אחר אם אמרה לו לאו מניח את הספק או את חפצו של פדיון לפניו ונוטל את הבן בחיקו וא ואומר זה הבן בכור הוא והקדש ברוך הוא ואת פתך לפדותו שנאמר ופדיון מבן חדש תפדה וכשהיה במוציא אדם היית בר בראית אביך שבשמים וברית אביך ואיך ועכשיו אתה בראיתו ואביך ואמך מבקשין לפדותך שחת בכור מקודש שכן כתוב וידבר ה' אל משה לאמור קדש לי כל בכור פטר כל חמס בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא והרי החכמים הללו יכנסו תחתך לפדיוןך שאתה בכור והחפצים הללו יכתנו מתנה לבעליהן ואם פדיוןך בראיו הרי אתה פדיון ואם לאו הרי אתה פדיון כדוריה וכהלכה וכבקי שבשאל :

סדר חתנים

המקדש את האשה בטבעת ומקדשה בפני שנים או שלשה עדים הראויים לכך שאינם קרובין לא לא ולא וזה נר' גדולים ופקחין אנשים ולא נשים בני חורין ולא עבדים כשירין ולא פסולין שהיו ראויין לעדות ונותן הטוב הטבעת בידה ואומר לה הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל ואין ראוי לקדשה בטבעת של אחר אלא בשל

ואפילו בפרטות יכול אדם לקדש את האשה ואילו משאילת טבעות מאחרים לקדש בהם את האשה לא ופה הם עושין
 טוב להם לקדש בפרטות או במטבע של כסף ואומר לה הרי את מקדשת לי במטבע זה או בפרטות זו כדת משה וישראל
 וישראל וכל דבר המזה פרוטה יכול אדם לקדש את האשה ובטעם זה מקדשה אומר הרי את מקדשת לי בחפץ זה כדת משה וישראל
 והמנהג שלח לקדש לו אשה אומר לו בפני עדים כשרין וראויין להעיד הרי את מונה אותך שלח
 לקדש לי אשה פלוני בת פלוני להיות לי לאשה ובדבר זה יהיה ידך טידי ופך כפי ולשונך כלשוני ודבורך כדבורי והא
 והשלח אומר לאשה הרי את מקדשת לפלוני בן פלוני בחפץ זה כדת משה וישראל ואם רוצה מברכה ברכת ארוסין ר
 מיד וברכת חתנים מברכים בשעת כניסתה לחופה ויש נוהגין לברך ברכת ארוסין וברכת נישואין בשעת כניסתה ל
 לחופה והמכניסין אותה לחופה בשבת מקדימין לברך ברכת ארוסין ומערב שבת לפי שאין מקדשין את האשה בשבת
 וכסם שאין מקדשין את האשה בשבת כך אין מברכים ברכת ארוסין בשבת ואין מברכים ברכת ארוסין וברכת חתנים
 בפחות מעשרה וחתנים עולים וכן המנהג ואין מברכים ברכת ארוסין וברכת חתנים על כוס אחד לפי שאין עושין מ
 מצות חבילות חבילות ואין בהם מים וצונות שכל אחת ואחת מצוה בפני עצמה היא ואין תלויות זו בזו וכן אין מברכי
 שני חתנים באחד שכל אחד ואחד טעון ברכה לעצמו וזהו הדין

ברכת ארוסין

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא פרי הצפן : ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על כ
 העריות ואשר לנו את האריות והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקידושין ברוך אתה ה' מקדש עמו וישראל על
 ידי חופה וקידושין ומצותן החתן והכלה

ברכת חתנים

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא פרי הצפן : ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהכל ברא לבבנו ברוך אתה ה'
 אלקינו מלך העולם ויצר האדם ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות הבנית
 התקן לו מנוח בנין עדי עד ברוך אתה ה' יצר האדם ששם תמים ותגל עקרה בקיבוצן בניה בתוכה בשמחה ברוך
 אתה ה' מן מוח ציון בבניה שמוח תשמוח ריעים האהבים כשמוחק יצחק מקדש בגן עדן ברוך אתה ה' משמח חתן
 וכלה ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה בילה רינה דמיה וחדיה אהבה ואחיה שלום ור
 נרעות מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחצרות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מזהלות חתנים
 ומחפת ונערים ומשחה נעיתם אשף תשלה בעד חתן וכלה ונענס רב עלילה דרשם לשם
 לתהלה הצפן פרי לגילה והצפן תת חילה ויתים סבבות לשמחה חתנים עלי שור גומלה טכסו כבוד תורה וגדולה יי
 ייזן ושיאל לפרוך באחוזת נחלה כח חיות גבור אשפתס תומלח לא יענו לריק ולא ילדו לבהלה ממות ענו ושכחו ממשלה
 נאותי ומחמד לרומם בהילולים לסגלה שרינו ענף שריו תפסח בגולה דמיו קומתם רבבות לבוסלה שוש תמיד בה עליהן
 חזקנם הוא ישים כחשם חתן על הכלה ככתוב כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשום חתן על כלה ישים עליך
 אלקיך ואמר והיה כעץ שתול על פלגי מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ידאח כי יבא חום והיה עליהו רענן וכשנת בצו
 בצורת לא ידאכל ולא ייחם מעשות פרי ואמר והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעיתו ועליה לא יבול וכל
 וכל אשר יעשה יתלח

ונאמר כי תשיתיהו ברכות לעד תחדוהו בשמחה את פנך ונאמר יהי מקורך ברוך ושמח באשת נעורייך ברוך אתה ה' משמח החתן עם הכלה ושותף החתן והכלה ונותן לה כתובתה והואמר הא לך כתובתך כדת משה וישראל והטנם ב בשבת נותן לה כתובתה בערב מוצאי שבת וכן הנוראן לבדך שבע ברכות בבקר ובערב נותן לה כתובתה בברכת הע הערב ומתעטטין השומכין ומזמירין

ישרו וירבו כרעננים	ישרו וירבו בבני בנים
את חתן ליום חתונה	את חתן ליום חתונה
אשר חכמה ורחב בינה	ישרו וירבו
לאור לו כלה מוכללת	לאור לו כלה מוכללת
לזוג לו אשה ומכללת	ישרו וירבו
עבר חתן במועברו	עבר חתן במועברו
כמה נאה זיו תארו	ישרו וירבו
זכרה כלה ביודעיה	זכרה כלה ביודעיה
כמה נאה זיו יופיה	ישרו וירבו
הם רבים מערכות	הם רבים מערכות
לארסם ולרכבות	ישרו וירבו

ואחר כך אמר המזכיר

יבורנו חתן וכלה	כבירך ה'	אדם וחוה
יבורנו חתן וכלה	כבירך ה'	אברהם ושרה
יבורנו חתן וכלה	כבירך ה'	יחזק ורבקה
יבורנו חתן וכלה	כבירך ה'	יעקב ורחל ולאה
יבורנו חתן וכלה	כבירך ה'	מורדכי הנדויק ואסתר המלכה

ואמרי

כי בשמחה תצאו וכשם תוכלון הארץ והגבעות יפצחו לפניהם רנה וכל עצי השדה ייחאו כף ויש נהגון להכניסן לחופה בבקר ומברכין שבע ברכות לנותן לה כתובתה מיד :

והנהגו להכניסן לחופה בבקר ובערב ומברכין שבע ברכות בבקר ובערב ונותן לה כתובתה בערב וכל כוונה המדינה ובברכת המזון מברכין בבקר אלדנו שהשמחה במוענו וכך הן עונים אחרי ואפילו לפני החופה מכין שם שמתחילין להתעסק בצרכי החופה מברך שהשמחה במוענו ושבע ברכות מברכין לאחר ברכת המזון יום ראשון ב בלבד ויום ראשון נקרא מעודת הבקר והערב והכונס את האלמנה שאין נהגין להכניסה לחופה אלא קרוב לערב אין מברכין שבע ברכות בסעודת שחרית לפני כניסתה לחופה שאין מברכין שבע ברכות אלא בסעודה של אחר גמר נ שואין שזה כנסתה לחופה וכל שבעת ימי המשתה מברכין אשר ברא ששן ושמחה אפילו בלא פנים חדשות ואם יש פנים חדשות בתוך שבעה מברכין שבע ברכות : ויום אחר שהשבת חסובה פנים חדשות ושבעת ימי המשתה מברכין שבע ברכות על ידי פנים חדשות בין לבחור שנשא בתולה בין לבחור שנשא אלמנה בין לאלמנה שנשא בתולה אבל אלמנה שנשא אלמנה אין מעניין שבעה ברכות אלא יום אחד : לאחר שבעה אין מברכין שבע ברכות ולא אשר ברא אפילו יש הם פנים חדשות שהשמחה במוענו מברכין כל שלשים יום שאחר החופה : ואם ע עונשין מעודה מחמת החופה מברכין שהשמחה במוענה עד יב חדש : ושבעת ימי החופה מברכין שבע ברכ ברכות על ידי פנים חדשות בין בבית רחמן בין בבית הכלה : בין בבית חבירו המזמנו ועושה לו סעודה מחמת הח החופה שאין בית החתונה גרם ברכות אלא החתן והכלה ופנים חדשות המשמחים אותו ושומרים עמו ופנים חדשות נקרא כל מי שלא היה שם בשעת כניסתם לחופה

ובהיחזקו של ברכת המזון אומר היחזקו הוא יברך את הדת הזה ואת הכלה הזאת כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל כן יתברכו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן יהי רצון מלפני אלקי השמים שלא יבוש הדת הזה ולא תכלה הכלה הזאת לא יבושו בבגדים ולא יכלמו בבגדי בניו לא יבושו בעולם הזה ולא יכלמו לעולם הבא ישומח הדת ע עם הכלה כלה תשומח בדת ובבגדים ובבנות בעושר ובנכסים ויכליתו מאד בכל נכסיה ויהיו נכסיה מוצלחין וקרן וקרובין לעירי ואל ישלטו סטן לא במעשה ידיה ולא במעשה ידיה ואל ידקדק לא לפניהם ולא לפניהם מוס דבר וההאר עבירה ועון מנעתה ועד עולם • ממוסד ילמדו עליהם ועליו זכות שתהא למשמרת שלום נשא ברכה מאת ה' ודקדק מא מאלקי ישענו ונמנעו חן וסכל טוב בעיני אלקים ואדם • מעדול ישועות מלכו • ומשלל שבע ברכות אחר ברכת המזון • ובית הכנסת שהדחת שם ארץ נוסלן על פניהם •

הזכות נידה

ואשה בין גדולה בין קטנה בין בתולה בין בעולה ואשילן לא רחוקה דם מעולם כיון שתבעה להנשא ונתפייסה צריכה ל לבדוק את עצמה ולעבד שבעה נקיים • ואשילן אינה מוצאת דם שמה מתוך חומד רוחה דם וזונה מוצאת ויהי היא צר צריכה חפיה ועבילה כמו נידה גמורה • והכונס את הבתולה בועל בעילת זונה ופוסל • ואף על פי שרואה דם בתולס קודם גמר ביאה אינו חוטא אלא גומר ביאתו ואחר כך פורס מונה מיד ומן המטה ומכל ענין כנידה גמורה ואם אינה רואה דם אחר בודקת אותו מקום יפה יפה בבגד רך ולבן ומתקה את עצמה היטב ויושבת שבעה ימים וטובלת כשאר הנדות ונדה נקראת האשה טומאה דם מאותו מקום ואשילן אם נעקר מן המקור וישב לו בבית החיצון ולא תהיה טא שאינה נידה אלא כשרואה דם בשופע אלא אשילן אם ראתה ראייה אחת וטיפה אחת קטנה כדלדל הרי היא בטומאה ט נידה לפי שם נידה טומאה במטהו ותשכ שבעה ימים נקיים שלא תראה בה דם כל עיקר • מלבד אותו היום שמוסקת בו את ראייתה טסן אותו חמיוס אחר רבי זירא בנות ישראל הם החמיון על עצמן אשילן רוחות טופת דם כדלדל יום יושבות עליה שבעה ימים נקיים • ואשילן אם לא הרגשה בראיית דם אלא שמתאם סתם של דם בחלוקה או בסדן ס טעל גבי מטתה במקום שיש להסתפק שמה מאותו המקום יצא אותו דם צריכה לישכ שבעה נקיים • ואם יש בבשרה חכה או בבשר בעלה או בבשר מי שיש עמה במוטתה שיש לתלות הדם עליהם טהורה • ושעור הכתם טעיס ולא מן הנדה בלבד צריך אדם לפרנס אלא אשילן מן הטהורה שיש לה וסת קבוע לראייתה צריך אדם לפרנס מונה מ מתעמים עונה אחת לשני ווסתה וכמה היא עונה יום או לילה כיצד היתה רגילה לראות מחמשה עשר להמשה עשר ביום צריך לפרנס הימנה כל אותו היום בלילה פורס מונה כל אותה לילה לפי שדרך האורח לבא בזמן ואפשר שתראה בשעת השמים ואין חלוק להיות רגילה בתחלת העונה לסוף העונה ואשה שקבוע ווסתה בסמיכות כיון שמתגשת בסמיכות צריך לפרנס הימנה אף על פי שלא ראתה דם עדיין שמה תראה בשעת השמים ויבא ליד חוב כרת ואילו הן הסמיכות משהקת וממגעטת חוששת בפי כריסה ובסיפול מניה וכמון צמירות אוחזים אותה היה משמש עם הטהורה ואמרה לו טומאתי טהורה מוצאת בראיית דם • אמרו חכמים נועץ צפורטו במטתו ושוסק מתע מתעמים עד שיומות האבר וסוים ולא התירו לפרנס באבר חי לפי שיצאתו הנאה לו כביאתו • ואם הוא רואה שיצר תוקפו ואינו יכול לכבושו שמתירא שמה יבא לידו גמר ביאה מוטב למדד ולפרנס לו מיד שמה לא ימות אברו ויבא ל לידו גמר ביאה ונמנע מתחייב כרת שהוא בועל את הנדה שלא התירה גמר ביאה בראיית דם אלא בדם בתולס כל בלבד • ויולדת יום לה דין נידה ואשילן ולדה בלא ראיית דם כל עקר ואשילן לנפול • וצריכה שתשכ תחילה ס שבעה לזכר וארבעה עשר לנקבה בין רואה בין אינה רואה וסופרת אחרי כן שבעה נקיים ויהי היא ראויה לטבול ומ ומותרת לבעלה אלא שיש מקומות שנתנו לטהור טומאה בכל ימי טוהר שהם שלמים ושלמה לזכר וששים ושמה לנקבה וסמיכות על הססוק שגאמר בכל קודם לא תגע זה בעלה • שגאמר קודם ישראל לה • ואפשר שהראשונים טהורו כן מתאו בקעה ועדו גר • ועל כיוצא בזה אמר שלמה המלך בחכמתו שמוע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן • וסבעה נקיים שגאמר צריכות להיות נקיים ומחילתן ועד סופן שלא תהא טומאה מוסקת ביניהן • וצריך טהור שבעה • מלבד היום שמוסקת בו את ראייתה • וצריכה לבדוק עצמה ביום שמוסקת בו את ראייתה בין השמות כד

ומבעה

שתכנס בטהרה למסירת שבעה נקיים

י ט ג

שבעה נקיים צריכה לבדוק עצמה בכל יום ואם שכחה ולא בדקה אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד ומתאה טהור הרי
הן בחוקת טהרה ולערב טובלת: והזריחה להרבות בבדיקה הרי זו משובחת. וימים טהרה רואה בהן וימים נקיים מה
טהרה סופרת לטהרה אפילו ספירה כמה וכמה וימים טהורים בלי מספר כלן הם בחוקת טהרה לבעלה כל זמן שאינה ט
טובלת ואסורה לאכול ולשתות עמו על שלחן אחד אלא אם כן עושים הכר ושינוי ביניהם כל שכן שאסור לאכול עמה ב
בקינה אחת ולשתות עמה בכוס אחד ולישן עמה במטה אחת ואפילו במסירת חפץ או כל דבר מיוחד לידה או מידה ל
לידת ראויה להזהר עד שתטבול. והמירו הכמים כל מלאכות טהרה עושה לבעלה נידה עושה לבעלה מבטלת ואספה וי
קונה לה חלה חץ ומחצית הכוס ורחיצת פניו ידיו ורגליו והצעת המטה בפניו אבל שלחן בפניו מותרת להציע את מטתו
ומתת בדיוקה בצמר לבן או בבגד פשתן לבן יטען טהור רק והדס נדבק בו

דין טבילה לנידה

ואחר שזכרנו על הנידה שבעה וימים של ימים נקיים שבדקה עצמה ולא ראתה בהן דם כל עקר צריכה שדחן כל גופה
ביום שביעי במים חמים ותקוף את ראשה שלא יהא שום דבר חוצץ על בשרה ולא יהיו מערותיה סרוכות ודבוקות זו בזו
לפיכך מותרת את קליפתה וחופפת את ראשה ואת כל גופה וסרקת מערותיה במסרק ומדיחה את קומתה ומתת אצלה ור
וצרי אוניה ואת בית הסתרים שלה בחמין ונחוצות את צפורניה ומצצת בין שיניה שלא יהא שום דבר חוצצת עליה ואף על
פי שבת הסתרים אינו צריך ביאת ימים וכל מקום צריך שיהא ראוי לביאת ימים וזהו דין חפיפה בטהרה וזלזול ראשה
מרוחה טהר וגו' ונזירת ובעל קרי וכל חיובי טבילות ואם טבלו בלא חפיפה אינן טבילה עולה להם כלום וצריכות לחתוך פ
ביום טבילה סמוך להעיר שמש כדי שתמוך חפיפה לטבילה ואם חל זמן טבילתה במוצאי שבת או במוצאי יום טוב או
הרי זו תפסת ומתרת את קליפת ראשה וסרקת את מערה מערב שבת ומערב יום טוב ומוצאי שבת או במוצאי יום טוב
טובלת ובשעת טבילה לא תעמן עיניה ביותר ולא תפקח ביותר וכן שפתיה וצריכה שתרחיב ומעט ירכותיה כדי שיהא
בית הסתרים שלה ראוי לביאת מים ולא תחזיק ביד חבריתה לפי שיד חבריתה תצצת בין בשרה למים וצריכה שתשקע
כל גופה במים כאחת שאפילו משהו מעבר אחד של ראשה לא נשקע במים לא עלתה לה טבילה וכל תומר הנידה עליה
ואשה לא טבול אלא בלילה ואפילו עברו עליה שבעה ימים נקיים טעם הדבר משום סך בתה שבוין טהרה את א
אינה טובלת ביום אף היא באה לטבול ביום ואינה מבטלת בין יום שביעי ליום שמיני ותשיעי ואם בית הטבילה רחוק
או שהיא ירידה לטבול בלילה משם פחד גבבים או דבר אחר הרי היא מותרת לטבול ביום שמיני ואפילו ביום שביעי ו
ראוייה לילך לבית הטבילה סמוך להעיר שמש כדי שתהא שקועת הדמה בעלייתה מבית הטבילה וכשהיא עולה מבית
הטבילה צריכה לברך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו על הטבילה. וצריך לחזן בבגדיה
או בחלוקה כדי שלא יהא לבה ריחה את הערוה ויש לומר שראויה לברך קודם טבילה כדרך כל שאר המצות שהרי נידה
קונה לה חלה ומברכת עליה ואחד אדם ואחד אשה הטובלת שוין לחפיפה ולברכה. אך האדם יכול לטבול לקריו או
אפילו בעמוד השדר ואשרי אנוס יעשה זאת ואשה תחזיק בה לטהר בעצמו בטהרה ונקיות ופרישות להתקדש שלא יבא
לידי אסור שכל המקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה ולא עוד אלא שזוכין לבגדים זכרים וראי השם שכל
שנאמר תן חלק לשבעה אילו טבעת ימי נידה וגם לשמונה אילו שמונת ימי מילה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ
לא בעולם הזה ולא בעולם הבא

דין שיעור מקוה והכשירו

ומעמיז של מקוה אימה על אימה ביום שלש אמות שהם בתברייתא תרימח טפחים ובכל עניין שיש במקוה מים כשעור
הזה בין שהמקוה רחב ונמוך בין המקוה צר ועמוק כשר לטבול אך שיהא כל גוף הטבול בו אדם או כלי נשקע בו כלו
כאחד. ומקוה נקרא מים מכוונסין ונקוין במקום אחד בין שהן מים נובעין בין שהם מי גשמים ומקוה של מי גשמים או
אינו מטהר בזוחלן אלא באשכורן. ומעייז מטהר בין בזוחלן בין באשכורן ומקוה שמלא בפתח וכנס בו ארבעים ס
סאה פסול לטבילה ואפילו היו במקוה ארבעים סאה מים חסר ג' לוגין שלא על ידי אדם ומלא בכתף

והשלים בו ארבעים סאה פסול. ואף על פי שהמשיך לתנו אחריו מים הכשירין למקוה. אבל אם היה במקוה ארבעים סאה מים כשירין אף על פי שחלף בכתף וממשיך לתוכן מים שאובין כל היום כלו. ראשון ראשון ומתבטלין ואינם פוסלן את המקוה. והממשיך מים למקוה דרך צנורות או סלונות וממשיך דרך צנור שזה חלקן של אבן. שם שלא יהא בו עכבת מים והיא חשוב כלל לקבל טומאה. או דרך פשוטי כל עץ שאין מקבלין טומאה. אבל סילון של מ מתבטל שהוא מקבל טומאה אינו ראוי להמשיך בו למקוה. וצריך לזהר שלא לעבול ושלא להטביל במקום שיש בו טיט ממנו עץ שהרגלים שוקעות בטיט הטעם חזקין בין במרה ובין במים.

וכפס שהאדם צריך חפיסה קודם טבילה ואם לא חפף לא עלתה לו טבילה כלום. כך הכלים צריך להעביר חלודתן ק קודם טבילה וזו היא חפיסתן. ואם לא העביר חלודתן לא עלתה להם טבילה. ומי הם הכלים הצריכין טבילה. כל מ מתבטלין וזכיות הנלקחין מן הגוים בין חדשים בין ישנים לאחר שהגעילן והכשירן. אבל אם הטבילן קודם הגעילה נראה לי שלא עלתה להם טבילה. ואפי' אם עשהו הגוי חדש לשמו של ישראל ומתבטל על ישראל צריך טבילה ויש אומרים שאפי' אם היה הכלי של ישראל ונתן אותו לגוי לעשות בו שום תקון לדברי האומר אומן קונה בשבב כל קנאו הגוי בשבבו וצריך טבילה אלא אם כן קדם ונתן לו שכרו עד שלא עשה בו מלאכה ואם הוסיף בו ומתבטל אחד דברי הכל צריך טבילה. וכלי אבנים וכלי מרמיר וכלי חרס וכלי כלי עץ וכלי עץ אם צריכין טבילה. ואם יש בהן ומתבטל טען ר רחיים של פלפולן שקובעין בהם חריות ברזל או קצרות וקטניות של חרס שמתכסין בהם עפרות של צריכין טבילה. וכל אלו הכלים שאמרנו שצריכין טבילה לא אמרנו אלא כשהיו מתחלפין של גוי או שעשה בהן הגוי מלאכה ועכשיו הן של ישראל אבל אם הם של גוי והם מיושקטין או שאולין ביד ישראל אינן צריכין טבילה עד שיטקעו בידו והמטביל את הכלים מברך באו אלהי אבותינו על טבילת כלים. או על הטבילת כלים. ובין אדם בין כלים צריך שיהיו משוקעים כלם במים בשעת טבילה ולא יחזיקו בידו ואם לאו לא עלתה להם טבילה. ענין אבילות

שנו חכמים יעקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה. דע מאין באת ולחן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. מאין באת ומטפה שרחה. ולחן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעיה ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הק' בה. למדנו מצריך אדם להעלות על לבו תמיד יום המיתה. וכן הוא אומר טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה כאשר הוא סוף כל האדם והוא יתן אל לבו שמועד שהוא רואה וזכור יום המיתה לבו נכנע לפני המקום ושם בתצובה שלמה. וזהו ששנו חכמים ר' אליעזר אומר טוב יום אחד לפני מיתתך. אמרנו לו תלמידיו רבינו ובי אדם יודע באיזה יום ימות שאתה אומר טוב יום אחד לפני מיתתך. א אומר להם כל שכן יעשה תצובה היום שמה ימות למחר. וכן למחר יעשה תצובה שמה ימות למחרת ונמצא עומד כל יום יומיו בתצובה. תבא דבי ר' חייא משאדם עולה למטה נכנסין אצלו ואומרים לו דברים לא דברים מחיים ולא דב דברים ומותין. אומרים לו שמה הלית לאדם או שמה אדם הלנה לך או שמה הפקדת אצל אדם או אדם הפקיד אצלך או שמה יס לך פירות שאינן מעושרות איזהו מעשר ראשון ואיזהו מעשר שני אם היה כהן אומרים לו איזהו תרומה טהור ואיזהו תרומה טמאה. אין נכנסין אצלו לא ביום ראשון ולא ביום שני ולא שלשי ואם היה מעורף נכנסין אפי' ביום ד ראשון ואכל הקרובים נכנסים אצלו בכל שעה שירצו שבקור חולטין אין לו שיעור. אם היה לו אח אומרים לו כתוב גט לאשתך ואל ירע לך שאמרנו לך כתוב גט לאשתך. הרבה בני אדם כתבו ולא מתו והרבה שלא כתבו ומתו הרבה שכתב שכתבו ועמדו וקרעו. נטה למות אומרים לו התודה עד שלא תמות הרבה שהתודה ולא מתו והרבה שלא התודה ומתו וה הרבה שהיו מהלכין בשוק ומתדיין שמה בזכות שאתה מתודה אתה חי. אם היה יכול להתודות בפניו מתודה ואם לאו מ מתודה בלבד. אחד המתודה בלבד ואחד המתודה בפניו ובלבד שיהא לבו מכונן ודעתו מכוונת. כל הדברים האלו אין אומרים אותן לא בפני עש הארץ ולא בפני קטנים ולא בפני נשים שלא יבכו וישברו את לבו :

מת לו יתן חן קרעין לו את חלוקו שלל ושבדו את לבו חן בוכין ואין מספידין לפניו שלל ושבדו את לבו חן
אמר משה קין את משה ופסני החולה מניין שהחוליס חייבים להתנודות מנאמר חוליס מדרך פסעס ועומר כל חולס
תתעב נפסס ועומר וינעקן אל ה' ועומר תדע שהודו מכפר מנאמר והתנודה אשר חטא עליה ואומר קחו עמכם דברים
ושבו אל ה' ועומר וכן מלמדיו אתו לבנות את בניו ובני ביתו ולחלק להם נכסיו בדיו שלל יבואו אחריו לדי תג וקט
וקטטה ולא חסידים ולרזסם ולהחזירם בעבודת הכבוד ולקיים העריר והמנות והיותה מנחמתו כבודו שטו חכמים כל
העומר על המות בשעת יציאת נשמה חייב לקרוע ואפילו אינו מתו הא למד זה דומה לרואה ספר תורה שנשרף מחיוב
לקרוע ודרך קריעה ושיעוריה כיצד כך שטו חכמים על כל המעשים כגון אשילו לבוש כמה לבושים אינו קרע אלף ה
העליון על אביו ועל אמו קרע את כלל והאשה קרעת את התחתון ומחזירתו לאחריה ומחזרתו וקריעת העליונים על
כל המעשים כגון רצה מבדיל במיטפה שלו רצה אינו מבדיל על אביו ועל אמו מבדיל על כל המעשים כגון קרע בין
בין בכלי על אביו ועל אמו ביד אבל לא בכלי ומוי שמות לו מת ולא היה לו חלוק לקרוע כגון שהיה לבוש קרעס או
שהיה לבוש חלוק של אחרים ואחד כך נזדמן לו חלוק בתוך טבעה קרע לאחר טבעה אינו קרע ודוקא בחימה מיתו מ
מנה כגון בנו ובתו אחיו ואחותו ואשתו אבל על אביו ועל אמו אפילו לאחר טבעה קרע ושטו חכמים על כל המעשים
כגון שולל לאחר טבעה ומאחה לאחר שלשים יום על אביו ועל אמו שולל לאחר שלשים ואינו מאחה לעולם והאשה שול
שוללת לאחר משיט כבודה ואילו קרעין שאין מתאחזין הקרע על אביו ועל אמו ועל רבו שלימות חמה ועל הנשיא
ועל אב בית דין ועל שמועות הרעות ועל ברית השם ועל ספר תורה שנשרף ועל ערי יהודה ועל המקדש ועל ירושלים
ועל אב בית דין לא נאסרו לתוסף אלא באיחוי אלכסדרי שאין מוקד הקריעה ניכר ושטו חכמים קרע על מתו וחזרה בו כ
טמאה ומת אף לאחרי מת אינו חייב לקרוע ואם לאחר טעה מת חייב לקרוע וכמה הוא לאחרי כדי שאלת שלום תל
תלמוד לרב אמרו לו מתה אשתו וקרע וחזרו ואמרו לא אשתו הייתה שמעיה אלא בתו הייתה ט"ף לקרוע ושטו חכמים
מי שמות לו מת אבכל בבית אחר חן לו בית אחר אבכל בבית חבירו חן לו בית חבירו עושה מזהה ואבכל חן לו דבר לב
לעשות מקריבה מחזור פניו ואבכל ואינו מוסב ואבכל ואינו אבכל בשם ואינו מותו יין ואינו מבדיל ואינו מוחזק ואין מבד
מבדכין עליו ואין מוחזק עליו ופסור מקריית שמע ומן התפלה ומן התפילין ומכל המצות האמורות בתורה ואינו ר
רשאי להאמר על עצמו ושטו כבודו של מת ובשבת מסב ואבכל בשם ושטו יין ומבדיל ומחזק ומבדכין עליו ומח
ומחזקין וחייב בכל המצות האמורות בתורה וכיון ששטו מו שמתו מוטל לפניו פסור מקריית שמע ומתפלה מנחת
אומר שאינו עולה למנוי עשרה ואינו אומר פסוק דמיה ויש אומרים כיון שאלו היה שבת היה חייב בבואו גס בח
בחול עולה למנוי עשרה וכשהוא קורא את שמע קורא פסוק ראשון עומד כדי שלא יהא דומם ומולכות שמים וכס
וכשהו מתפלל בלחש הוא עומד ומצדיק עליו את הדין וקדים וקדושה וברכו ראשי לענות עס הציבור וכל זמן שלא
נקבר המת הרי הוא כאילו מוטל לפניו וכל הדין הללו עליו אבל לאחר שנקבר חייב בקריית שמע ובתפלה ובכל מה
מצות האמורות בתורה חוץ מן התפילין שבוים ראשון פסור מהתפילין מבאין ואילך חייב על כל המעשים כגון מי
מזהה ומתו הרי זה משובח על אביו ועל אמו הרי זה מעונה ובמנעד אפילו של אביו ואמו משובח וכן אין מניחין א
את המטה ברחוב במועד מפני שמרגלת את הספר ולא של נשים לעולם מפני הכבוד האשה רוחצת את האיש ואין
האיש רוחץ את האשה וצידוק הדין שנהגו לאמרו על המת טהור לאומרו בין לפני קבורה בין לאחר קבורה בין בב
בבית הקברות בין שלא בבית הקברות ואין בזה מאוס בחיזון מיתים וכן כשאומרים קדים אינו צריך להרחיק מן
המת ומן בית הקברות שהרי הוא אומר לאחייו מתייח והרי הן תשובין דבריו של מת שהרי מתפללן עליהן וכן ברשת א
אשר יצר אתכם בדין מברכין אותה בבית הקברות ואינו צריך להרחיק ארבע אמות אף על פי שאסור להתעסק בדב
בדברי תורה בבית הקברות או בפני המת או בשאר דברים שנראה כאלו ליעבד עליהם שאין אומרים על המת אלא ד
דבריו של מת ומנהג לומר צידוק הדין אפילו על פחות מבן שנה לאחר שיצא מיערית נפל ויש מקומות שנהגין ש
שלא להתאבל על פחות מבן שנה ומנהג זה נראה שלא כדיו (שלא כהלכה שהרי כיון שהאב בן שלשים ראוי להתאבל ע
עליו שכבר יצא מיערית נפל וקשה לשנות המנהג כך דמי אבילות עליו וראוי לו להשמר כל טבעה מתאמים המיטה
ושאר דברים שהאבל אסור בהן ועוד מנהג בראש חדש שאומרים צידוק הדין ביחד וכן